

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/11, helmikuu-maaliskuu 2011, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Kansan ääni kuuluu perusturvan puolesta

Kaikkialta kuuluu uutisia palvelujen leikkauksista. Rääkkylän kunta ulkoistaa lähes kaikki sosiaali- ja terveyspalvelunsa. Helsingissä asukkaat ovat vuoden vastustaneet oikeistolaisen kaupunginjohtaja Pajusen leikkauslistaa, jolla oli yli 80 kohdetta leikkipuistoista kirjastoihin ja terveysasemista kouluihin. Peruspalveluja ei tarvitse karsia. STP esittää politiikkaa, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle.

Sivut 4-5

Suomi-neidon vapauttaminen on ajankohtaista

EU-vaaleissa esitimme Suomi-neidon vapauttamista, koska talouspolitiikkamme sanellaan EU:sta. Työpaikkamme viedään ulos, julkiset palvelut siirtyvät kv. suuryrityksille jne. Vaalien jälkeinen hallitus toimeenpanee miljardien leikkaukset. Verotusta harmonisoidaan EU:n malliin tasaveroksi. Köyhä maksaa laskun. Suuntaa voidaan myös muuttaa ja irtaantua EU:n talouspolitiikasta. Annetaan Suomi-neidon valita, pysäkö kaltereiden takana vai ottaako ohjat käsiinsä.

Sivut 2, 3 ja 7

Matka kohti umpikujaa tulee pysäyttää

Työmarkkinoilta kuuluu huonoa. STX-Finlandin Turun telakka vähensi vuodessa runsaat 400 työntekijää. Arabia Keramiikka (95), Tampereen kaupunki (270), Vaasan leipomo (95), Valimoyhtiö Compotenta Pietarsaareissa (120), Finnair (450) yms. ilmoittavat väen vähentämisestä. Valtiolla "tuottavuusohjelma" toimii kurkunleikkaajana. Tiedossa ei ole paljonko Nokialta lähtee. Kestetäänkö umpikujaan saakka? Kuvassa laivanrakentajia Helsingissä 2.3.2011.

Sivut 6, 8 ja 20

Sivut 2-3
-Valta äänestäjille ja suomalaiset pois Afganistanista
-Talouden kuplat pokahtelevat
-Ainespuita hallitukselle
-Vain hyvä renki

Sivut 4-5
-Banaaneja ja terveydenhoitoa
-Espoon jalkaterapia
-Perustoimeentulo turvattava
-Kansan ääni kuului Koskelan puolesta
-Lipposesta satiaisiin

Sivut 6-7
-Ettei työelämä olisi villin lännen meininkiä
-Paltamon malli
-Pääoma hallitsee maailmaa

Sivut 8-9
-Miksi vierastyövoimasta on tullut ongelma
-Pariisin rauhansopimus ja SAFKA:n toimintaa

Sivut 10-11
-Kaikki rikkaus on työn arvoa
-Elämänmenoa EU-Suomessa
-Kantelu Euroopan ihmisoikeusneuvostolle
-Oudot ajat huolestuttavat

Sivut 12-13
-Vallankumous torjuttiin Valko-Venäjällä
-Viro kyntää oikealle
-Vilna vääristää historiaa
-Ulkomainonta Viron vaaleissa kielletty

Sivut 14-15
-Globalisaatio nostaa ruuan hintaa
-Jugoslavian hajoamissotien kysymyksiä
-Kommunistien Liitto Korean työväenpuolueen vieraana
-Vietnamin kommunisteilla puoluekokous

Sivut 16-17
-Pietarin kuulumisia
-Terroristinen teko Domodedovon lentokentällä
-Iranin kuolemantuomioita vastaan

Sivut 18-19
-Kansan ääni kuuluu
-Työkansan ilmoituksia

Sivu 20
-Telakkaa ei lopputileillä pelasteta
-STP:n ehdokkaiden esittelyä

Kansan äänen tämä painos sisältää useita STP:n eduskuntavaaliehdokkaiden kirjoituksia. Tutustu niihin. Kansan äänen seuraava numero on vaalinumero, joka ilmestyy maaliskuun viimeisellä viikolla

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki helmikuu 2011

Kaikki valta äänestäjille!

Kansa kaikkivaltias kutsutaan vaaliuurnille huhtikuun 17. päivä. Vuonna 1907 Suomi sai yleisen ja yhtäläisen ääni- ja vaalioikeuden ensimmäisenä koko maailmassa. Nykyään vaalit käydään pääpiirteissään samoin kuin yli sata vuotta sitten. Ääntenlaskennassa käytettävä d'Hondtin laskutapa suosii suuria puolueita ja tuottaa eduskuntavaaleissa yli 10 prosentin vääristymän. Kansalaisten tahto ei pääse täysimääräisesti toteutumaan vaaleissa. Piilevä äänikynnys on saanut yhä räikeämpiä muotoja maamme sisäisen muuttoliikkeen vuoksi. Se vaihtelee Uudenmaan 2,9 prosentin ja Etelä-Savon 14,3 prosentin välillä.

Olisi jo aika siirtyä suhteelliseen vaalitapaan: yhdellä prosentilla äänistä saisi kaksi edustajapaikkaa, kahdella neljä paikkaa jne. On kohutuullista, että kansalaiset saavat vaaliuurnilla valita kansanedustajat eivätkä valtapuolueet vääristä eduskunnan kokoonpanoa äänikynnyksillä.

Suomeen on luotu puoluetuen avulla valtion elättipuolueiden järjestelmä: eduskuntapuolueet kampanjoivat veronmaksajien rahoilla toisiaan ja uusia puolueita vastaan.

Euroopan neuvoston korruption vastainen elin Greco painottaa, että ”julkista rahoitusta ei voida rajoittaa ainoastaan parlamentissa edustettuina oleviin puolueisiin vaan että se tulee ulottaa myös kaikkiin poliittisiin tahoihin, jotka edustavat merkittävää osaa valitsijakunnasta ja asettavat vaaliehdokkaita”.

Eduskunnan ulkopuolisten puolueiden syrjintä rahanjaossa ja Yleisradion ohjelmissa on lopetettava. Eduskuntapuolueet kahmivat miljoonittain puoluetukea, lehtitukea sekä lähes kaikki nais- ja nuorisjärjestöjen, vapaan sivistystyön ym. määrärahat.

Myös kuntatasolla valtapuolueiden asemaa pönkitetään monilla muillakin tavoilla. Tästä esimerkkinä ns. Turun tauti – valtion elättipuolueet asettavat vaalimainostauluille niin korkean maksun, että usein vain niillä on varaa saada vaalijulisteensa esille, mutta pienillä kilpailijoilla ei. Turusta tauti on levinnyt joissain vaaleissa myös Kuopioon ja pariin muuhun kuntaan.

* * *

Suomalaiset pois Afganistanin sodasta

Jo toisen suomalaisen sotilaan kaatuminen Afganistanin sodassa nosti jälleen esille Suomen. osallistumisen Afganistanin operaatioon.

USA:n painostuksesta YK:n turvallisuusneuvosto hyväksyi lokakuussa 2001 ainoastaan itsepuolustusiskun Afganistaniin - ei maan miehittämistä. YK:n peruskirjan ja YK:n ihmisoikeuksien julistuksen mukaan kansoilla on oikeus itsenäisyyteen ja oikeus puolustaa maataan hyökkääjiä vastaan. USA:n ja Naton Afganistanissa käyttämä suhteeton ja mielivaltainen sotilaallisen voiman käyttö synnyttää lisää väkivaltaa.

Turvallisuusneuvosto antoi 2001 mandaatin USA:lle itsepuolustusiskuun - ei maan miehittämiseen. Afganistanissa on sodittu jo yli kolmekymmentä vuotta miltei yhteen putkeen.

Suomen poliittinen johto yrittää selittää, että kyse olisi rauhanturvaamisesta. Puolustusministeri Jyri Häkämies totesi TV-uutisissa 15.2: ”... suomalaiset eivät ole mukana sodassa, koska Suomi ei ole julistanut sota!”

Suomen tulee tunnustaa tosiasiat ja vetää joukkonsa pois Afganistanista. Operaatio on muuttunut perinteisestä rauhanturvatoiminnasta hyökkäyssodaksi, joka muistuttaa yhä enemmän Vietnamin sota. Puolustusvoimain entinen komentaja kenraali Gustav Hägglund.vaatii: ”Suomen pitäisi vetää joukkonsa Afganistanista... Operaatio alkaa amerikkalaisten johdossa muistuttaa yhä enemmän Vietnamin sota”. Samoin professori Keijo Korhonen toteaa: ”Karille ajava Afganistanin sota on moraaliton myöhäsyntyinen siirtomaasota”.

Suomalaisten enemmistö vaatii joukkojen kotiutusta. Jos maamme jatkaa USA:n hyökkäyksen tukemista, uusilta suomalaisuhreilta ei välttyä.

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansa ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani.gmail.com

Talouden kuplat poksahhtelevat

Juhani tanski on STP:n ehdokas Kuopion vaalipiirissä

Yhdysvaltain talouskuplan puhkeaminen käynnisti mailmanlaajuisen pankkikriisin. Meren takana olivat pankit huseeranneet samaan malliin kuin Suomessa 80-luvun lopussa. Asuntojen hintoihin oli kerätty ilmaa ja samoin oli myyty kaikenmoisia odotuksia, kuvitelmia. Hötötalous lässähti ja pankkeja kaatui - Lehman Brother etunenässä.

Eurooppaan kriisi tuli ensiksi Kreikan talousromahduksen kautta. Kreikkalaiset olivat huijanneet velkaa ja Saksan ja Ranskan pankit olivat hyppien kiljuen työntäneet rahaa sinne. Lopulta paljastui, että maan talous perustui huijaukseen, johon USA:n pankitkin osallistuivat. Seuraavana jysähti Irlannissa. EU-maiden veronmaksajat kutsuttiin takuumieheksi näille maille.

Huijarien voitot yksityisille; tappiot sosialisoidaan

Suomalaiset ja muut euromaiden kansalaiset joutuvat maksamaan finanssilaitosten tolkuttomasta lainan ottamisesta ja Kreikan ja Irlannin talousromahduksesta. Suomessa ja myös muualla euroalueella puhutaan vain ”kriisivaltioista”, mutta Kreikan ja Irlannin kriisit ovat vieneet EU:n poliittiseen kriisiin. Poliitikot eivät uskallusta sitä sanoa.

Kukaan ei tiedä mitä pitäisi tehdä, mitä mikäkin toimi vaikuttaa. Kaikki toimet ovat toivotaan -temppeuja, joilla kriisin päällekaatumista voidaan lykätä kauemmaksi, mutta romahduksen uhkaa ei pystytä torjumaan. Lokakuussa EU:n huippukokous päätti Saksan aloitteesta, että EU:n ylintä lakia, sen Lissabonin sopimukseksi

si sanottua perustuslakia, pitää uusia, koska Saksan perustuslaki kieltää osallistumasta uudelleen laskujen maksamiseen samoin järjestelyin kuin Kreikan tilanne vaati. Saksan ongelma on kuitenkin EU:n poliittisesti ratkaisematon ongelma.

Euroaluetta pakotetaan kohti liittovaltiota

Yhteisvaluutta edellyttäisi liittovaltiota; sitä EU ei vielä ole. EU:n johto yrittää kaikin tavoin pakottaa liittovaltion menettelytapoja. Unionistit työntävät EU:ta kohti liittovaltiomallia, jossa kansallista päätöksentekoa ja kontrollivaltaa siirretään unionitasolle. Muun muassa yritysverotuksen harmonisointia viedään nyt unionissa eteenpäin Suomen aloitteesta. Euromaat ovat liittäneet taloudet yhteen tavalla, joka pakottaa yhteisvastuuseen. Tästä syystä suomalaiset, saksalaiset ja muut euromaat maksavat pankkien laskuja.

Vastarinta voimistuu

Demokraattisen päätöksenteon näkökulmasta liittovaltiokehitys on kieltämättä ongelmallinen. Mitä etäämmälle päätöksentekoa viedään, sen heikomaksi jää poliittinen kontrolli eli kansalaisten kyky seurata päätöksentekoa ja arvioida päätösten vaikutuksia omaan jokapäiväiseen elämään. EU:n vastustus on saanut uutta voimaa muutamien jäsenmaiden velkakriisistä. Monet haluavat potkaista kriisimaat ulos Emusta, jopa sanoa hyvästi eurolle.

Markkinat rauhoittuvat, kun ne ovat kahmineet kaiken veronmaksajien avun

Suomi on sitoutunut takamaan euromaille annettavia lainoja n 8 miljardin euron arvosta. Lisäksi Kreikalle lainattiin suoraan 1,6 mrd €. Nyt julkisuudessa on vaadittu takauksen lisäämistä. On kyse Euroopan vakausjärjestelmän puskurirahaston korottamisesta, mikä tarkoittanee Suomen takauksen kasvattamista. Euromaiden pelastamisesta ei saa tehdä automaattia. Tiedetään, että Portugalin jälkeen tulee Espanja ja ehkä Italia ja Belgia.

Epävarmuustekijöitä Euroopan ulkopuolellaakin

Kiina voi ajautua lähivuosina pankkikriisiin. Kansalaisten rahankäyttö on kääntynyt kulutusjuhlaksi, asuntojen hinnat ovat rajussa nousussa, ja pankkien luotonanto on kasvanut poikkeuksellisen suureksi. Maan hallitus on todennut, että jopa 20% pankkien luotoista on muuttumassa järjestämättömiksi eli niiden korkoja ja lyhennyksiä ei ole pystytty suorittamaan. Yhdysvaltain tilannekaan ei ole vakaa - sieltäkin voi tulla mitä tahansa yllätyksiä.

Euroalueen jakaantumisen mahdollista

Euron kriisi on herättänyt kysymyksen, millä keinoilla tilanne saadaan purettua. Vaikeaksi ennakoinnin tekee se, ettei vastavaa prosessia ole koskaan aiemmin koettu maailmanhistoriasa. Yksi mahdollisuus on se, että Kreikan, Irlannin, Portugalin ja Espanjan kaltaiset heikot lenkit heitetään €-valuutasta ulos, minkä seurauksena ne ottavat uudelleen käyttöön naftaliiniin työnnetty kansalliset valuuttansa. Kreikan ja Irlannin paluuta velkaselvitystilan jälkeen omiin valuuttoihin pidetään melko varmana. Periaate olisi selvä: on parempi uhraa huonoimmasa kunnossa olevat maat kuin päästää koko laiva uppoamaan. Kreikan kriisistä alkaneessa keskustelussa on usein viitattu juuri tähän mahdollisuuteen. Ongelmia € eronneilla kriisimailla riittäisi. Esim. Kreikan paluu draamaan merkitsisi isojen velkojen ja alijäämien kanssa painivalle maalle melkoista devalvaatiota ja samalla jättiläisinflaatiota. Portugal, Espanja ja Italia saattavat omiin valuuttoihin paluun sijasta perustaa oman yhteisen valuutan. Monet analyitikot ovat samaa mieltä kun Ålandsbankeen varainhoitoyhtiön toimitusjohtaja Stefan Törnqvist, joka arvioi euron hajoavan 80 % todennäköisyydellä. Yhteisvaluutta on niin keskeinen osa liittovaltion rakentamisessa, että euron hajoaminen saattaa johtaa koko EU:n purkautumiseen.

Kaikkiin vaihtoehtoihin tulee varautua.

Juhani Tanski

Ainespuita tulevalle hallitukselle

Pekka Tiainen on STP:n eduskuntavaaliehdokas Helsingissä

Kovan talouspolitiikan tuloksena kunnat ja valtio velkaantuvat kovaa vauhtia. Poliitiikan punainen lanka on nyt katetaanko tämä menoleikkauksilla ja veroilla vaiko paremmalla politiikalla. Tämä linjataan kevään eduskuntavaalien jälkeen muodostettavan hallituksen ohjelmaan. Hyvää ei lupaa Martti Hetemäen verotyöryhmän loppuraportti, joka ennakoi köyhille kovempaa verotusta ja verotuksen siirtämistä yhä enemmän tasaverotuksen suuntaan. Tässä artikkelissa ”ainespuita tulevalle hallitukselle” esittelee Pekka Tiainen.

Kestävyysvaje taustalla

Inflaatiopeikko oli uhkakuva, jolla aiempina vuosikymmeninä perusteltiin erilasia leikkauksia yhteiskunnan menoihin ja palkkoihin. Nyt sek in nostaa jälleen päättään, mutta itse pääpeikoksi on nostettu kestävyysvaje. Tällä tarkoitetaan sitä, että julkiset menot jäävät alle tulojen ei vain tilapäisesti, vaan useina vuo-

sina ja vuosikymmeninä. Tämä merkitsee velkaantumiskierrettä.

Tavallisen kansalaisen kestävyysvaje tarkoittaisi sitä, että koko ajan menot ovat suuremmat kuin palkka tai muut tulot. Laskut jäävät maksamatta ja tulee paheneva velkakierre.

Koko maan näkökulmasta kestävyysvaje tarkoittaisi sitä, että koko ajan menot ovat suuremmat kuin palkka tai muut tulot. Laskut jäävät maksamatta ja tulee paheneva velkakierre.

Tästä ei kumminkaan ole kyse nyt, kun puhutaan kestävyysvajeesta, vaan tällä tarkoitetaan valtion ja kuntien velkaantumista. Siksi keskustelun punainen lanka on, minkä suuruinen se on ja katetaan ko se veroilla, menoleikkauksilla vai siten, että talouskasvu ja työllisyys on parempi. Tämä kolminaisuus: verot, menoleikkaukset vai työllisyys ja talouskasvu on se asia, joka linjataan seuraavan hallituksen ohjelmaan.

Verotusesitykset

Verotuksen osalta pöydällä on Martti Hetemäen työryhmän loppuraportti. Tästä kannattaa taustaksi lukea aiempi kirjoitukseni (Kansan ääni 5/10) syksyltä 2010. Loppuraportti sisältää lähinnä viilausta silloiseen. Loppuraportissa keskeiset verokevennykset ovat esitys yhtiöverojen alentamisesta 26 %:sta 22 %:ttiin ja valtion tuloverotuksen alentaminen siten että, kevennykset ovat sitä suurempia, mitä suurempia ovat tulot. Teknisesti tämä tehdään siten, että valtion tuloveroasteikkoja kevennettäisiin kaikissa tuloluokissa. Tämän lisäksi esitetään, että suurten tulojen lisätuloista (ns. rajavero) veroprosentti laske-

taan 50 %:ttiin ja tällä lisätään hyötyä suurimmissa tuloissa.

On tärkeää huomata, että keskimääräinen veroaste näissä suurimmissa tuloissa on paljon alempi kuin tuo 50 % ja rajaverossa on kyse verosta, joka maksetaan, kun tulot kasvavat. Tuloeroja tasaavassa verouudistuksessa esimerkiksi jos sain 100 000 euron vuosituloissa se voisi olla aivan hyvin esimerkiksi 60 %, jolla ehkäistäisiin sitä, että kaikkein hyvätuloisimmat kaappaavat epäoikeudenmukaisen suuren osan yhteisestä tulokakusta.

Nämä verokevennykset yhtiöveroihin ja valtion tuloverotukseen katettaisiin nostamalla välillisiä veroja ja valmisteveroja sekä nostamalla arvonlisäveroa kahdella prosentilla. Lisäksi nostettaisiin kiinteistöveroja ja pääomaveron 30 %:tiin, joka siis kohdistuu sellaisiin tuloihin kuin osingot, luovutusvoitot ja vuokratulot. Osinkoihin tulisi ulkopuolisten pörssiyhtiöiden kohdalla (niin sanotut listamattomat yhtiöt) sellainen lisäys, että vakavaraiset yhtiöt eivät enää voisi saada osinkoja verottomina 90 000 euroon asti, vaan tilalle tulisi erillinen vähennys, joka perustuu valtion lainan korkoon (puhutaan normaalituotosta). Lisäksi asuntolainojen korkovähennystä ja korkovähennystä pienennettäisiin eli verotus tältä osin kiristyisi. Kevennystä tulisi hieman perintöveron alarajan nostosta ja toiselta puolen suurimmille perinnöille tulisi uusi korkeampi 16 %n veroporras.

Arvonlisäverotuksen korotus koostuisi yleisen arvonlisäveron nostamisesta 23 %:sta 25 %:ttiin, ruokaveron nostamisesta 12 %:sta 14 %:ttiin ja alimpien verojen, kuten joukkoliikenteen lipun hintojen ja kirjojen arvolisäveron nostamisesta 9 %:sta 11 %:ttiin. Kesällä 2010

arvonlisäveroja nostettiin jo prosentilla. Valmisteveron korotukset kohdistuisivat leivonnaisiin, makeisiin, liikenteen polttoaineisiin, sähköön ja lämmitykseen ja ajoneuvoveroon. Kiinteistövero huomioon ottaen näiden vaikutus kohdistuisi korottavasti asumiskustannuksiin.

Kokonaisuus rakentuisi siten, että valtion noin 2,06 miljardin tuloverokevennykset ja 800 miljoonan yhtiöverokevennykset vastaisivat yhteensä noin 2,9 miljardia (2,86 miljardia) euroa. Tämä katettaisiin niin, että välillisillä veroilla kerättäisiin lisää 2,2 miljardia, mistä 1,2 miljardia olisi arvonlisäveron ja miljardi valmisteverojen osuutta. Pääomaveron korotukset kattaisivat 500 miljoonaa euroa ja korkovähennysten pienentäminen ja kotitalousvähennyksen vähentämi-

tuloluokassa ja enemmän viidessä ylimmässä tulonsaajaryhmässä. Välillisessä verotuksessa menee kumminkin hyöty kokonaan pois neljässä alimmassa tuloluokassa ja verotus kiristyy sitä enemmän mitä pienemmät ovat tulot. Hyötyä saisivat verotuksessa ylimmät tuloluokat, muttei kaikkein ylin. Siellä kulutusverojen ja asumiseen kohdistuvien verojen sekä pääomaverotuksen lisäykset ovat enemmän kuin tuloverohyöty.

Askelia tasaveron suuntaan

Samalla näkyy, että tuloverotuksessa hyöty on prosentuaalisesti sitä suurempi mitä suuremmat ovat tulot lähes kaikkien tulonsaajaryhmien kohdalla. Välillisissä veroissa on kumminkin päinvastoin eli pro-

Tulo-ryhmä	Tulo-Verotus: Hyöty vuodessa euroa	Välilliset Verot: Vaikutus vuodessa euroa	Verotus: Vaikutus Yhteensä Vuodessa euroa	Tulo-Verotus: Vaikutus vuodessa %	Välillinen verotus: Vaikutus vuodessa %	Verotus: Vaikutus yhteensä vuodessa %
Alin 1/10, 1	76	-249	-173	0,8	-2,6	-1,8
2	129	-288	-159	0,9	-2,1	-1,2
3	212	-326	-114	1,3	-2,0	-0,7
4	312	-368	-56	1,7	-2,0	-0,3
5	390	-384	6	1,9	-1,9	0,0
6	459	-412	47	2,0	-1,8	0,2
7	524	-446	78	2,0	-1,7	0,3
8	614	-479	135	2,1	-1,7	0,5
9	737	-539	198	2,2	-1,6	0,6
Ylin 1/10, 10	479	-674	-195	0,8	-1,1	-0,3
Kaikki, KA	395	-419	-24	1,6	-1,7	-0,1

nen yhteensä loput 160 miljoonaa euroa. Kiinteistöveron korotus tulisi tämän päälle.

Kun veromuutokset käsitellään tulonsaajaryhmittäin jakamalla kaikki tulonsaajat kymmeneen yhtäsuureen ryhmään (desiilit eli kymmenesosat) saadaan käyttäen Hetemäen ryhmän raportin lukuja seuraavanlainen oheisen taulukon (sivu 3) mukainen tulos. Tästä näkyy, että tuloveroissa euromääräinen hyöty on keskimäärin 395 euroa vuodessa, mutta tätä vähemmän viidessä alimmassa

sentuaalisesti niiden korotuksista maksavat pienituloiset suurituloisia enemmän. Tämä siis merkitsee, että tuloveron muutokset vähentävät verotuksen tuloeroja tasaavaa vaikutusta eli progressiivisuutta. Välilliset verot taas ovat tuloeroja kasvattavia eli progressiivisuuden vastakohtana regressiivisiä. Niiden korotukset siten lisäävät pienituloisten verotuskuormaa suhteessa tuloihin enemmän kuin suurituloisten

Jatkuu sivulla 6

Vain hyvä renki

Kaikki silmäätekevät ruikuttavat työurien pidentämisen välttämättömyydestä. Osana siihen kuuluu itku väestön ikääntymisestä ja työvoiman loppumisesta. Valitetaan, että porukka on laiskaa tai ei muuten vaan viihdy töissä. Kaikesa ruiikutuksessa ja itkussa rötösherrat vuodattavat pelkkiä krokoitiilin kyyneleitä.

Pian sodan jälkeen kapitalistit valittivat, että työläiset viihtyvät huonosti töissä. Jo miljoonan vuotta sitten 50-luvun puolivälissä tein tutkielman: ”Työväen viihtyvyys sosiaalisen ongelmana”. Väitin oman kokemuksenkin perusteella, että viihtymättömyyden ja työhyvinvoinnin oikeat syyt olivat kapitalistien pohjattomassa ahneudessa ja pienissä palkkoissa.

Noista ajoista maailma on työläisten kannalta muuttunut huonommaksi, vaikka päältä katsoen voisi muuta luulla. Nyt vilua ja nälkää nähdään vain erilaisissa oloissa. Työväenliikkeen aatteellisuuden alasajo on mahdollistanut kovenevan riiiston. Siksi työn puute, pätkätyöt ja hyvinvointivaltion leipäjonot ovat kasvaneet mielettömiin mittoihin. Kapitalistit ja polii-

tikit tietävät, että puheet väestön ikääntymisestä ovat puppua eikä työvoima lopu – vain työ vähenee. Vallan kahvassa ja siihen pyrkivät puhuvat työttömyydestä siksi, kun kaikki muutenkin siitä puhuvat, mutta paheneva työn puute ei oikeasti kiinnosta ketään. Vain voitot ja tuottavuus kiinnostavat!

o o o

Tuottavuudesta puhutaan aina kun vaan sielu sietää. Siihen kuuluvat myös vaatimukset työurien ja eläkeiän pidentämisestä. Niiden tavoitteena on lisätä pääoman tuottavuutta, lisätä kapitalistien voittoja.

Kuten kaikki tietävät, niin työn tuottavuus tarkoittaa tuotannon määrää työtunnissa. Virallisesti se saadaan, kun bkt jaetaan tehdyillä tunneilla. Sen tuloksena on kuitenkin väärä tieto, sillä bkt on vain puolet kokonaistuotannosta, kun toinen puoli noidutaan olemattomiin. Eikä tässä kaikki, sillä työtunteihin noidutaan mieletön määrä haamutunteja. Siten työllisyys näyttää paremmalta ja tuottavuus huonommalta. Tästä johtuu, että koko bkt on pelkkää huuhaata. Se on kapitalismille vain hyvä renki. Siksi se on käytössä kaikkialla.

Hieman oikaisten voi sanoa, että kun bkt:stä vähennetään kiinte-

än pääoman kuluminen, jäännöksenä on kansantulo. Sen pitäisi olla työn arvo eli palkat ja lisäarvo. Mutta ei ole, sillä bkt keinottelulla todellista kansantulosta on piilotettu noin neljännes. Tässä on porvarillisen taloustieteen petos, sillä piilotettu osa on kokonaan ilmaista työtä, lisäarvoa.

Kapitalistien kannalta työn tuottavuuden kasvu on helpoin tie voittojen kasvattamiseen. Siinä ei tarvita tuotannon eikä kansantulon kasvua, sillä se kasvattaa välittömästi voittoa, mutta ei palkkaa. Työn tuottavuuden kasvu on yhtä aikaa voiton lisäyksen ja työn vähentämisen automaatti.

Tämän kapitalistit tietävät ja voi olla, että sen tietää jotkut poliitikotkin. He tietävät senkin, että työn vähentyminen ja työttömyyden lisääntyminen vaarantavat yhteiskuntarauhaa. Siksi he puhuvat jatkuvasta kasvusta, vaikka tietävät, että tuonnin kasvu ja pääomien vienti pois maasta hidastavat kasvua, elleivät kokonaan estä sitä.

Varsinainen raju tuonti ja pääomien maastavienti alkoi 1999 eli pian sen jälkeen, kun pääoma-, osinko- ja yritysverot oli alennettu puoleen. Lisäksi 2000-luvulla tehdyistä mahtavista uusista verohelpotuksista, omaisuusveron ja kela-

maksujen poistamisesta huolimatta työ on jatkuvasti vähentynyt.

Työikäisten määrä on kasvanut sadallatuhatta, mutta työtä tehdään vähemmän kuin 1990, kun sitä ei yksinkertaisesti ole. Kaikesta huolimatta taas vaaditaan yritysveron alentamista. Kepu vaatii kahden prosenttiyksikön (7,7 %) ja Kokoomus neljän prosenttiyksikön (15,4 %) alennusta. He tietävät hyvin, että vapaakaupan oloissa tuotannon kasvu ja työllisyyden paraneminen on halpatuonnin vuoksi yhä vaikeampaa. Siksi aina kun työn tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin, työn tarve työ vähenee, mutta voitto kasvaa. Tämän sorttinen ruletti – tuottavuuden tuotantoa nopeampi ja työttömyyden kasvu – on tullut jäädäkseen. Menemme kohti umpikuja.

o o o

Yrityksille tärkeintä on voitto. Niiden ainoa tehtävä on hankkia omistajille voittoa. Työssä viihtyvyydellä ja työhyvinvoinnilla siinä ei ole osaa eikä arpaa. Tärkeintä on se, mitä jää viivan alle.

Eduskuntavaaleissa valitaan kansantaloudesta päättävät. Oikeistopuolueet ja niitä usein tukevat demarit sekä vasurit huolehtivat yritysten omistajien hyvinvoinnista, ei muiden. Se tarkoittaa, että kansantulosta, työnarvosta, yhä

pienempi osa olisi palkkoja ja yhä suurempi osa lisäarvoa. Lisäksi lisäarvosta entistä suuremman osan pitäisi valua suoraan kapitalistien taskuihin. Siinä on kysymys kapitalistien ja palkkatyöläisten välisestä luokkataistelusta.

Kun palkoista ja yksityisistä voitoista vähennetään verot ja maksut nähdään, että 1990 jälkeen kansantulosta palkkojen osuus on supistunut ja voittojen osuus kasvanut. Palkkatulojen osuus supistui yksitoista miljardia euroa. Muutos onnistui työn tuottavuuden, työttömyyden kasvun ja ruokotomien veronalennusten ansiosta. Palkkataso jäi heikoksi ja työttömyydessä menetettiin suorastaan mielettömät määrät palkkoja. Kurjuus lisääntyi.

Tulevalla vaalikaudella on mahdollisuus tulonjaon oikaisemiseen jopa riippumatta siitä kuinka tuotanto kasvaa. Tulonjako on pantava uusiksi. Se kuitenkin edellyttää, että palkkatyöläisiltä on aitoa poliittista tahtoa panna kapitalistien pohjaton ahneus ja pääomien maastavienti aisoihin. Se edellyttää, että tarpeetonta tuontia rajoitetaan ja korvataan suomalaisella työllä. Se edellyttää aitoa poliittista tahtoa muuttaa kehityksen suunta!

Kai Kontturi

Banaaneja ja perusterveydenhoitoa

Tiesitkö tämän? Mikä yhdistää kuntien ulkoistettuja terveysasemia (MedOne) ja Siwoja? Sama kansainvälinen omistaja: pääomasijoitusyhtiö Industri Kapital:sta IK Investment Partners. Nyt saavat kärvistellä ecuadorilaiset reilun kaupan banaanit, miltei yötäpäivää aukiolevien Siwojen työntekijät (alituises- sa kiireessä, ryöstelyn ja väkivallan pelossa) ja MedOnen hoitajat.

Tulosta kuntien varoil- la

Suomen johtava terveydenhuollon ulkoistuksiin erikoistunut MedOne-yhtiöryhmä tekee huikeaa taloudellista tulosta, MedOne-yhtiöiden maksavia asiakkaita ovat keikkalääkäreitä ja terveyskeskusten ulkoistamispalveluja ostavat kunnat ja sairaanhoitopiirit. MedOne-yhtiöt tekevät miljoonia kuntien rahoilla.

Voittoja työntekijän ”selkänahasta”

Seuraavassa lainauksia MedOnen hoitajien ahdistuksesta omilla palstoillaan: ”Kun googlettaa medone + palkka tai medone mitä vaan, niin aikamoista tarinaa löytyy valitettavasti. Miten voi olla, että näin paljon samanlaisia ongelmia löytyy ympäri Suomea samasta firmasta???”
”Kuinka voi olla mahdollista, että ammattiliitot antavat asioiden jatkua näin? Asioistahan on valitettu pitkään ja heillä on faktat tiedossa. Työsuojelupiirikin tietää -> mitään vain ei ole tapahtunut. Pomot

ne vaan poimii bonuksia ja pyörittää hoitajia mielensä mukaan. Tässä tuntee hoitaja itsensä aika pieneksi. Pakkohan jotain on tehdä - ei Suomi voi olla vielä näin korruptoitunut!”
”Työsuojelupiiri kun ilmoittaa tarkastuskäynneistä etukäteen. Tällöin antaa aikaa kiillottaa paikat, laittaa asiat paperillakin kuntoon tarkastuksen ajaksi ja työnantaja pääsee kuin koira veräjästä”

Siwa ei tue kehitysmaita

Sitten niistä banaaneista lainauksia Adressit ”banaani- keskustelupal- talta: Reilun kaupan banaanit takaisin Siwaan ”Lähikauppakettu Siwa lakkaa tarjoamasta Reilun kaupan banaaneja päävaihtoehtona tammi-kuun lopulla. Siwan ykkösbanaaniksi tulevat tunnetun ison tuo-

temerkin banaanit.
Reilun kaupan banaanit pysy- vät kauppakohtaisesti valikoimas- sa, jos niille riittää kysyntää. Siwan tuotehallinnosta vastaava johta- ja Esko Sutelainen ei usko, että Si- walle aiheutuisi päätöksestä ima- gotappiota.”

Miksi reilua kauppaa kannattaa tukea?

Reilun kaupan edistämisyhdistyksen toiminnanjohtaja Pirjo Virtaintorppa pitää päätöstä erittäin ikävänä asiana Ecuadorin viljeli- jöiden kannalta, jotka ovat hyöty- neet suomalaisen kauppaketjun myynnistä. Reilun kaupan banaa- nien tuottajille maksetaan aina Rei- lun kaupan takuuhintaa, joka kat- taa kestävän tuotannon kustannuk- set. Lisäksi Reilun kaupan hedelmi- en tuotannossa lapsityövoiman hy-

väksikäyttö on kiellettyä ja tuotan- nossa noudatetaan tiukkoja ympä- ristövaatimuksia. Suomessa banaa- nien myynti on noin prosentti kai- kesta päivittäistavaramyynnistä. Ei siis ole yhdentekevää, millaisia banaaneja kaupat pitävät valikoimis- saan.

Merkittävin ero Reilun kau- pan ja muiden eettisten merkki- en välillä on se, että Reilun kaupan merkkiin liittyy tuottajalle makset- tava takuuhinta. Jos tuotteen maa- ilmanmarkkinahinta on takuuhin- taa korkeampi, seurataan tätä kor- keampaa hintaa, ja sen päälle mak- setaan yhteisön hyväksi tarkoitet- tua Reilun kaupan lisää.

Kestävän kehityksen tuotantoa

Takuuhinnat ovat julkisia [http:// www.fairtrade.net/793.html](http://www.fairtrade.net/793.html). Kulut- taja voi aina Reilun kaupan tuotteita ostaessaan luottaa siihen, että tuottajat ovat saaneet tuotteistaan korvauksen, joka kattaa kestävän tuotannon kustannukset. Nyt kun Siwoissa siirrytään ei-reiluihin banaaneihin, tulee miettineeksi, kuinka paljon banaanintuottajat saavat täällä huomattavasti halvemmal- la myytävästä banaanista? Eläkö sillä tulolla, elättääkö perheensä?

Reilun kaupan kriteereihin kuuluu myös kattavat ympäris- tökriteerit, joista voi lukea täältä [http://www.reilukauppa.fi/index. php?274](http://www.reilukauppa.fi/index.php?274). Parhaisiin tuloksiin pääs- tään yhdistämällä useita erilaisia toimenpiteitä kuten vuoroviljely, viljelytekniikat, viljelykasvien valin- nat, lannoitteiden ja torjunta-ainei-

den varovainen käyttö. Nämä kaikki on huomioitu Reilun kaupan tuo- tannossa.

Reilu kauppa on ainutlaatuinen myös siksi, että suurin osa Rei- lun kaupan järjestelmään kuuluvis- ta tuottajista on perhetuottajia. Ko- ko Reilun kaupan tarkoitus on tu- kea kehitysmaiden pienviljelijöi- den yrittäjyyttä ja helpottaa pien- viljelijöiden pääsyä itsenäisiin toi- mijoina mukaan kansainväliseen kaupankäyntiin.

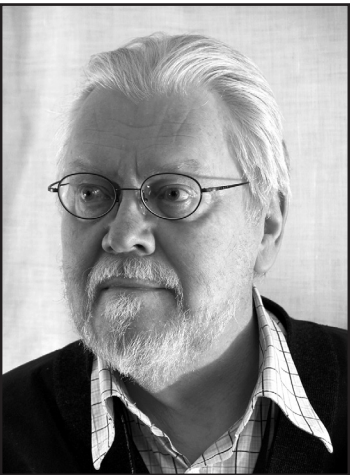
Tutkimusten mukaan Rei- lun kaupan tuottajien mielestä tärkein asia Reilussa kaupassa on takuuhinta. Sen myötä heillä on mahdollisuus elättää itsensä omal- la työllään ja ylläpitää myös ympä- ristöä vähemmän kuluttavaa tuo- tantoa.

Yhteinen kytkentä

Tässä siis se yhteinen kytken- tä, joka yhdistää Siwan banaane- ja ja ulkoistettujen terveysasemien hoitajia. Kummatkin ovat nyt tiu- killa. IK Investment Partners omis- taa Suomessa enemmistöosuuden Attendo MedOne-, Suomen Lähikauppa- ja Moventas-yhtiöis- tä. Näin kirjoittaa Adressit ”banaa- ni”- keskustelupalstalla nimimerkki ”Siwa ja MedOne boikottiin: ”SIWA ja Attendo MedOne omistajat ovat yrityksiä, jotka kyykyttävät pieni- palkkaisia kaupan alan työntekijöi- tä sekä hoiva- ja hoitoalan työnteki- jöitä. Palkat on laskettu 200 -400€ vä- rin, joka tilistä puuttuu 200 -400€ ra- haan, joka kerta saa vaatimalla vaa- tia oikaisemaan palkat, eivät edes pyydä anteeksi, selittelevät on ne ihan oikein laskettu, yrittävät hui- jata työntekijöitä, jotka eivät osaa tai jotka eivät tarkista tiliänsä, ÄL- KÄÄ MISSÄÄN TAPUKSESSA MEN- KÖ Attendo MedOne:iin töihin. Ot- takaahan todella selvää kansainvä- lisestä pääomasijoitusyhtiö Industri Kapital:sta IK Investment Partners/ Tradeka-yhtymä/omistaa Suomes- sa enemmistöosuuden Attendo MedOne-, Suomen Lähikauppa- ja Moventas-yhtiöistä. Lähikaupat SI- WA ja Attendo MedOne vuokralää- käri toimintaa harjoittava yritys ter- veyskeskuksissa ja sairaaloissa. Ase- kauppaa ja rahanpesua Aasiassa”

Nettisivuilta jutun kokosi Mämmiveikot

Espoon jalkaterapia

Hannu Kautto on STP:n ehdokas eduskuntavaaleissa Uudenmaan vaalipiirissä

Tarvitsen säännöllisesti jalka- terapiaa, sillä minulla on DM II. Viime vuonna hoito oli kunnos- sa. Loppuvuodesta kuulin, et- tä Espoo on järjestämässä jal- katerapiaa uudelleen. En saanut mistään täsmällistä tietoa. Nyt vihdoin uusien kyselyiden jäl- keen selvisi, että Espoo on palk- kaamassa kaksi fysioterapeu- tia, jotka keskitetään luultavas- ti Espoonlahden terveysasemal- le. Maksusitoumuksia ei enää saa eikä vielä anneta aikoja. Ilmoitel- laan lähikuukausina keväämmäl- lä potilaille.

Kirjoitin vuosia sitten, että olisi hyvä perustaa muutamille terveysa- semille jalkaterapeutin toimia. En tiedä, kuinka moni DM II -lajitoveri- ni on saanut maksusitoumuksia jalkaterapiaan, mutta ihmettelen, ehtiikö kaksi jalkaterapeuttia hoi- taa meitä riittävän usein. Pystyvät- kö kaikki jalkahoitoa tarvitsevat it- se maksamaan terapiansa talvella

ja keväällä? Rahaa ei ole riittävästi, kuntalaiset kärsivät, mutta joh- to matkustelee. Ei ole johtajien työ pelkkää ruusuilla tanssimista, se on välillä samppanjan juontia ja kavi- aarin syöntiä.

Espoo on lopettanut sivukir- jastoja, yhteispalvelupisteitä, vähentänyt terveysasemien näyt- teidenottoa, lopettanut neuvoloita ja muuta. Jos tarkastelemme tule- vaa muutosta suoraviivaisesti, sivi- styneesti sanottuna lineaarisesti tiätsä, niin toteutuu seuraava kaka- topia eli kapitalismin koveneminen. Määrärahojen puutteessa kaikki sivukirjastot lopetetaan ja kirjasto- toimi keskitetään Sellon kirjastoon. Yhteispalvelupisteet lakkautetaan paitsi Ilossa Omenassa, jonne kai- kki keskitetään. Terveysasemia ja neuvoloita varten rakennetaan uu- si iso talo, johon kaikki terveydenhuolto ja sairaudenhoito keskitetään lopettamalla muut terveysasemat ja neuvolat.

Lasten päivähoito ja koulut keskitetään Pohjois-Espooseen, sillä siellä metsän keskellä on puh- das ilma ja lapset saavat liikuntaa. Aaltoyliopiston Teknillinen korkeakoulu A? TKK saa jäädä Otaniemeen. Suomessa työttömyys kasvaa, ko- ska meillä ei enää juurikaan valmi- isteta tavaroita. Tavaratuotanto si- irretään kokonaan ulkomaille voit- tojen kasvattamisen tähden. Teh- dastuotannon hiipuesssa suoma- laiset elättävät itsensä palvelemal- la toinen toistaan kuten ulkokiinal- aiset pesemällä toistensa pyykkiä ja syömällä toistensa ravintoloissa. Niinpä jo päiväkodeissa aloitetaan yrittäjyyden opettaminen, joka jat- kuu peruskoulussa ja tehostuu luki-

ossa. Kaikki jatkavat eri asteisissa yrittäjäkoulutuksen oppilaitoksissa.
Saavutetaan paljon etuja ja säästöjä. Ne, jotka kynnelle kyke- nevät, (sauva)kävelevät, hiihtävät, pyöriilevät tai liikkuvat omin vo- imin muilla välineillä näihin kes- kitettyihin pisteisiin ja palvelutöi- hin. Heidän kuntonsa nousee, eivätkä he tarvitse enää terveys- eikä sairauspalveluita. Bussilin- jat lopetetaan kannattamattomi- na, sillä omalla yksityisautolla pää- see palveluihin. Taksisetelit kuten kaikki palvelusetelit lopetetaan li- ian tyyriinä. Huonosti liikkumaan pääsevät käyttävät omalla kustan- nuksellaan takseja, jos rahaa on, tai viihtyvät kotona. Jos joskus toteu- tuu utopia Espoon ja Kauniaisten yhdistymisestä, niin palvelut kes- kitetään Kauniaisiin.

Espoossa toteutuu kuluvan vuosituhat- sen Amerikkalainen Unelma: ei kunta eikä valtio puutu mitenkään asukkaan asioihin. Mel- kein kaikki on ulkoistettu ja yksi- tyistetty, sillä keskitetyt toiminnot ostetaan suurelta osin ulkoa. Ala- maiset hoitavat omat asiansa, jos leikatut palkat, työttömyyskorvauk- set, eläkkeet tai muut vaivaiset tu- lot riittävät. USAn sairausvakuu- tus on jenkkien mielestä salajuoni suoraan Moskovasta ja selvää so- sialismia, you know. Jenkit eivät ole huomanneet, että Neuvostoli- ittoa ei enää ole. Meillä on Euro- stoliitto, jossa niukkeneissa olois- sa asuvat neurooppalaiset kuten latinoamerikkalaiset ja karibialaiset meitä nimittävät, syystä.

Hannu Kautto Entinen työsuojeluvaltuutettu Espoo

Perustoimeentulo turvatta- va kaikille!

Esko Luukkonen on STP:n ehdo- kas eduskuntavaaleissa Varsi- nais-Suomen vaalipiirissä

Ennen vaaleja nykyiset eduskun- ta- ja hallituspuolueet lupasivat monta parannusta vähävaraisel- le kansanosalle. Vaalien jälkeen köyhä kansanosa on tullut huo- maamaan, että lupaukset ja teot ovat ristiriidassa keskenään.

Lupaukset eivät johda teko- hin: Nykyiset eduskunta- ja hal- lituspuolueet eivät ole antaneet mitään parannusta vähävaraisille tällä vaalikaudella, vaikka lupasi- vat, että heidän tärkein tehtävän- sä on perusturvan parantaminen. Pääministerit Vanhanen ja Kinine- mi, valtionvarainministerit Kallio- mäki, Heinäluoma ja Katainen sekä työministerit Filatov ja Sinnemäki ovat usein väittäneet, että työttö- myys on pudonnut alle 300.000:n. On jo puhuttu työttömyyden pu- dotuksesta jopa alle 270.000:n. Molemmat luvut ovat täyttä val- hetta! Työttömyys on pysyvästi ol- lut 500.000 paikkeilla sitä asti, kun Suomi liitettiin EU:hun.

Työttömyys on kroonista: Työttömyys käy miljoonassa vuo- sittain, kun huomiomme piilotyöt- ötömät ja pätkätyöläiset. On turhaa sanoa työttömyyden alentuneen. Ainoastaan pätkätyitä on tullut li-

Kansan ääni kuului Koskelan puolesta

Kuukausi sitten suuttuneet asukkaat täyttivät Koskelan sairaalan kirkon ja läksyttivät lautakuntaa lopettamishankkeista. Asia pantiinkin vielä toistaiseksi pöydälle. Ennen tiistain lautakunnan kokousta kansan ääni kuului taas muistuttaen perusterveyshuollon tärkeydestä. Tällaisten palvelujen tulisi löytyä kohtuullisen matkan päästä, kävelyetäisyydeltä. Toimitusjohtaja Matti Toivola veti Koskelan terveysaseman lakkauttamisesityksen pois esityslistalta. Asiaa valmistellaan uudelleen ja se tuodaan lautakuntaan 8.2. Koskelaa käyttävät Kumpulän, Käpylän ja Koskelan asukkaat. Hoitajien vaatimaa remonttia ja tilojen kohennusta ei saa käyttää perusteena koko TA:n siirtämiseen Oulunkylään.

Näpit irti Koskelasta, se auttaa vanhusta ja lasta!

Helsingin kaupunginjohtaja Pajusen säästölistat on torjuttu jo mo-
neen kertaan sekä valtuustossa et-
tä lautakunnissa. Kamppailu kun-
talaisten peruspalvelujen puoles-
ta jatkuu. Koskelan terveysaseman
lopettamista on perusteltu monel-
ta eri kannalta ja asukkaat ovat tor-
juneet kaikki argumentit. Nyt yri-
tetään lopettamispäätöstä runta-
ta läpi vedoten Koskelan sairaalan
rakennusten huonokuntoisuuteen
ja tulevaan remonttiin. Toistaiseksi
terveyslautakunta laittoi asian
pöydälle. 8.2. 2011 monikymmen-
päinen Koskelan TA:aa puolusta-
va joukko vaati mielenosoitukses-
saan ennen lautakunnan kokous-
ta, että remontti kyllä hyväksytään
mutta toiminnan on jatkuttava Kos-
kelassa.

Asukkaat torjuvat ”Pa- jusen listan”

Reilu vuosi sitten julkisuuteen
paljastui lista kaupunginjohtaja Jus-
si Pajusen suunnittelemissa säästö-
ja lakkautuskohteista. Listalla oli yli
80 kohdetta leikkipuistoista kirjas-
toihin ja terveysasemista kouluihin.
Nyt maaliskuussa 2011 lakkautuslis-
talla on enää yksi kohde, Koskelan
terveysasema, jonka siirtoa Oulun-
kylään aseman käyttäjät ovat yksi-
mielisesti ja päättäväisesti vastusta-
neet. Adressein, internet-yhteisöis-
sä ja asukasilloissa jo noin 10.000
terveysaseman käyttäjää on ilmais-
sut vaatimuksensa aseman säilyttä-
miseksi nykyisellä paikallaan.

Pirullinen keksintö

Viimeisin tekosyy tammikuus-
sa TA:n siirrolle Oulunkylään oli se,
että vuoteen 2030 mennessä mah-
dollisesti koko sairaalatoiminta
poistuu Koskelasta ja rakennuksis-

Helsingin terveyslautakunta kuunteli korvat luimussa ennen
kokoustaan raivostuneiden asukkaiden huutamaa sanomaa:
Koskelan terveysasemaa ei saa lopettaa! Näpit irti Koskelasta,
se auttaa vanhusta ja lasta!

ta tehdään vanhusten palveluasun-
toja. Missä niin on jo päätetty? Jos
alueelle todella kaavailaan palve-
luasuntoja, terveysaseman säilyttä-
minen on entistä tärkeämpää. Pit-
käaikaissairaansijojen ja vanhain-
kotipaikkojen muuttaminen palve-
luasumiseksi, on pirullinen keksin-
tö muuttaa kaikenkattava sairaala/
vanhainkotimaksu tavalliseksi
vuokraksi ja sitten siihen päälle ruo-
ka, lääkkeet, siivous, virike- ja hoiva-
palvelut vanhuksen maksettaviksi.
Se tulee kaupungille halvemmak-
si, mutta asukkaalle paljon kalliim-
maksi. Superin kannanotto toteaa:
” Viime vuosina kunnat ovat
kääntäneet kehityksen suuntaa. Ne
ovat kilpailuttaneet yhä enemmän
yksityisiä palveluntuottajia tavoit-
teena kustannussäästöt. Tällä taval-
la kuntien johto on osoittanut, ettei
se ole ollut pätevä johtamaan itse
tehokkaasti näiden palvelujen tuo-
tantoa. Yrityksethän tekevät samal-
la toiminnalla voittoa. Kuntien toi-
vomat kustannussäästöt eivät ole
monin paikoin toteutuneet”.

Yksityistäminen riittää

Kunnat siirtävät yhä enemmän
sosiaali- ja terveyspalvelutoimin-
toja yksityissektorin hoidettavaksi.
Suuret kansainväliset sijoitusrahas-
tojen omistamat yritykset valtaavat
alaa. Paikalliselle pienyrittäjyydelle
ei jää tilaa toimia. Pitkällä tähtäimel-
lä kuntia uhkaa merkittävä kustan-
nusten nousu, kun suuret toimijat
pääsevät sanelemaan hintatason.”

Ikääntyvien asumispalveluja to-
della tarvitaan, mutta siitä ei saa tul-
la yksityispuolen rahasampoja.

Uusin lakkautuksen syy on Kos-
kelan terveysaseman remontoin-
nin tarve. Siitä syystäkö koko ase-
ma olisi lakkautettava? Jos on re-
montoitava, silloin remontoidaan,
niinhän muidenkin kiinteistöjen ja
virastojen osalta tehdään. Tällä het-
kellä Koskelan sairaala-alueella on
riittävästi tyhjää remontin ajaksi ja
budjetissa varat sitä varten.

Vuoden 2011 budjettikirjas-

Väki oli tosissaan liikkeellä. Alle-
kirjoituksia adressiin oli kerätty
10 000

sa lukee, että terveysasemaverkon
tarkastelua jatketaan, ei päätök-
siä lakkauttamisesta. Saman bud-
jettikirjan investointiosassa on va-
rattu rahat talonrakennushankkei-
den rakentamishjelmassa vuosik-
si 2011-2012 yhteensä 1,7 milj. eu-
roa Oulunkylän terveysaseman toi-
minnallisiin muutostöihin, jotka liit-
tyvät Oulunkylän ja Koskelan ter-
veysasemien mahdolliseen yhdis-
tämiseen. Miksi näin? Vastauksena
saimme: ”Rahat on varattu siltä va-
ralta, että lautakunta päättää terve-
ysasemien yhdistämisestä, mitään
hän ei ole vielä päätetty.” Käytetään
nyt ne varatut rahat remonttiin ja
annetaan Koskelan terveysaseman
pysyä Koskelassa, jossa se on pal-
vellut ja palvelee hyvin asukkaita.

Koskelan terveysaseman lak-
kauttamishankkeessa näyttää ole-
van kysymys jostain muusta kuin
palveluverkon kehittämisestä. Mis-
tät? Onko kyseessä arvovaltakii-
ta? Asukkaat vastaan viraston joh-
to? Vai onko kyseessä koko terveys-
toimen yksityistämisyhkimykset?
Vai mistä oikein on kysymys? Tähän
mennessä yksikään esitetty lakkau-
tusperuste ei ole osoittautunut kes-
täväksi. (lähteenä mm ”Pelis seis”-si-
vut)

Mämmiveikko

Perustoimeentulo turvattava kaikille.. jatkoa sivulta 4

sää, joten on valhetta puhua työttö-
myyden laskemisesta. Pätkätyö on
aivan sama kuin 60-luvulla oli hätä-
aputyö. Vain nimeä on kaunisteltu.
Toimeentulo on turvattava:
Pätkätyöläinen saa käteen alle tu-
hat euroa, jolla hän ei elä. Kun hän
maksaa vuokran, niin millä maksaa
ruoan ja muut laskunsa? KELAN pe-
ruspäivärahaan oikeutetulle työt-
tömälle jää käteen 400-500 €/kk.
On täysin väärin ja kohtuutonta,
että Suomessa elää n. 700 000 ih-
mistä alle köyhyysrajan! Kelan pe-
ruspäivärahaa saavia työttömiä on
120.000. Lisäksi on opiskelijoita, se-
kä suuri joukko eläkeläisiä, jotka

elävät alle köyhyysrajan. Tavalliset
ihmiset ymmärtävät, että ihmisten
tulee saada työtä. Työstä on saatava
kunnon palkka, jolla työläinen pys-
tyy maksamaan asumisen, ruoan,
laskut ja vaatteet. Silloin rahaa
jäisi muuhunkin käyttöön. Jokaisen
kansalaisen perusturvan kuuluisi ol-
la 1200€/kk käteen, niin työttömille,
opiskelijoille, eläkeläisille kuin muil-
lekin vähävaraisille.

Oikeudenmukaisempaan tu-
lonjakoon: Valtion ja kuntien töitöt
on yksityistetty ja työpaikkoja on
myyty ulkomaille. Tämän johdosta
valtiolle ja kunnille on syntynyt li-
sää velkaa. Siitä huolimatta valtio,

kunnat ja suuryritykset ovat saa-
neet rosvota itselleen kansalle kuu-
luvia tuloja. Työläisten luomaa vau-
rautta ei ole jaettu kansalle oikeu-
denmukaisesti.

Äänestettävä muutoksen
puolesta: Jokaisen tulee lähteä
äänestämään, koska ilman äänes-
tämistä ei tule muutosta! Äänes-
tämällä Suomen Työväenpuolue
STP:tä äänestät muutoksen puo-
lesta!

Olen aina puolustanut vähä-
varaisten etuja ja niin teen jat-
kossakin!

Esko Luukkonen
Turku

Lipposen linja globaaliin talouskriisiin

Wikileaksin tuoreet paljastukset palauttavat mieleemme Suo-
men lähihistorian mielenkiintoisia tapahtumia vuosilta 2002 - 2004. Ta-
pahtumien subjektina oli tuonaikainen pääministerimme SDP:n Paavo
Lipponen. Wikileaks paljasti, että kun vuonna 2004 Suomen presidentti
Tarja Halonen ja Venäjän silloinen presidentti Vladimir Putin neuvotteli-
vat kahden maan välisistä suhteista sivuten muun muassa Karjala-kysy-
mystä, niin pääministeri Paavo Lipponen informoi välittömästi ja oma-
aloitteisesti USA:n lähetystöä presidenttien luottamuksellisesta keskus-
telusta ja siinä käsitellyistä asioista.

Mielenkiintoisen taustan tuolle tapahtumalle antaa pari vuot-
ta aikaisemmin pääministeri Paavo Lipponen käymä neuvottelu USA:n
presidentin Bushin kanssa suunnitteilla olevasta sotaoperaatiosta Ira-
kiin (sota, joka jatkuu vieläkin). Keskeistä tuossa neuvottelussa oli Suo-
men rooli USA:n sotaoperaatiossa. Lipposen katsottiin tuolloin ilman
valtuuksia antaneen Suomen kansan puolesta tukensa Bushin tuleval-
le sotaoperaatiolle. Julkisuudessa tämä tuen anto tietenkin kiistettiin.

Vuonna 2003 eduskuntavaalien alla Keskustapuolueen puheen-
johtaja Anneli Jäätteenmäki toi julkisuuteen Paavo Lipposen salaisten
sopimusten todellisen luonteen eli osallisuuden Bushin sotaoperaatioon
Irakissa. Presidentin kanslian johtava virkamies Manninen vahvisti näin
tapahtuneen lähettämällä asiakirjat sopimuksesta Jäätteenmäelle. Tämä
tietovuoto koitui sekä pääministeri Jäätteenmäen että kansliapäällikkö
Mannisen kohtaloksi. Molemmat menettivät virkansa ja heidät tuomit-
tiin mediassa lähes valtiopetoksesta, vaikka puhuivat totta.

Anneli Jäätteenmäen lyhyt kausi pääministerinä ja Kepun puo-
luejohtajana oli käännekohta Keskustapuolueen poliittisessa asemas-
sa maassamme. Jäätteenmäen vilpiton talonpoikainen linja jäi ilman
puolueensa tukea ja johti hallitusvaihdokseen. Se tuhosi sekä Jäätteen-
mäen poliittisen uran että Keskustapuolueen vahvan aseman Suomen
poliittisessa kentässä. Jäätteenmäen linja tuotti KePulle voiton vaaleissa,
mutta nosti puheenjohtajaksi ja pääministeriksi korruptoituneen pyrky-
rin Matti Vanhasen. Näiden tapahtumien seuraukset näkyvät juuri nyt.

Wikileaksin tuoreiden paljastusten jälkeen sosialidemokraat-
ti Paavo Lipposen poliittinen olemus tarkentuu. Samalla tarkentuu
myös Suomen virallisen politiikan todellinen linja. Se ei ole juurikaan
muuttunut 1920 - 30 luvuilla toteutetusta linjasta. Perussääntönä siinä
on edelleen viitata kintaalla Suomen kansan mielipiteelle ja pyrkiä si-
tomaan Suomi kapitalistisen lännen ja ennen kaikkea USA:n politiikan
osaksi. Tänä päivänä, jolloin tuo politiikka merkitsee globaalin kapitalis-
min vallan vahvistamista maailmassa, Suomen etujen uhraamista sille
ja sitoutumista kaikelta osin uusliberalistiseen ideologiaan. Tämä mer-
kitsee Suomen sitomista maailmanlaajuiseen talouskriisiin ja sen poliit-
tiseen umpikujaan. KÄ/HT

* * *

Tammikuun kihlaus ja satiaiset: Mitä pre- sidentti jätti sanomatta Jyväskylässä

Luokkasodassa Väinö Tannerin johtama oikeistoryhmä antoi
16.4.julistuksen, jossa sanouduttiin irti puolueen ennen kansalaissotaa
edeltävästä linjasta ja kehoitettiin työläisiä omaksumaan ”länsimaisten
socialidemokraattien” linja. Tätä julistusta levitettiin mm. Helsinkiin sak-
salaisesta lentokoneesta.

Luokkasodan jälkeen SAJ onnistui palauttamaan toimintaoi-
keutensa ja jäsenmäärä oli v. 1928 jo 90000. Vaikka SDP oli SAJ:ssa vä-
hemmistönä, vaativat he SAJ:n johtoa itselleen. Yhtenäisyyden vuoksi
annettiin SDP:lle 1/3 SAJ:n johtopaikoista. Vuoden 1926 hallituskriis-
issä syntyi SDP:n vähemmistöhallitus, joka yritti kaikin tavoin hillitä työ-
läisten etutaistelua lamauttaen mm. paperityöläisten palkkataistelun.
V. 1927 pääministeri Tanner ja sotaministeri Heinonen ottivat vastaan
suojeluskuntien ohimarssin ja aloitettiin kommunistien vangitsemiset.
Vuoden 1929 SAJ:n edustajakokouksessa SDP jäi vähemmistöön äänin
109-28. Tämän johdosta se muodosti 1930 Suomen Ammattiyhdistys-
ten keskusliiton (SAK) samalla kun SAJ:n toiminta fasistien avustuksel-
la lakkautettiin.

Työnantajat eivät palkinneet SDP:n petosta. 30-luvun fasisti-
hyökkäys johti työehtojen huonontamiseen. Vuonna 1933 SAK:ssa oli
alle 20000 jäsentä, kun SAJ:n jäsenmäärä ennen hajotusta ylsi lähel-
le 100000. Lapuanliikkeen hyökkäyksestä toivuttiin ja työtä kehitettiin
työttömien ja hätäaputyöläisten parissa. Sitten kommunistit arvioivat
tilanteen uudelleen ja kehottivat v. 1933 työläisiä liittymään SAK:n pii-
riin ja välittömästi sen toiminta alkoi elpyä. SAK:n jäsenmäärä kasvoi v.
1936 lähelle 80000.

Sodan alla 23.1.1940 työnantajat ja SAK:n oikeistojohto tunnus-
tivat toisensa ”neuvottelukumppaneiksi”. Tämä oli se sopimus, jota
äskän 24.1.2011 Presidentin voimin juhlittiin. Silloin kyse oli riistosopi-
muksesta, jonka tuloksena SDP:n oikeistojohto ja suojeluskuntien johta-
jat helmikuussa 1940 sopivat SAK:n jäsenten liittymisestä suojeluskun-
tiin ja hyväksyivät yhteisen sotapolitiikan. Tämä asia jäi presidentiltä Jy-
väskylässä sanomatta. Tämä ”kihlaus” ei saanut työläisten kannatusta,
koska suojeluskunnat tunnettiin työläisten keskuudessa lakonmurtaji-
na. Tämän sopimuksen johdosta SAK:n jäsenmäärä tippui alle 50000. Äs-
kettäin lehdet mainostivat ”tammikuun kihlausta” sillä, että näin SAK ja
STK tunnustivat toisensa tasavertaisiksi neuvottelukumppaneiksi. Todel-
lisuudessa oikeiden neuvottelujen aika tuli vasta sitten, kun Neuvosto-
liitto löi fasismin ja kommunistit pääsivät mukaan julkiseen toimintaan.
Vuonna 1940 joukko demariohtajia osallistui myös Suomen Asevelii-
ton ja työläisiä vastaan kohdistetun urkintajärjestön, Suomen Asevelji-
en työjärjestön (satiaiset) toimintaan. Siksi ei pidä ihmetellä sitä, miksi
SDP oli ainoa sosialidemokraattinen Puolue maailmassa, joka oli liitos-
sa Hitlerin kanssa. KÄ/HM

Ettei työelämä olisi ”villin lännen meininkiä”.

Ne lienevät kuitenkin työnteettäjälaittojen taholta tulleet vaatimukset, joihin on liian helposti suostuttu. Aloite on aivan kokonaan pääsyt lipsahdamaan työntekijäpuolelta työnteettäjäpuolelle. Jäsenistön esittämälle arvostelulle on olemassa selvät perusteet. Yhä useammin kuuluu esitettävän seuraavia kysymyksiä: Mihin me liittoa tarvitaan? Mistä me sinne liittoon oikein maksetaan, kun ei saada vastinetta raholle? Vielä nämä kysymykset eivät ole johtaneet isommassa määrin liitoista eroamisiin. Ettei eroamisia tulisi, on näihin kysymyksiin ruvettava antamaan vastauksia.

Työmarkkinajärjestöt solmivat sopimukset: Suomessa työmarkkinajärjestöillä, työntekijä – ja työnantajaliitoilla, on lakiin perustuva oikeus solmia työehtosopimuksia. Nämä sopimukset ovat pääsääntöisesti valtakunnallisia ja niitä on jokaisen työnantajan noudatettava jokaiseen työntekijään riippumatta siitä kuuluuko työnantaja tai työntekijä omaan liittoonsa. Työehtosopimuksilla siis määritellään yleiset työehdot sekä palkkataso. Toisin kuin yleisesti luullaan, Suomessa ei ole mitään minimipalkkalakia, vaan kunkin alan alimmat palkat määräytyvät työehtosopimuksen perusteella (minipalkkalaki on säädettyä mitä pikimmiten 10€/tunti). Liitot myös valvovat alansa työehtosopimusten noudattamista työpaikoilla.

Sopimusten valvonnassa päävastuu luottamusmiehillä: Päävastuu valvonnasta on duunareiden itsensä valitsemilla luottamusmiehillä ja työsuojeluvaltuutetuilla. Työntekijän ja työnteettäjän välillä syntyy joskus työehdoista erimielisyyksiä. Niitä saatetaan jou-

Ay-liikettä kohtaan on esitetty kritiikkiä kautta aikojen eikä syyttä. Etenkin viimeisten parin vuosikymmenen aikana Ay -liike on antanut siihen itse aiheutta. Joskus näyttää siltä, että liiton johdossa ja hallinnossa olevien enemmistö ymmärtää työnteettäjää enemmän kuin jäsenistöä ja heidän oikeutettuja vaatimuksiaan kohtuullisista palkankorotuksista ja saavutetuista eduista kiinnipitämisestä. Uusia avauksia ei ole nähty miesmuistiin, ellei sellaisina pidetä työehtojen heikennyksiä.

Viime aikojen työtaisteluissa keskeisiä kysymyksiä palkan ohella ovat olleet työpaikkojen turvaaminen, muutosturva, töiden ulkoistamiseen ja tuotannon lopettamiseen yms. liittyvät kysymykset. Näillä on turvattu kaikkien työntekijöiden asemaa. useasti eri liitot joutuvat olemaan päänavaajina. Kuva ahtaajien työtaistelusta 4.3.2010

tua ratkomaan käräjillä asti. Duunarin oikeudenkäyntikulut maksaa liitto edellyttäen, että hän on liiton jäsen.

Ilman työväenpuolueita ay-liike ei pärjää: Yksi Ay – liikkeen päätehtävistä on ns. yhteiskunnallinen vaikuttaminen, esim. työlainsäädännön kehittäminen. Tämä tehdään ns. kolmikantayhteistyönä työmarkkinajärjestöjen ja valtiovalan kesken. Lopullisesti lait hyväksytään eduskunnassa, jonka poliittisilla voimasuhteilla on hyvin suuri merkitys sille, miten hyvin – tai huonosti lait työntekijöitä kohtelevat. Ay- liike ei yksin pysty duunareiden oikeuksista huolehtimaan. Siihen tarvitaan poliittista vasemmis-

toa, työväenpuolueita, jotka tinkimättömästi ajavat työtätekevien asiaa. Voidaan sanoa, ettei Ay- liike tule toimeen ilman poliittista työväenliikettä – eikä poliittinen työväenliike ilman Ay- liikettä. Tämä kannattaa jokaisen duunarin ottaa huomioon, kun huhtikuun 17 päivä menee äänestyskoppiin.

Loimaan kassasta on turha neuvoja kysellä: Liitoilla on omat työttömyyskassansa, joiden merkitystä ei voi liioitella. Irtisanomis- tilanteissa liiton ja etenkin luottamusmiesten tuki ja opastus on elämänsä ehkä suurimman mullistuksen kanssa painivalle ihmiselle ensiarvoisen tärkeä asia. Loimaan kassasta on turha neuvoja kysellä. Se on liikeyrityksenä keskittynyt vain

voittojen haalimiseen.

Ay-liikkeellä laajaa koulutusta ja virkistystoimintaa: Unohtaa ei voi Ay-liikkeen järjestämää koulutusta. Useilla liitoilla on omat opistonsa, joissa saa monipuolista opetusta työelämän haasteisiin. Esi-merkkeinä voi mainita metallityöväen Murikka – opiston Tampereen Teiskossa, JHL:n Raseborg – opiston Karjaalla ja rakennusliiton Siikaranta –opiston Espoossa. Myös monet ammattiosastot järjestävät jäsenilleen koulutusta. Liitoilla ja monilla ammattiosastoilla on omia loma – ja virkistytymispaikkoja, joista saa tietoa esim: liittojen netisivuilta. Tämäkään ei ole mikään vähäpätöinen juttu. Ay-liikkeen lomapaikoissa lomailu on huomattavan lomopakkoystävällistä. Muistet-

tava on myös liittojen neuvottelemat alennukset vakuutusmaksuista, polttoaineesta ja joistakin lomamatkoista sekä niiden julkaisemat lehdet ja kalenterit. Tässä vain pieni ”raapaisu” Ay-liikkeen valtavasta työmäärästä.

Ilman ay-liikettä työelämä olisi ”villin lännen meininkiä”: Kaikki tämä työ ja toiminta vaatii tietenkin rahaa. Sitä saadaan keräämällä jäsenmaksuja jäseniltä. Jäsenmaksun suuruus vaihtelee liitoittain, mutta sen taso on yleisesti alle kaksi prosenttia bruttotuloista. Vaikka Ay-liikkeeseen suhtautuisi kuinka kriittisesti, joutuu toteamaan että jäsenmaksuilleen saa riittävästi vastinetta. Ja kun Ay-liikkeen saavutuksia ja toimintaa (nykystäkin) tarkastelee, joutuu toteamaan, että me todellakin tarvitsemme Ay -liikettä omien oikeuksiemme puolustamiseksi. Suomessa 75 prosenttia työssäkäyvistä kuuluu alansa liittoihin. Se on maailmanmitassa ja eurooppalaisittainkin huomattavan korkea osuus. Ai-noastaan muissa pohjoismaissa yletään samalle tasolle.

Ay-liikkeen suunta riippuu jäsenistöstä: Ammattiliittoon kuulumisen koetaan siis tärkeäksi ja hyvä niin. On hyvä muistaa sekin, että ilman jäseniä koko Ay-liikettä ei olisi olemassakaan. Siitä ei saa tulla johtajavaltaista pienen piirin temmelyskenttää, eikä kioskia josta ostetaan palveluja. Sen pitää olla jäsenistön itsensä ylläpitämä ja sen tarpeista vaatimuksensa esittävä liike. On onneksi edelleen jäsenistön käsissä se, mihin suuntaan koko ay-liikkeen ja liittojen toimintaa vietään ja kehitetään. Siihen toimintaan kannattaa osallistua. Se työ ei mene hukkaan!

Markku Nieminen

Paltamon työllistämismalli: Uudenlainen lääke työttömyyden hoitoon

Kainuulainen Paltamon kunta päätti poistaa työttömyyden ko-keilemalla vuosina 2009 - 2012 uudenlaista toimintatapaa, täys-työllisyysmallia, työttömyyden hoitamisessa. Malli merkitsee työttömien työnhakijoiden siirtymää passiivisen tuen piiristä työllistymiseen ja aktiivitoimiin, sekä työttömien sosiaaliturvaan uutta rakenteellista ratkaisua.

Työttömistä tulee työllisiä, he siirtyvät palkkatyömarkkinoille. Sosiaalietuudet muutetaan palkaksi, työosuuteen perusteella kertyy eläkettä ja työmarkkina-, asumis- ja toimeentulotuki tulevat tarpeettomiksi. Työllisyys, terveys ja hyvinvointi kytkeytyvät tiiviisti toisiinsa. Terveysongelmista, työttömyydestä ja syrjäytymisestä koituu kustannuksia palvelujen ja etuuksien muodossa. Mallin odotetaan tuottavan huomattavia kustannussäästöjä ja pienentävän Kainuun maakunta- kuntayhtymän sosiaali- ja terveysmenoja.

Paltamon malli- seminaariin Helsinkiin, Tieteiden talolle kokoon-tui 16.2.2011 noin satapäinen joukko tutkijoita, virkamiehiä ja yhteiskunnallisia toimijoita yliopistoista, ministeriöistä, THL:stä ja itse projek-tista. Käsiteltiin ensimmäistä väliraporttia, kuinka tavoitteita on saavutettu ja mitä se maksaa.

Työllisyys parantunut

Paltamon malli on toiminut

kaksi vuotta. Hankkeen on käynnistänyt Paltamon kunta yhteistyössä paikallisten toimijoiden kanssa ja se saa tukea valtion budjetista. Ko-keilussa on työllistetty kahden vuo-den aikana kaikkiaan 268 työtöntä. Alussa 2009 Paltamon työttömyys-prosentti oli 18 ja työttömiä oli 300. Marraskuussa 2010 Paltamon työt-tömyysprosentti oli 5.2 ja työttömiä 84. Keskeisinä periaatteina Palta-mon kunnanjohtaja Arto Laurikain-en esitteli työn tekemisen ja työhön lähtemisen kulttuurin, syrjäyty-misen ehkäisyn ja hyvinvointi ja ter-veysvaikutuksen aikaansaamisen.

Kokeilu tuottanut hyviä tuloksia

Osa seminaarin osanottajista esitti uusliberalistisia näkemyksiä vähätellen toistaiseksi aikaansaa-tuja tuloksia ja pitivät mallia aivan liian kalliina sen laajemmin käytet-täväksi edes kokeiluna muilla paik-kakunnilla.

Työ- ja elinkeinoministeriön erikoistutkija Pekka Tiainen kumosi nämä väitteet laskelmillaan. Se ei ole kallis, koska on jo hyviä tulok-sia. Paltamon mallista tulee rahaa paremmin takaisin valtiolle. Valtion raha kunnille työllistämisessä on romahtanut. Katainen puhuu kes-tävyysvajeesta: pieleen menee to-siaan, jos työllisyyttä ei hoideta. Ti-aisen mielestä kaikki toimet työllis-syyden puolesta ovat hyviä: Palta-mon malli parhaasta päästä.

On arvioitu, että yksi syrjäytynyt nuori tulee maksamaan yhteiskun-nalle noin miljoona euroa elämän-sä aikana. Silloin ei ole liian kallista, jos huomioonotetaan sekä työ-voima- että sosiaalipoliittiset ta-voitteet, ihminen kokonaisuutena. Asiat hoidetaan joustavasti yhden luukun periaatteella, hallintopuolet yhdistäen ilman, että hukataan resursseja.

Jatketaanko vai kuopa-taanko?

Valtion rahoitus jatkuu ainakin vuoden 2012 loppuun, jolloin kat-sotaan, painuiko Paltamon työttö-myys alle viiden prosentin, jota pi-detään yleisesti ”siedettävänä”. Pe-lätään, että pitkäaikaistyöttömät heivataan kuntien harteille. Työllisyyden hoitoväärähaa olisi nos-tettava oikein huomattavasti kym-menkertaisesti, että erityyppisiä työllisyysprojekteja voitaisiin to-teuttaa.

Toimittajalle nousi mieleen, et-tä eikö näitä asioita tiedetty hyvin jo ennestäänkin -90 luvun suur-työttömyydesä lähtien. Nyt tuntui, että tutkijoita ja päämäreitä oli yh-tä paljon kuin niitä Paltamon työt-tömiäkin. Porvarillisia markkina-miehiä tutkimukset eivät vakuutta-neet. Todellisista muutoksista pää-tetään huhtikuussa vaaliuurnilla.

KÄ/Antero Nummiranta

Kunta-alalle palkkasopimus?

Lääkärit ja isompipalkkaiset pi-tivät puolensa mutta ennestäänkin pienipalkkaisille jäi luu käteen!

Palkankorotukset ovat seu-raavat: yleiskorotus 1.5.2011 luki-en 1,2 prosenttia ja paikallinen jär-jestelyerä 1.5.2011 alkaen 0,8 pro-senttia. Inflaatiovaikutuksen en-nustetaan olevan 2-3 % suurui-sen, joten ostovoima ei tule nou-semaan.

Miten super, jhl ja jyty ovat tuon voineet hyväksyä? Tuo sopi-mus kasvattaa edelleen pienipalk-kaisten eroja isompipalkkaisiin ja tekee naisen eurosta vieläkin pie-nemmän, kuin sen 81 senttiä. En-nen yleiskorotukset on tehty siten, että miniminä on euromäärä ko-rotus, joka pienentää eroja, mutta tuo on puhdas prosentti sopimus! Vappuraha on todella järkyttä-vä! Lääkärit 250 €, opettajat 140 € ja ”rupusakki”satasen. Lääkäreiden ja muiden isompipalkkaisten vap-puraha on siis 2,5ertainen pieni-palkkaisiin laitosapulaisiin, lähihoi-tajiin ja tekniseen henkilökuntaan verrattuna. Surku taas kerran esi-merkiksi vanhustemme alipalkkat-juja hoitajia.

Vanhustenhuollon tilasta on saa-tavilla tutkittua tietoa. Pohjoismai-nen NORDCARE-kysely toteutettiin vuonna 2005 ja sen tulokset jul-kaistiin vuonna 2009. Kyselyn koh-deryhmänä oli vanhus- ja vammais

palvelujen perushoivan henkilö-stö Pohjoismaissa. Keskeiset tulok-set eivät mairittale suomalaisten hoivatyöntekijöiden asemaa. Tie-dossahan kaikki on jo ollut, mutta tässä mustaa valkoisella :

Hoivatyöntekijän vastuulla on Suomessa enemmän asiakkaita kuin kollegoilla Ruotsissa, Norjas-sa ja Tanskassa. Riittämättömyy-den tunne on suomalaisilla hoita-jilla voimakkaampaa kuin pohjois-maisilla kollegoilla. Suomalainen hoivatyöntekijä tekee pohjoismai-sia kollegoitaan useammin yötyö-tä sekä palkatonta ylityötä. Tutki-muksen vastaajat kritisoivat puut-teellisia henkilöstöresursseja ja kii-rettä. Vanhainkodit ja terveyskes-kusten vuodeosastot olivat kaik-kein ongelmallisimpia työpaikko-ja Suomessa. Suomalaisen hoiva-työntekijöiden sekä fyysinen että henkinen rasitus on muiden Poh-joismaiden työntekijöitä kovem-pi. Silti työntekijöiden sairauslo-mat eivät ole Suomessa aivan yh-tä yleisiä kuin muissa Pohjoismai-sa. Huomion arvoinen asia on, et-tä työ koetaan sisällöllisesti merk-itäväksi ja inhimillisesti arvokkaak-si työalueeksi jokaisessa kyselyyn osallistuneessa maassa. Työmies ja -nainen olisivat siis todella kun-non palkankorotuksen ansainneet!

KÄ/A.N.

Ainespuita tulevalle hallitukselle

Jatkoa sivulta 3, Pekka Tiainen

ja välillinen verotus lisää toimeen-tuloeroja. Siten Hetemäen työryh-män esityksen vaikutukset merkit-sevät lisäaskelta tasaverotuksen suuntaan poistaessaan verotuksen tuloeroja tasaavaa vaikutusta ja li-sätessään toimeentuloeroja.

Kun mukaan lisätään kiin-teistöveron noston vaikutus, ve-rotus kiristyy vielä lisää pienituloi-silla ja myös keskituloisten ryhmis-sä jäädään miinukselle.

Hetemäen työryhmässä on tiedostettu ongelma. Asiaa hoi-detaan niin, että yhteenvetoon li-sätään kansaneläkkeen takuueläk-keen vaikutus sekä indeksissidon-naisuuden vaikutus ja saadaan il-man kiinteistöveron vaikutusta alimmissakin tulonsaajaluokissa vaikutus muutaman euron vuodes-sa plussalle. Tuloeroja kasvattavaa vaikutusta ei tämäkään poista, kos-ka plussa kasvaa tulojen noustessa niin, että se on 5-7 euroa kahdes-sa alimmassa tulonsaajaluokassa ja 252 euroa toiseksi ylimmässä ja kas-vaa tässä välissä.

Kansaeläkkeen takuueläke on kuitenkin erillinen uudistus eikä sitä muille edes tule ja tämä peittää verotuksen vaikusta. Perus-turvan korottamiselle ja työllistämi-selle on selkeä tarve eikä sen mu-kaista ole, että hyöty otetaan veroil-la pois. Indeksikorotukset taas on jostain maksettava ja jos ne makse-taan esitetyllä verorakenteella ajan myötä, ei niistä tule tasaavaa vaiku-tusta.

Siten kyse on siitä, että ve-rotusta viedään tasaverotuksen suuntaan ja vähennetään verotuk-sen muutoinkin kasvaneita tuloero-ja tasaavaa vaikutusta. Tämä on jat-ketta pitkään noudatetulle verolin-jalle. Kysymys on siitä, onko jatka-

minen tällä tavoin enää perusteltua ja miten verotuksen rakennetta oli-si kehitettävä. Keskusteluun on tar-peen nostaa eräitä kysymyksiä, jois-ta tässä on muutama esimerkki.

Esimerkkejä verovaih-toehdoista

Pääomaverotuksen progressiivi-suus. Mikäli pääomaverotus muu-tettaisiin progressiiviseksi siten, että 50 000 euron pääomatulos-ta ylöspäin prosentti olisikin 32 % ja 80 000 eurosta 35 %, tämä toisi 210 miljoonaa euroa vuodessa. Jos progressio toteutettaisiin siten, et-tä vero olisi 20 000 eurosta ylöspäin 32 %, 50 000 eurosta 35 % ja 80 000 eurosta 40 %, se toisi 470 miljoonaa euroa vuodessa.

Pankkivero.

Jos toteutettaisiin Obaman mal-lin mukainen pankkivero, joka olisi 0,15 % (puolitoista promillea) pank-kien taseesta eli varoista mukaan lukien velat, se toisi 615 miljoonaa euroa. Jos pienet pankit olisivat va-paita, kuten Obaman mallissa, sum-ma olisi pienempi. Jos kritikoidaan, että se pitäisi rajata varoihin vähen-nettynä velat, on sekin yksi mahdol-lisuus, mutta pankkien voitot kui-tenkin ovat ennen veroja 1,5 mil-jardin luokkaa ja ovat kasvussa ja niillä on aiemmilta vuosilta kerty-neitä voittovaroja 9-10 miljardia eu-roa vuosi 2010 mukaan lukien. Kai-ken kaikkiaan niillä on omia varoja 2,5-kertaisesti voittovarojen määrä. Hetemäen yhtiöverohuojennusesi-tys sisältää pankeillekin 60 miljoon-an verokevennyksen vuodessa. Jos pankkiveroa korvamerkittäisiin niin, että sillä vapautettaisiin velka-perinnässä ja ulosotossa olevia pe-rinnästä ja ulosotosta, vähennet-täisiin tästä aiheutuvaa ongelmaa. Tältä osin pankkivero ei aiheuttaisi lisäkulua pankeille, vaan taseis-ta poistuisi luottotappioiksi kirjat-

tuja summia.

Varallisuusvero poistettiin kotitalouksilta vuoden 2006 alus-ta. Jos se vastaisi vuoden 2011 ta-sossa samanlaista vajaan prosen-tin kymmenyksen osuutta kansan-tuotteesta kuin vuonna 2005, se tuottaisi 150 miljoonaa euroa vuo-dessa. Jos se vastaisi kaksi prosen-tin kymmenystä kansantuotteesta, se tuottaisi 350 miljoonaa euroa. Yhtiöiden varallisuusvero poistet-tiin runsaat 30 vuotta sitten ja sen palauttaminen pankeille ja muille ainakin pääomavaltaisemmille yh-tiöille on eräs mahdollinen verotu-lojen lähde.

Yhtiöverotuksen alentamista perustellaan investointien saami-sella Suomeen. On kumminkin tar-peen ottaa huomioon, että jos tääl-lä asiat on hyvin hoidettu, se osal-taan lisää elinkeinotoimintaa Suo-messa ja tuo investointeja. Asioi-den hyvästä hoidosta on perustel-tua myös maksaa veroa, että tämä olisi mahdollista. Siten ei lähtemi-nen verokilpailuun ole välttämättä järkevää. Useissa alhaisen verotuk-sen maissa asiat ovat päinvastoin muutoinkin heikommalla tolalla.

Valtion perimien kotitalouk-sien tuloverojen merkitystä voi kuvata siten, että vuonna 1990 nii-den osuus oli kansantuotteesta (BKT) 6,6 % ja vuonna 2009 4,1 %. Vuonna 2009 se oli 7,1 miljardia eu-roa verotuloina. Vuoden 1990 osuu-della valtion tuloverot kotitalouksil-ta toisivat 11,3 miljardia eli 4,2 mil-jardia enemmän vuoden 2009 ta-sossa. Näin paljon on valtion hen-kilötuloverotusta siihen tilantee-seen verrattuna alennettu ja lisäksi on poistettu verotuksen progressi-visuutta alentamalla suurimpien tu-lojen verotusta roimasti enemmän kuin muiden ja avaamalla porsaan-reikä siirtää suurimpia tuloja alem-man pääomaverotuksen piiriin. Täl-

lä kaikella on alennettu verotuk-sen tuloeroja tasaavaa vaikutusta eli progressiivisuutta. Tällä on lisät-y eriarvoisuutta. Kun samalla prog-ressiivisuutta on vähennetty, on nostettu pienituloisimpia raskaam-min kuormittavia välillisiä veroja se-kä sosiaaliturvamaksuja ja kunnal-lisverotusta, jossa ansiotulovähenn-ys on lieventänyt vaikutusta alim-missa tuloluokissa.

Verolinjaus

Perusvalinta ei siten koske pelkäs-tään Hetemäen raportin esityksiä sinänsä, vaan niiden edustamaa suuntaa, joka jatkaa verotuksen tu-loeroja tasaavan progressiivisuu-den vähentämistä. Laajemmin kyse on siitä, tehdäänkö valinta kasvavi-en tulo- ja varallisuuserojen suun-taan vai tasa-arvoisemman kehityk-sen suuntaan.

Tähän kytkeytyy osaltaan ky-symys menoista. Tärkeä lisäystar-ve on työllistämiseen, jossa keskei-nen on työ- ja elinkeinoministeriön pääluokan 32 momentti 30.52, jota

voi luonnehtia aktiivisen työvoima-politiikan päämomentiksi. Sitä on kutsuttu myös pitkäksi momentik-si. Vuoden kestänyt pitkäaikaistyöt-tömyys ja siten myös toistuva työt-tömyys sekä ainakin yli kolme kuu-kautta kestänyt nuorisotyöttömyys on ajettavissa alas, kun työllistämi-seen lisätään tähän pääluokkaan 300 miljoonaa vuodessa. Jos vero-tukseen tehtäisiin sen suuntaisia muutoksia, mitä edellä on esimer-keillä kuvattu, se kasvattaisi verotu-loa ja tätä liikkumatilaa olisi käytet-tävissä muihin verotusta korjaaviin toimiin. Tästä voi listata esimerkkei-nä joukkoliikenteen ja ainakin kou-lukirjojen vapauttamisen arvonlisä-verosta, kuntien verotettavan tulon alarajan nostamisen ja pienimpien työvaltaisten yritysten arvonlisäve-ron lievennyksen työllisyysttä edis-tävästi. Tämä muun muassa vähen-täisi harmaata taloutta, koska verot kyettäisiin paremmin maksamaan ja se toisi osaltaan lisää verotuloja.

Pekka Tiainen 24.1.2011

NEGATIIVINEN PROGRESSIO

Progressiivista tuloveroa on pe-rinteisesti pidetty hyvinvointival-tio/ yhteiskunnan tunnuksena. Ve-rotus on tasannut tuloja, jättänyt tai siirtänyt ostovoimaa pienitu-loisimmillekin ja näin ylläpitänyt kysyntää ja tasa-arvoa hyödyke-markkinoilla. Uusliberalistien it-sekäs haave tasaverosta kasvat-taisi edelleen köyhien ja huono-osaisten määrää.

Käännettyn tai negatiiviseen progressioon törmäämme joka päivä kauppa-, pankki- ym. asiois-sa ja asioinneissa. Plussat ja bo-nukset ovat sitä suurempia, mi-tä enemmän sinulla on varaa os-taa, kuluttaa tai käyttää ko. palve-luja. Näissä järjestelmissä pienitu-loisin ”pääsee” maksamaan hyvä-

tuloisimman, eniten kuluttavan palveluista. Tässä uusliberalistien teoreettinen haave on toteutunut yli odotusten.

Muinoin – edistyksellinen – Hamarin Työväenyhdistys (1912) teki päätöksen, ettei paikallises-ta osuuskaupasta makseta bo-nuksia (ostohyvytyksiä), että tava-ran lopullinen hinta on asiakkaan nähtävissä, eikä se syrji vähempi-varaista ostajaa. Tämä siis silloin kun edellinen liberalismin kausi oli kukoistuksessaan, mutta työ-väenliikekin oli vielä työväenliike ja osuustoiminta oli osuustoimin-ta ja asetti poliittiset ehtonsa hei-koimman mukaan.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin

Pääoma kasaa itseään, hallitsee maailmaa ja salaa tekonsa julkisuudelta

Heikki typpö on STP:n eduskun-tavaaakiehdokas Uudellamaalla

Globaali kapitalismi on tunkeu-tunut viime päivinä olohuonei-siimme kolmen uutisen kaut-ta: (1)Egyptin ja Tunisian kansat ovat sen hyljänneet. (2) Suomen sampo, Nokia on nielaistu kan-sainvälisen pääoman mustaan aukkoon vieden mukanaan suu-ren joukon korkean ammattitai-don työpaikkoja Suomesta. (3) Julian Assangen ylläpitämät Wi-kileakssivustot ovat kertoneet globalisaation toimintamenet-lmistä Suomen ulkopoliitiikan hoi-dossa.

Suomen Sampo ryös-tettiin

Nokia edustaa vanhaa suomalai-s-

ta perinnettä. Sen alkujuuret ulot-tuvat 1850 -luvun tienoille. Sen his-toria on värikäs ja monivaiheinen. Suuntautuminen elektroniikkate-ollisuuden alalle vuoden 1965-tie-noilla johti sen maailmanmainee-seen, suurimmaksi kännyköitä val-mistavaksi yhtiöksi. Nokia oli Suo-men ylpeys maailmalla. Pääomien kasaantuminen ja globaalin kapita-lismin sammumaton nälkä nielaisi Suomen kansallisen ylpeyden pois maasta. Nokian puhelimen kehitte-ly siirtyy USA:han. Suomeen jää lu-kuisille paikkakunnille lasiseinäisiä moderneja tehdasvainajia. Teknikot ja insinöörit sekä muu henkilökunta hakeutuu sen jälkeen työttömyys-kortiston asiakkaiksi.

Suomen porvaristo on van-nonut globalisaation nimiin Nokia huulillaan. Sen seuraukse-na olemme nyt sotkeutuneet EU:n taloudelliseen umpikujaan. Noki-an entisestä toimitusjohtajasta Jor-ma Ollilasta on tehty globaalin kap-italismin kyläjumala pohjoiselle al-ueelle. Hän valitutti Nokialle johta-jan valtameren takaa. Sen sanotti-in tuovat uusia markkinoita kän-nyköille. Nokian menestystarinala on perusteltu Suomen valtion omaisuuden myymistä ulkomaisille omistajille. On sanottu, että katso-kaa Nokias. Vaikka sen omistavat ulkomaalaiset sijoittajat, se jauhaa kuin Sampo Suomelle syötäviä, myötäviä ja kotipitoja. Vaan eipä jauha kohta enää mitään. Nokia

seuraa StoraEnsoa, Soneraa ja mui-ta Suomesta ryöstettyjä tuotanto-laitoksia. Kapitalismin laki on pääo-min kasautumisen laki. Nokia si-irtyi kasvattamaan samaa pääo-makasaa hallitakseen sieltä maail-man valtioita ja niiden kansalaisia.

Jo riittää, sanoivat Tu-nisia ja Egypti

Egyptin ja Tunisian kansat sanoivat kansainväliselle pääomalle, että "... nyt riittää. Olet pitänyt maassamme vallassa julmia diktaattoreita. Tästä alkaen päätämme itse omista asi-oista". Kansainvälinen pääoma yrit-ti kaikkensa väsyttääkseen Egyptin ja Tunisian mielenosoittajat. Se yritti hieroa kompromisseja vallan-kumouksen ja voitontavoittelijoi-den kesken. Ei onnistunut. Pääoma

kuvitteli olevansa vallankumouksia vahvempi. Se erehtyi.

Pohjlois-Afrikka ja Lähi-Itä ovat rikkaita alueita luonnonva-rojensa vuoksi. Öljy on tehnyt pääo-man agenteista liukkaita ja niljak-kaita liikemiehiä. Ne ovat usutta-neet noiden alueiden kansat sota-jalle keskenään. Usuttamalla yhtä, rahoittamalla toista ja aseistamal-la kolmatta, pääoma on voinut hal-lita ja ohjailia Välimeren etelä- ja itäpuolella olevia valtioita. Tunisia ja Egypti pistivät käsikirjoituk-set uusiksi. Kuinka globaali pääo-ma selviää syntyneistä vaikeuksis-ta, nähdään lähiaikoina.

Julian Assangelle No-belin palkinto

Salaisuus on tehokkain vallan väli-

ne riistäjien käsissä. Kaiken maail-man keinottelijat, diplomaatit, lii-kemiehet ja poliitikot ovat pitäneet kansalaisa pilkkanaan salaamalla heiltä tekemänsä konnuudet. In-ternetin kaudella tuolle pelehtimi-selle on tullut loppu. Nerokas aust-ralialainen nuorimies Julian Assan-ge on kyllästynyt taivaan Jumalan velvollisuuksien laiminlyöntiin ker-tomalla salaisuudet avoimesti julki-suudessa. Assange on ilman muu-ta seuraava rauhannobelisti. Mart-ti Ahtisaari saa korkeatasoista seu-raa Wikileaksin perustajasta nobe-listikerhossa.

Saattaa olla, että Ahtisaa-ri istuu mielellään viereiseen pöytään kerhon ravintolassa, sillä hän ei mielellään halua keskustel-la puolueveroinsa Paavo Lippo-sen paljastuneista salaisuuksis-ta. Wikileaks tietää kertoa, että Suomen maireasti hymyilevat ko-koomusministerit ovat luvanneet USA:lle liittää Suomen jäseneksi Natoon aivan tuota pikaa. He ovat halunneet ja ovat myös päässeet kansainvälisiin piireihin juoruamal-la Venäjäsuhteista ovelan röyhkeäs-ti maailmanvalloitusta suunnittele-ville militaristeille. Wikileaksin pal-jastukset tulevat oikealla hetlkel-lä kansalaisten tietoon. Huhtikuun vaaleissa he voivat päättää Suomen Natojäsenyydestä antamalla ään-ensä rehellisille Naton vastustajille.

Heikki Typpö

Miksi vierastyövoimasta on tullut ongelma?

Alallamme – rakennus- ja puuteollisuudessa – kysymys siirtotyöläisistä on aina ollut keskeinen. Rakennus- ja puutyöläiset ovat aina ylittäneet maiden rajoja ja heillä on ollut merkittävä sosiaalinen, kulttuurinen, taloudellinen ja väestönkasvullinen merkitys yhteiskunnallemme. Heidän muuttamisensa ei ole koskaan ollut helppoa tai ongelmattonta, mutta viime aikoina olemme saaneet todistaa hallitsevan luokan taholta erityisen törkeää kampanjointia: Sarkozy, Berlusconi ja muut EU-maiden johtajat ovat harjoittaneet parjausta ja suoranaista valehtelua siirtotyöläisiä ja heidän perheitään kohtaan.

Kapitalistisen systeemin kriisistä ja EU:n tukemasta kansallisen työlainsäädännön vapauttamisesta johtuen siirtotyöläisyydestä on tehty ongelma. Tätä ongelmaa hallitseva luokka, sen käyttämä media, oikeistonationalistiset puolueet ja muut vallan vahtikoirat käyttävät luodakseen epävarmuuden, muukalaisvihan ja rasismien ilmapiirin. Näin on viety huomio pois kapitalistisen systeemin kriisistä, järjestelmän risitiidoista, työttömyyden todellisista syistä ja kasvavasta köyhyydestä. (Eurostatin mukaan 90 miljoonaa eurooppalaista elää köyhyysrajan alapuolella) ja säästöohjelmien myötä määrä tulee kasvamaan ellei ay- ja kansalaisten vastarinta kovene.

Miksi vierastyövoimasta on tullut ”ongelma”?

Viime vuosien aikana on saatu todistaa työmarkkinoiden vapauttamista kasvavassa määrin. (1) lyhyet työsopimukset, pätkätyö (precarious employment), (2) alihankinnan ketjuttaminen, (3) vuokratyöyritysten voimakas kasvu ja leviäminen, Suomi on vuokratyöyritysten paratiisi, (4) Bolkensteinin direktiivin hyväksyminen, (5) jatkuvat pyrkimykset säätää työaikalaki, jolla halutaan laillistaa 70 tunnin työmäärä per viikko, (6) työnantajien ja porvaripuolueiden jatkuvat vaatimukset sallia työsuhteet, joissa kaikki sosiaalikulut jäävät työntekijän maksettaviksi (ns. valheyrittäjyys), sekä (7) toimenpiteet työvoiman joustavuuden ja niin sanotun liikkuvuuden lisäämiseksi, ikään kuin työntekijät liikkuisivat omasta vapaasta tahdostaan.

Kaikkien näiden käsitteiden, kuten ”joustavuus” (flexi-securi-ty?), takana on nähtävä pyrkimys kaventaa työoikeuksia. Esimerkiksi oikeus lakkoiluun on kyseenalaistettu ja aina kuin mahdollista myös rajoitettu. Työrauhasta (Social peace clause) on tullut keskeinen sormamisen väline, jolla estetään sosiaalinen protestointi ja täten myös sosiaalinen edistys

Entä siirtotyöläinen sitten?

Kaikkien näiden repressiivisten/alistavien toimien kautta halutaan viedä työntekijöiltä mahdollisuudet asettautua kollektiiviseen yhteisrintamaan vastustamaan yhä kasvavaa hyväksikäyttöä. Työvoiman liikkuvuuteen vedoten EU:n lainsäädäntö tukee ja suosii avoimesti tämän haavoittuvan siirtotyövoiman käyttöä.

UITBB:n lähtökohta on työ-

Kriittisen Ay-verkoston syysseminaarissa18.12.2010 käsiteltiin harmaata taloutta sekä kysymystä siirtotyöläisestä, josta kansainvälisen rakennusalan liiton UITBB:n edustaja käytti laajan puheenvuoron. Siirtotyöläisen asia sivuaa hyvin läheltä niitä kysymyksiä, joita Kansan äänen edellisessä numerossa käsiteltiin maahanmuuttajien asemaa käsittelevässä laajassa artikkelissa. Vastauksena kysymykseen, ”kuka on siirtotyöläinen, jota pidetään uhkana yhteiskunnallemme, arvoillemme, sosiaalisille instituutioillemme ja kaikelle sille, minkä vanhemmamme ovat rakentaneet” julkaisemme tämän puheenvuoron.

Vastustimme Lissabonin sopimusta. Sen myötä EU:sta tuli maailman voimakkain markkina-alue, jossa kaikki on kapitalististen periaatteiden mukaan kaupan. Tämä koskee myös työvoimaa, jota työnantajat kilpailuttavat saadakseen sen kustannukset minimaaliksiksi. Hyväksikäytettävä siirtotyövoima pakotetaan epäreiluun kilpailutilanteeseen paikallisen työvoiman kanssa. Siinä häviävät kaikki palkansaajat.

väenluokka, joka on yksi ja yhtäläinen väriin, uskontoon, kieleen tai syntyperään katsomatta. Työntekijä, olipa hän sitten natiivi asukas tai maahanmuuttaja, ammatillainen tai ei-ammattilainen, laillinen tai laitton, tuottaa työllään varallisuutta ja voittoa työnantajalle. Kuitenkin erittäin pieni tai itse asiassa koko ajan pienenevä osuus voitosta jää hänelle itselleen.

Esimerkiksi: äskettäin TV:ssä nähty Heinin tekemä ohjelma palkkojen, osakeoptioiden ja toimitusjohtajien ansioista osoittaa, että 1960-luvun aikana Kone-yhtiön toimitusjohtaja ansaitsi noin 300-kertaisen palkan työntekijöihinsä nähden. Nokian Jorma Ollilan palkka oli parhaimmillaan 4000 kertaa työntekijän palkka.

Lissabonin sopimuksen myötä EU:sta on tulossa maailman suurin markkina-alue, jossa kaikki voidaan ostaa ja myydä. Mukaan luettuna työvoima, jota työnantajat kilpailuttavat yhteisen päämäärän saavuttamiseksi: tavoitteena on saada kauppatavarana, joka tässä tapauksessa on työvoimaa, kustannukset minimaaliksiksi.

”Proletariaattiin, uudenai-kaisten työläisten luokkaan kuuluvat ihmiset elävät vain niin kauan, kuin heillä on työtä. Ja he saavat töitä vain niin kauan kuin heidän työnsä lisää pääomaa. Näiden työläisten on pakko myydä itsensä pala palalta. He ovat tavaraa, kuten mikä muu kauppatavara tahaansa ja he ovat kilpailun vaihtelujen ja markkinoiden kaikkien heilahtelujen alaisia.”

Tässä kilpailutilanteessa käännetään katse helposti hyväksikäytettävään, haavoittuvaan siirtotyövoimaan, joka pakotetaan asettumaan epäreiluun kilpailutilanteeseen paikallisen työvoiman kanssa. Tämä on totuus, joka koskettaa jokaista siirtotyöläistä EU:n sisällä ja sen ulkopuolella. Meidän KV-liittomme ei hyväksy erontekoa EU:n sisällä olevien ja EU:n ulkopuolisten työntekijöiden välillä.

Tiedämme, että käynnissä

olevalla kriisillä on jo katastrofaalinen vaikutus kehitysmaiden talouksiin, erityisesti Saharan eteläpuolisen Afrikan alueella. EU on suojannut rajansa Gaddaffin kaltaisilta johtajilta, jotka rahaa vastaan estävät Eurooppaan rajojen yli pyrkiviä afrikkalaisia nuoria. Huolimatta siitä, että tuhannet heistä kuolevat matkallaan, monet ja yhä useammat onnistuvat pakenemaan Eurooppaan.

Tämä tendenssi jatkuu niin kauan, kun rikkaat maat (countries of the northern hemisphere) jatkavat status quo -tilanteen ylläpitämistä pohjoisen ja etelän talous-suhteiden välillä. Tilanne ei myöskään muutu niin kauan, kuin ay-järjestöt näissä maissa eivät vaadi uudenlaista maailman talousjärjestystä, joka on päinvastainen WTO:n ylläpitämälle järjestelmälle.

EU:n sisällä, koko komissio Suomen Olli Rehn mukaan lukien, puhutaan niin sanotusta työvoiman vapaasta liikkumisesta. Todellisuus osoittaa nämä argumentit vääriksi: äskettäin julkaistiin sosiologinen tutkimus koskien yhtä Suomen suurimmista rakennustyömaista. Kyse on Olkiluodon ydinvoimalasta, joka työllistää neljä tuhatta ulkomaalaista työntekijää, joista suurin osa tulee Itä-Euroopasta ja tarkemmin Puolasta. Tutkimus osoittaa, ettei kukaan heistä ole tullut vapaasta tahdostaan Suomeen. He kaikki toivoisivat työskentelevänsä kotimaassaan, lähellä perhettään enemminkin kuin asuvansa väliaikaisesti rakennelmissa rakennustyömaissa läheisyydessä kaukana kaupungista ja kaikista sosiaalisista kontakteista. Lisäksi, jos työntekijät sairastuvat tai loukkaantuvat, he eivät ole oikeutettuja terveydenhuoltoon, vaan lennätetään kotimaahansa ja korvataan uusilla työntekijöillä.

On olemassa lukuisia muita vastaavia esimerkkejä pääkaupunkiseudulla. Meidän mielestämme eurooppalainen ammattiyhdistysliike ei ole kyennyt antamaan selkeitä vastauksia tähän ongelmaan, joka on niin inhimillinen, sosiaalinen ja taloudellinen kuin myös ammattijärjestöille kuuluva

ongelma.

Pelkästään ja ensisijaisesti viranomaisiin luottaminen ongelman ratkomiseksi on illuusio, eikä vastaa ammattijärjestöjen todellisia tehtäviä, se ei vahvista niitä, se luo epäluottamusta siirtotyöläisten keskuudessa, se ei luo solidaarisuutta .

Tiedämme, että EU:n suojissa jäsenmaiden hallitukset (koskee kaikkia politiikan värejä) ovat heikentäneet julkisia palveluja työtar- kastusjärjestelmä (labour inspection) mukaan luettuna. Monet EU:n tuomioistuimessa säädetystä la- kipykälästä ja direktiiveistä estävät viranomaisia puuttumasta asiaan. Olette kaikki kuulleet Vikingin, La- valin ja Ruefertin tapauksista, mutta räikeimmin tämä näkyy Luxembur- gin tapauksessa: Luxemburgissa ul- komaisen työvoiman tarjoajien tu- li noudattaa Luxemburgin työlain- säädäntöä, jonka mukaisesti: (1) Ul- komaiset palvelun tarjoajat voivat palkata Luxemburgiin ainoastaan sellaisia työntekijöitä, joilla on kir- jallinen työsopimus tai vastaava kir- jallinen dokumentti, (2) heidän oli pakko noudattaa elinkustannusten muutosten automaattinen korvaa- minen, (3) heidän piti noudattaa sääntöjä osa-aikaisesta ja määräai- kaisesta työstä ja (4) keskinäisten sopimusten noudattaminen oli pa- kollista. EU:n tuomioistuin paheksui näitä säädöksiä ja katsoi niiden ra- joittavan liikaa yrittäjän vapautta.

Säädökset selvästikin kaven- tavat ammattijärjestöjen oikeuk- sia EU:ssa. Niin tekee myös ulko- maille lähetettyjä työntekijöitä (Po- sted workers?) koskeva direktiivi, jo- ka talloo erityisesti sosiaalietuuksia.

Kansainvälisen liittomme nä- kemyksen mukaan siirtotyöläis- ten ongelma ei synny tyhjistä, vaan se on uusliberalistisen maa- ilmanjärjestyksen tuotos, joka ajaa hallitsevan luokan intressejä niin kansallisesti kuin kansainvälisesti- kin.

Tämän ajatuksen luomalle pohjalle ja työläisten keskinäistä solidaarisuutta noudattaen tulee rakentaa yhteistyötä siirtotyöläis- ten kanssa. Se auttaa taistelemaan tehokkaammin rasismia ja muuka- laisvihaa vastaan. Se myös kutsuu siirtotyöläisiä mukaan liittojen toi- mintaan.

Useissa maissa suuri määrä siirtotyöläisiä on liittynyt ammat- tijärjestöihin. Ammattijärjestöt aja- vat eri tavoin ratkaisua siirtolaisuus- den ongelmiin; heille opetetaan äi- dinkieltään, heidän sosiaaliset ja ta- loudelliset oikeudet tunnustetaan yhdenvertaisiksi natiivien työnte- kijöiden kanssa, heille annetaan oi- keus eläkkeeseen jne.

Siirtolaistyöläisille tulee taa- ta samat oikeudet kuin paikallisille työntekijöille. Käyttämällä työnan- tajan terminologiaa, joka erottelee siirtotyöläiset ”laillisiin” ja ”laitto- miin” peitellään totuutta kasvavas- ta hyväksikäytöstä ja riistosta, jon- ka uhreiksi siirtotyöläiset ovat jou- tuneet. Kyse on yrityksestä jakaa työntekijöitä ja näiden pyrkimys- ten tuloksia on näkynyt muun mu- assa Ruotsin parlamenttivaaleissa, ja tullaan näkemään mahdollises- ti myös Suomessa (yli 14% ennus- tetaan äänestävän Perussuomalais- ten puoluetta).

Suuri joukko suomalaisia työ- läisiä ja työttömiä uskovat tai ai- nakin heille on uskoteltu, että siirto- työläiset ovat vastuussa vallitsevas- ta työttömyydestä, alhaisista pal- koista, ja kaikesta vallitsevasta epä- oikeudenmukaisuudesta.

Ammattijärjestöt eivät ole pystyneet vastustamaan näitä väit- teitä uskottavasti. Itse asiassa järjes- töt siirtävät omia vastuutehtäviään lainvalvontaviranomaisille aivan lii- an usein.

Ammattijärjestöjen pyrki- myksenä tulisi olla epäoikeuden- mukaisuutta ylläpitävästä kan- sallisesta ja EU:n lainsäädännös- tä tiedottaminen sekä työntekijöi- den mobilisointi lainsäädän- nön porsaanreikiä hyväksikäyttä- viä työnantajia vastaan. Niiden tu- lisi myös puuttua kollektiivisesti, lakkoillen työnantajien käyttämiin rikollisiin keinoihin aina suuryrityk- sistä alkaen. Minusta tuntuu että lii- an usein ei nähdä metsää puilta.

Siirtolaistyöläisyydestä on tullut osa laitonta ihmiskauppaa. Työnantajat voivat päästä pälkä- hästä vain pienillä sakoilla, jotka ei- vät käytännössä ole sakkoja vaan pikemminkin lupa jatkaa riistopo- litiikkaa.

Tilanteen korjaamiseksi am- mattijärjestöjen tulisi tiedottaa jäsenilleen kapitalismin todellises- ta luonteesta, joka ei tee eroa pai- kallisen ja vierastyöläisen välille, tu- li hän sitten EU:n sisäلتä tai ulkopuo- lelta.

Solidaarisuus ja voitto ovat kuitenkin mahdol- lisia:

Olemme saaneet todistaa voittoa, jonka paperittomat siirtotyöläiset saavuttivat kahdeksan kuukauden taistelun (ja nälkälakkojen) jälkeen ranskalaisten työläisten solidaari- sen tuen ja erityisesti CGT:n avulla. Paikallinen CGT:n Rakennustyöläis- ten liitto osallistui avunantoon toi- mittamalla ruokaa mieltä osoittavil- le siirtotyöläisille ja suojaamalla hei- tä poliisilta ja muilta häiriötekijöil- tä. Taistelu sai myös kansalaisjärjes- töjen, intellektuellien ja julkisuuden henkilöiden tuen. Taistelun loppu- tuloksena useiden tuhansien siir- totyöläisten työpaikka tullaan vaki- naistamaan. Prosessi etenee hitaas- ti, viranomaiset hidastelevat, mutta ay-järjestö valvoo.

UITBB pyrkii edistämään tä- män kaltaisia positiivisia kokemuk- sia Euroopassa ja sen ulkopuolella.

Lopuksi: Joululähestyy ja ku- ten tiedämme, solidaarisuuttaan ja ihmisläheisyyttään osoittaakseen maidemme rikkaat ihmiset osallis- tuvat mielellään erilaisiin hyvänte- keväisyystapahtumiin, joissa juh- litaan hyväntekeväisyyttä hyvän ruoan ja musiikin merkeissä. Siksi päätänkin puheeni erästä kuului- saa manifestia mukaillen:

Suomalaiset työtätekevät – siirtotyöläiset, maahanmuuttaja- työläiset, nuoret ja vanhat, naiset ja miehet, pätkätyöläiset ja varsi- naiset työntekijät, pienet ja isot ay-järjestöt liittykää yhteen ul- komaalaisvihaa, rasismia ja riis- toa vastaan!

Heidi Hautalan uskottavuus ihmisoikeusalivaliokunnan puheenjohtajana horjuu

Vihreän liiton entinen puheenjohtaja, europarlamentaarikko, Euroopan parlamentin ihmisoikeusalivaliokunnan puheenjohtaja Heidi Hautala aloitti Vihreiden eduskuntavaalikampanjan rikosilmoituksella suomalaisia ”Venäjä-ystäviä” vastaan. Tällainen tulkinta syntyi monien ns. antifasistien parissa, kun he pohtivat Heidi Hautalan tuoretta rikosilmoitusta blogikirjoituksista, joita Suomen antifasistinen komitea oli julkaissut. Mahdollisesti Heidi Hautala tahtoo vain säilyttää antifasistit hiljaisiksi, jotta hän voisi jatkaa politikointiaan entistä vapaammin. Hautalan Finrosforum-yhteydet, ns. neljä toimittajaa, esittivät jo kesällä 2010 vaatimuksen, että suomalaisen kansalaisyhteiskunnan tulisi lopettaa Suomen antifasistien puhe- ja ilmaisuoikeudet.

Rikosnimikkeenä on ”törkeä kunnianloukkaus”. Helmikuun alussa poliisi päätti aloittaa esitutkimuksen. Tekstien kirjoittajina on koko joukko tunnettuja suomalaisia antifasisteja ja eräitä nimimerkkejä. Hautala oli toimittanut poliisille tekstin, jossa oli nimetty Hautala erääksi tärkeimmistä suomalaisista poliitikoista, joka on tukenut Kavkaz Center –terroristisivuston toimintaoikeutta Suomessa. Hautala koki kunniansa loukatuksi myös sen tähden, että hänen toimiaan

Eduard Limonovin ryhmään kuuluvan Aleksei Nikiforovin vapauttamiseksi on arvosteltu. Poliisi tutki myös 29.1.2010 julkaistua juttua, jossa moititaan itähelsinkiläisen pojan kovaa kohtaloa ryssittelyn uhriina: lopulta pojan piti vaihtaa koulu. Jutussa ei mainita edes Heidi Hautalan nimeä. Poliisi on kiinnostunut myös Pietarissa pidetystä esitelmästä, joka käsittelee Anton Salosen tapausta, vaikka tässä esitelmässä ei mainita Hautalan nimeä.

Tammikuussa 2011 julkaistiin Suomen antifasistisen komitean sivustolla ystäväkirje, jossa Tšetšeniasta käsin ilmaistiin tyrmistyneisyys Suomen poliisin päätöksestä, jonka mukaan Kavkaz Center saa jatkaa toimintaansa eikä aloiteta edes esitutkintaa. Jutussa ei mainittu Heidi Hautalaa. Tämän teksti kuului poliisin esitutkintaineistoon.

Suomen antifasistisen komitean piirissä koettiin rikosilmoitus ongelmalliseksi Hautalan uskottavuudelle ihmisoikeusalivaliokunnan puheenjohtajana. Hautala tahtoo kotimaassaan rikosilmoitusten avulla rajoittaa demokraattisia oikeuksia ja ilmaisuvapautta, jos hänen omat toimet joutuvat kritiikin kohteeksi.

KÄ/Toimitus

SAFKA:n toimesta on järjestetty aktiivista sodanvastaista työtä. On nostettu esiin Suomen ja Venäjän suhteiden kehittäminen, Baltian venäläisten aseman parattaminen sekä fasististen ilmiöiden torjuminen. Tähän työhön asettuu myös Pariisin rauhansopimuksen tunnetuksi. Kuva SAFKA:n voitonpäivän tilaisuudesta 2009

Pariisin rauhansopimuksesta keskusteltiin

Tänään vietämme Pariisin rauhansopimuksen vuosipäivää. Sopimus on edelleen voimassa, vaikka yritetäänkin unohtaa, että Suomen ja Neuvostoliiton ohella siinä oli Suomea koskien sopijaosapuolina muitakin valtioita.

Eräässä seminaarissa kysyessäni Pariisin rauhansopimuksen unohtamisesta, eräs ulkoasiainministeriön edustaja totesi, että ”kuka nyt vanhoja muistelee”. Väitettiin Mauno Koiviston kumonneen tämän. Hän kuitenkin vain sovelsi maamme aseistukseen liittyviä pykäläiä niin, että saatoimme ostaa aseita entisen DDR:n varastoista (Pariisin rauhansopimus kielsi Suomea ostamasta sotatarvikkeita Saksasta). Tämän hän saneli valtioneuvoston pöytäkirjaan oma-aloitteisesti. Missään nimessä Pariisin rauhansopimusta ei voitu kumota mitään osin. Se on hyväksytty Suomessa lailla ja tällaisen kansainvälisen sopimuksen eduskunnan tulee hyväksyä ja ratifioida. Sitten tulee vielä asetus sen täytäntöönpanosta. Jos Pariisin rauhansopimusta alettaisiin muokata, tulisi se kumota ja säätää uusi laki, jossa todettaisiin, mitkä osat siitä ovat edelleen voimassa jne. Tällaisesta useiden osapuolten kansainvälisestä sopimuksesta vastaavat kaikki yhdessä ja erikseen.

Sopimuksessa on tänäänkin merkittäviä pykäläiä, jotka on haluttu unohtaa. Näihin liittyy esim. Suomen EU-jäsenyys. Meidän olisi tullut peruuttaa ja muokata uudelleen kaikki maatamme koskevat kansainväliset sopimukset, koska EU:n muut valtiot tulevat vastuullisiksi Suomen tekemistä sopimuksista. Suomi on ”unohtanut” tämän eikä asiasta ole puhuttu mitään.

Kolmannessa artikkelissa vahvistetaan talvisodan rauhansopimus mainiten Moskovan rauhansopimus 12.3.40. Viidennessä artikkelissa viitataan Ahvenanmaan saariin, jonka mukaan ne jäävät demilitarisoiduiksi. Kahdeksannessa artikkelissa Suomi välirauhan sopimuksen mukaisesti sitoutuu hajottamaan fasistisluonteiset poliittiset järjestöt, sekä sitoutuu vastaisuudessa-

Suomen Antifasistisen komitean (SAFKA) toimesta järjestettiin Tampereella 10.2.-11 konferenssi ”Pariisin rauhansopimus- Suomen perustuslaki”. Käytettiin lukuisia puheenvuoroja ja keskusteltiin. Referoimme tässä dipl. ins. Jali Sven Raidan puheenvuoron, jossa hän käsittelee Suomea koskien Pariisin rauhansopimuksen merkitystä ja velvoitteita

Pariisin rauhansopimukseen liittyviä kysymyksiä pohdittiin 10.2.-11 Tampereella

kin estämään tällaisten järjestöjen toiminnan. 13. artikla määrittelee, että sotavoimamme on tarkoin rajoitettava sisäistä luonnetta olevien tehtävien suorittamiseen ja rajojen paikalliseen puolustamiseen. Tämän mukaan miinalaiva Pohjanmaan läsnäolo Somalian vesillä ja joukkojemme toiminta Afganistanissa rikkovat tätä pykälää. Mikäli nämä sopimukset olisi EU-jäsenyyden alla haluttu ymmärtää oikein, olisi se merkinnyt vaikeuksia sopimusneuvotteluille. Pariisin rauhansopimus edellyttää myös Suomen sitoutumista yhteistoimintaan liittoutuneiden kanssa estääkseen Saksan jälleenvarustautumisen. Voi kysyä, että mitä merkitsee EU:n jäsenenä osallistuminen Naton rauhanturvaamisoperaatioon yms.

Pariisin rauhansopimukseen liittyy välillisesti Venäjän ja Suomen välinen sopimus vuodelta 92. Tämä kahden suvereenin sopijaosapuolen välinen sopimus solmittiin Suomen tasavallan ja Venäjän Federaation kesken. Silloin ei voida hyväksyä Suomen suvereniteettia rajoittavan EU:n kautta. Siellä sanotaan mm. että suhteet perustuvat pidätykseen voimakeinoilla uhkaamisesta eivätkä sopimusosapuolet salli aluettaan käytettävän aseelliseen hyökkäykseen

toista sopimuspuolta vastaan. Nämä ovat rajoitteita, jotka estävät oikeasti meitä olemasta EU:n täysivaltainen jäsen. Sitten on tämä nato-kysymys. UM:ssä valmistui natoselvitys v.2007 ”Suomen mahdollisen Nato-jäsenyyden vaikutukset”. Siellä todetaan sivulla 308, että liittoutumisratkaisuihin olisi otettava huomioon myös Ahvenanmaan saarten linnoittamattomuudesta ja neutraloinnista tehty sopimus vuodelta 1922 ja Neuvostoliiton kanssa tehty sopimus Ahvenanmaan saarista 1940. Olen huomauttanut selvityksen valmistelijoille, että Neuvostoliiton kanssa tehty sopimus vuodelta 40 on edelleen vahvistettu voimassaolevana sopimuksena v. 1948 ja tällöin on myös viitattu Pariisin rauhansopimuksen artikloihin eli sopimus 1940/Pariisin rauhansopimus liittyy tällä tavoin epäsuorasti raporttiin.

On selvää, että näillä eväillä sellainen ajattelu, että Nato-jäsenyys voisi tulla meillä kysymykseen ilman neuvotteluja kaikkien osapuolten kanssa, jotka olivat sopijaosapuolia Pariisin rauhansopimuksessa, on mahdotonta.

Jali Raidan puheenvuoron perusteella toimitti: Heikki Männikkö

Pariisin rauhansopimus vs. revisionismi

Nykypäivänä Suomessa revansistien revisionistiset historiatulkinnat ovat näkyvästi esillä merkittävässä suomalaisissa tiedotusvälineissä. Erilaiset järjestöt ja poliitikot vaativat Karjalan palauttamista ja sotasyllisyystuomioiden kumoamista. Em. vaatimusten toteuttaminen tarkoittaisi kuitenkin kansainvälisten sopimusten nimittäin Pariisin rauhansopimuksen rikkomista. Kansainvälisten sopimusten rikkomisen voimaa Pandoran lippaan avaamiseen ja sen myötä globaalikaaokseen.

10.2.2011 Tampereella pidettiin Pariisin rauhansopimuskonferenssi tarkoituksena osoittaa kunnioitusta rauhalle ja kansainvälisten sopimusten noudattamiselle.

Pariisin rauhansopimus solmittiin Pariisissa 10. helmikuuta 1947. Rauhansopimukset solmittiin toisen maailmansodan voittajien ja pienempien häviäjävaltioiden kanssa. Voittajavaltiot eli liittoutuneet etupäässä Neuvosto-

liitto, Yhdysvallat, Britannia ja Ranska neuvottelivat rauhansopimukset Natsi-Saksan liittolaisten eli pienempien akselivaltojen ja niiden kanssa liitossa olleiden maiden: Suomen, Italian, Unkarin, Romanian ja Bulgarian kanssa. Maat saivat jatkaa itsenäisinä valtioina ja niiden sallittiin liittyä Yhdistyneisiin kansakuntiin.

Rauhansopimukseen liittyivät sotakorvaukset, lupaus pitää yllä vähemmistöjen oikeuksia sekä alueluovutukset - Unkarin ja Slovakian, Romanian ja Unkarin, Neuvostoliiton ja Romanian, Bulgarian ja Romanian sekä Suomen ja Neuvostoliiton välisiä rajoja muutettiin. Suomen osalta tämä tarkoitti Moskovan välirauhan tekstin vahvistamista. Moskovan välirauha tarkoittaa aseleposopimusta, joka allekirjoitettiin 19. syyskuuta 1944 Neuvostoliiton, Ison-Britannian ja Suomen kesken. Moskovan välirauha päätti jatkosodan.

Välirauha-nimitys tulee siitä, että kyseinen rauha solmittiin vain 3 valtion, eli Suomen ja Neuvostoliiton sekä Ison-Britannian vä-

lillä ja rauha oli tarkoitettu olemaan voimassa vain väliaikaisesti – pysyvän rauhansopimuksen solmimiseen saakka.

Rauhanehdot olivat alueluovutusten osalta samankaltaiset kuin Moskovan rauhan, joka päätettiin talvisodan vuonna 1940. Suomen tuli luovuttaa Neuvostoliitolle jatkosodan aikana vallatut Laatokan pohjoispuolen, Karjalankannaksen sekä Kuusamo-Sallan alueen. Uutena vaatimuksena oli Petsamon luovutus Neuvostoliitolle. Hangon vuokraus (Moskovan rauhan ehdot) vaihdettiin Porkkalan alueeseen, joka vuokrattiin Neuvostoliitolle 50 vuodeksi.

Aluevaatimusten lisäksi rauhanehtoihin kuului myös 300 miljoonan USA:n dollarin arvoiset sotakorvaukset, poliittisista syistä vangittujen henkilöiden välitön vapauttaminen, sotarikollisten pidättäminen ja tuomitseminen sekä fasististen järjestöjen toiminnan lakauttaminen. Moskovan välirauhan ehtoihin sisältyi vaatimus Suomes-

ta aseista, mikä johti Lapin sotaan. Juuri Lapin sota eli Suomen taisteleminen natsien vastaan toisen maailmansodan loppuvaiheessa vaikutti olennaisesti päätettyä akselivaltojen kohtalosta – entisenä Natsi-Saksan liittolaisena Suomi sai huomattavasti enemmän itsemääräämisoikeutta muihin akselivaltoihin verrattuna.

Moskovan välirauhaan nojautuvassa Pariisin rauhansopimuksessa vahvistettiin, että akselivaltoihin kuuluneet häviäjämaat eivät saaneet rangaista kansalaisiaan, jotka olivat tehneet yhteistyötä liittoutuneiden kanssa sodan aikana. Niitä veloitettiin myös kieltämään ja vastaisuudessa estämään fasististen ja muiden demokratian vastaisten järjestöjen toiminta.

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen Pariisin rauhansopimuksen ehtojen vahvistamisena pidetään Suomen tasavallan ja Venäjän federaation välistä sopimusta suhteiden perusteista, joka solmittiin vuonna 1992.

Suomen eduskunta on hyväksynyt kyseisen sopimuksen

22. toukokuuta 1992 ja tasavallan presidentti on ratifioinut sen 26. kesäkuuta 1992. Sopimusta koskevat ratifioimiskirjat vaihdettiin 11. heinäkuuta 1992, ja sopimus on voimassa 11 päivästä heinäkuuta 1992.

Suomen lisäksi Pariisin rauhansopimuksen ehdot koskivat myös yllä mainittuja akselivaltoihin kuuluneita maita. Eli Vladimir Putin oli oikeassa, kun Wikileaksin kautta julkisuuteen vuotaneissa keskusteluissa Suomen presidentti Tarja Halosen kanssa vuonna 2004 huomautti, että ns. alueiden palauttaminen Suomen ja Venäjän välillä johtaisi laajempaan rajojen muuttamiseen Euroopassa.

Alueiden palauttamisvaatimukset ovat selvässä ristiriidassa Pariisin rauhansopimuksen kanssa ja voivat johtaa jännitteiden kasvamiseen Euroopassa ja konfliktien eskaloitumiseen. Pariisin rauhansopimuksen ehtojen noudattaminen sen sijaan takaa pitkäaikaista rauhaa ja järjestystä Euroopassa.

Evgenia Hilden-Järvenperä

Kaikki todellinen rikkaus on työnarvoa

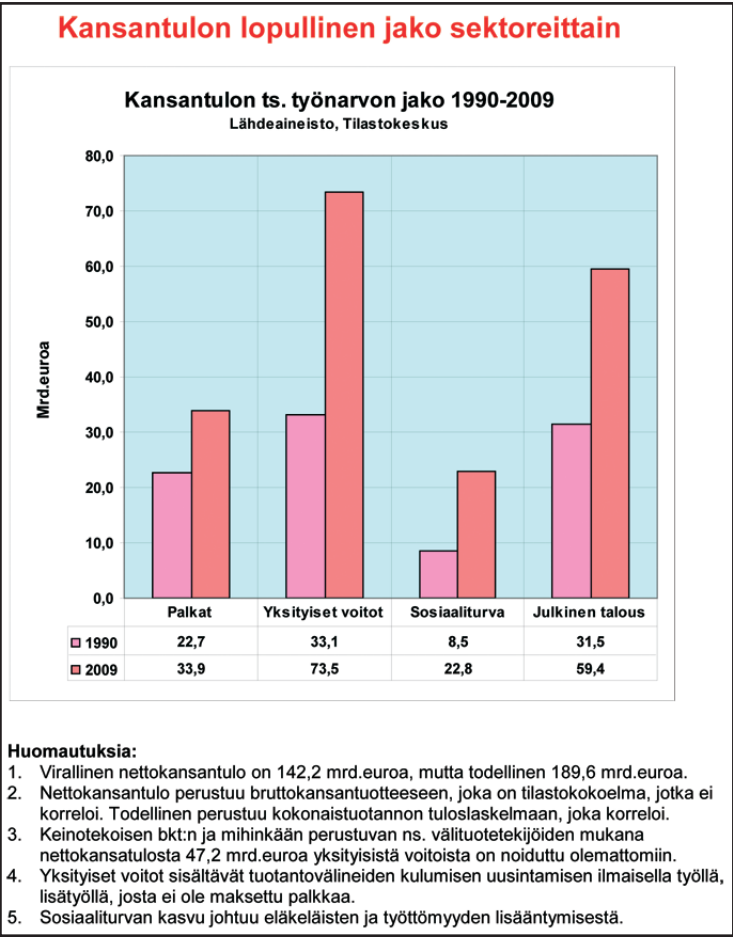
Vuoden 2008 palkkasumma jaetuna todellisilla työtunneilla (haamutunnit poistettu) keskimääräiseksi tuntipalkaksi tulisi 18,12 euroa, joten Honkasen mukaan erotus 11,88 euroa olisi lisäarvoa ja lisäarvon suhdeluku olisi 65,6 %.

Tuon vuoden virallinen kansantulo oli 156,1 miljardia euroa. Se jaettuna todellisilla työtunneilla työnarvo olisi ollut 38,70 euroa tunnissa ja lisäarvo 8,70 euroa, 73,2 % Honkasen laskelmaa suurempi. Näinkään se ei kuitenkaan mene. Se menee toisin, sillä virallinen bkt on vain vajaa puolet kokonaistuotannosta eikä sen eri osat korreloi keskenään. Bkt on monilta osin selittämätön ja mielivaltainen eikä se ole tuloslaskelma. Siksi siitä johdettu kansantulo on vain omalaa-tuinen tapa kansantalouden mit-taamiseen.

Marxin ajatus työnarvosta on, että kaikki talot, tavarat, laitteet jne. ovat pelkkiä ihmisen työn yhdistyk-siä, työn luomuksia. Jos niistä pois-tettaisiin kaikki työ, jäljelle jäisi vain aineet sellaisina kuin tapaamme ne luonnossa. Kaikki todellinen rikkaus on siis yksin työnarvoa. Mutta mi-ten se saadaan kansantaloudessa näkyviin, todistettua todeksi?

EU:n liittymisestä seurasi yk-si, vain yksi hyvä asia nimittäin se, että kansantalouden tilinpito oli uudistettava. Nyt tilinpidossa pi-tää julkistaa kokonaistuotanto, jos-ta tavan mukaan vähennetään jo-ku merkillinen ”välituote” ja jään-nös on bruttokansantuote (bkt). Vasta kokonaistuotannon julkista-minen teki mahdolliseksi selvittää Marxin osoittamat liikkuvan ja py-syvän pääoman sekä lisäarvon. Ne saadaan, kun kokonaistuotannos-ta vähennetään nettopalkat ja -voi-tot, verot ja maksut, joiden jäännös on liikkuvaa pääomaa. Kun siitä vä-hennetään ilmainen ns. lisätyö, jon-ka määrä on suhteellisesti yhtä suu-ri kuin palkat kokonaistuotannossa, jäännös on pysyvä pääoma.

Parisen vuotta sitten tutkija Pertti Honkanen on kuulemma las-kenut työn arvoksi 30 euroa tunnissa. Toimittaja Marko Korve-lan mukaan se tarkoittaa, että jos kaikki työssä käyvät saisi-vat yhtä suurta palkkaa, tuntipalkka olisi ennen veroja ja muita maksuja tuo 30 euroa (TA 7.1.11). Tässä veljet hapuilevat säkki-pimeässä. Ensinnäkin Honkasen laskelma on täysin hakoteillä ja toiseksi Korvelan ajatus on noitunut lisäarvon olemattomiin.

Pysyvä pääoma (ei sisällä tuo-tannonvälineitä) on omistajien iki-omaa pääomaa. Kun vuoden 2008 pysyvä pääoma 161,2 vähen-netään kokonaistuotannosta 367,0, jäännös on 205,8, jossa on palkko-ja 73,1 ja jäännös 132,7 mrd.€ on li-säarvoa. Kansantulo, siis työnarvo, työtunneilla jaettuna on 51,02 eu-roa tunnissa. Kun siinä on palkkaa 18,12 euroa, on erotus 32,89 euroa ilmaista työtä, lisäarvoa. Lisäarvon suhde palkkaan on 181,5 %. Mutta kun palkoissa on kapitalistien itsel-leen maksamia jättipalkkoja, ne pi-

tää siirtää lisäarvoon ja työtunneis-ta on vähennettävä haamutunnit. Sen jälkeen tuntipalkka on 14,95 ja lisäarvo 36,07 euroa, joka on 203,6 % suurempi kuin Honkasen laskel-ma. Nyt lisäarvon suhdelukukin on 241,3 %. Tässä on paljastunut por-varillisen taloustieteen harkittu pet-os.

Lisäarvo on ilmaista työtä, jon-ka kapitalistit haluavat salata. Mut-ta siinä ei ole kaikki, sillä kansantu-lo, työnarvo, joutuu (Taulukko) vie-lä uudelleen jakoon, jonka jälkeen

2009 siinä oli nettopalkkoja (17,9 %) ja nettovoittoja (38,8 %) sekä net-toina sosiaaliturva (12,0 %) ja jul-kisen talouden tulot (31,3 %). Kau-della 1990- 2009 tuloterot kasvoivat jyrkästi, sillä nettopalkat kasvoivat 11,2 miljardia, mutta nettovoitot 40,4 miljardia euroa. Kansantulon jaossa palkkojen osuus supistui 5,8 prosenttiyksikköä, mutta voittojen kasvoi 4,4 prosenttiyksikköä.

Itse asiassa Marxin arvorteoria teoriana on nyt tehnyt tehtävänsä. Siitä on tullut käytännön (kirjanpi-to-) kysymys. Sitä Marx edellytti sa-noessaan, että ”Ihmisen täytyy to-distaa käytännössä ajattelunsa to-tuudellisuus, so. sen todellisuus ja

voima, sen tämänpuolisuus.” Siihen Marxin omat elinpäivät eivät riittä-neet. Nyt se on korreloiva kirjanpi-tojärjestelmä, joka noudattaa hy-vää kirjanpitoa ja tuottaa kan-santalouden tuloslaskelman. Se tuottaa myös työnarvon ja lisäar-von, jotka käytännön asiana eivät enää vaadi teorian tuntemista.

Kansantalouden tilinpito tuot-taa ongelmistaan huolimatta arvo-kasta tietoa, josta on helposti teh-tävissä kansantalouden tuloslas-kelma. Se on työväenluokalle tär-keä, että sen ei tarvitse haparoida pimeässä.

Kai Kontturi

Taulukko						
Kansantulon lopullinen jako sektoreittain						
	1990.		2009.		Muutos	
	mrd.€	%	mrd.€	%	mrd.€	%
Palkat	22,7	23,7	33,9	17,9	11,2	49,3
Voitot	33,1	34,3	73,5	38,8	40,4	122,1
Sotu	8,5	8,9	22,8	12,0	14,3	168,3
Julkinen	31,5	33,1	59,4	31,3	27,9	88,7
Työnarvo	95,8	100,0	189,6	100,0	93,8	98,0
Varaukset	-25,7	-26,8	-47,4	-25,0	-21,7	84,6
Kansantulo	70,1	73,2	142,2	75,0	72,1	102,9
Lähdeaineisto: Tilastokeskus Taulukot: Kai Kontturi						

Henkilöstö ihmeissään

Pohjoiskarjalainen Rääkky-län kunta aikoo ulkoistaa lähes kaikki sosiaali- ja terveyspalve-lunsa. Vain lasten päivähoito ja eräät sosiaalitoimen viran-omaistehtävät jäävät kunnalle, muut sote-palvelut tuottaa yk-sityinen Attendo MedOne Oy.

Rääkkylän ulkoistamispäätöksestä on noussut melkoinen kohu, sillä yksikään kunta ei ole aiem-min ulkoistanut sosiaali- ja ter-veydenhoidon palvelujaan tässä laajuudessa. Kohun ja markkina-oikeuteen tehtyjen valitusten ta-kia alun perin viisivuotiseksi kaa-vailtu hankintasopimus on muu-tettu väliaikaiseksi.

Attendo MedOnen on määrä ottaa sotu-palvelut vastuulleen toukokuun 2011 alusta lukien.

Alkuvaiheessa ulkoista-mispäätös merkitsee kuuden JHL:läisen päivähoitotyöntekijän paluuta Rääkkylän kunnan pal-velukseen ja kahdeksan muis-sa sote-palveluissa työskentele-vän siirtymistä yksityisen Atten-do MedOnen palvelukseen. Työ-ehtosopimus vaihtuisi nykyisen sopimuskauden päättyessä Yk-sityisen terveystalouden sopi-mukseen.

Tiedot: JHL- Julkisten ja hy-vinvointialojen liitto

Elämänmenoa EU- Suomessa

Juhani Valo on STP:n eduskun-tavaaliedokas Helsingin vaa-lipiirissä

Suomi on tullut tunnetuksi valtiona, joka tyhjentää maaseu-tunsa siten, että Lapin ja Uuden-maan alueiden väliin jää iso soti-laallinen tyhjiö. Sotaherrat, jotka haluaisivat valloittaa Suomen, ei-vät ehkä tiedäkään, kuinka hel-poa se olisi. Toisaalta, ilman val-loittamistakin he voivat testata maassamme uusinta sotakalus-toaan; muistammehan Nato-alus-ten vierailun Turun seudulla.

Samalla tavalla omavaraisuus-asteemme on vajentunut, sillä päättäjiemme ja suuria johtajia

leikkivien ”uudistajien”, helppo-heikkien mielestä on kansalli-sen omaisuuden hukkakäyttöä yllä-pitää tarpeettomia maatilkuja pel-toina. Kesannoksi vaan pellot, niin saamme uusia kasveja rikastutta-maan luontoamme ja ihmiset työ-voiman halpakäyttöön eteläiseen Suomeen reserviksi.

Tämän johdosta Suomen mai-ne teknologiamana vain vankis-tuu, tarjoammehan kokeilukentän ja – laboratorion ilmaiseksi kaikille asianharrastajille. Toinen koelabo-ratorio, missä maamme toimii ki-tettävästi ja hartaudella, on van-husten ja varattomien hoito, jota ennen sosiaali – ja terveydenhoi-doksikin sanottiin.

Natsi – Saksan aikoihin tätä oh-jelmaa, koelaboratoriota, kutsut-tiin T4- ohjelmaksi ja sitä seurannei-ta kauhuja keskitysleireiksi, mutta nyt yhteinen nimittäjä voi olla vaika-pa valtion ja kuntien tuottavuus-ohjelma ja jos tämä ei riitä, niin Eu-roopan Unionin mahdollistama toi-mintasuuntaus, jonka eräs suunta-us on pyrkiä tasaverotukseen ja ar-vonlisäverojen nostamiseen.

Nokiaa ei tarvita eikä tieteen-

kään metsäteollisuutta tai ylipään-sä teollisia työpaikkoja, sillä Suo-mi lienee Bilderbergin kokouksis-sa sitoutunut kuntouttamaan kan-salaisensa työnteon osalta raittiin, nyt talvisen ulkoilman reippaiksi rakastajiksi. Kiina sen sijaan tarvit-see runsaasti omaa, paikallista työ-voimaa ja siihen Suomi ja sen teol-lisuuspohatat tarjoavat ilomielin apuaan.

Kun maassamme ruoan ja hyö-dylisten arkitarvikkeiden osalta ar-vonlisäveroa halutaan nostaa, niin jopa hallintoalamaisetkin, onhan se keskimäärin tasaveroista kaikille.

Tällä tavalla köyhä kansanosa pysyy punaposkisena, hoikkana, jopa solakkana ja saa runsaasti rai-tista ilmaa, kun työstäkin on vapau-tettu ulkoilman harrastajiin. Jyrki Katainen ansaitsi suuren terveys-palkinnon pyrkimyksistään.

Toisena hyvän terveyden yllä-pitäjänä on tulevaisuudessa aivan pakko palkita Stephen Elop, tuo Nokian suuri pelastaja, joka pelas-taa väkensä terveyden ja parantaa unen laadun kerralla ulkoistamalla heidät raittiiseen ulkoilmaan, luon-toon ja vapauteen tehdä elämäl-

lään sitä, mitä he ikinä kykenevät.

Siis hän, Stephen Ensimmäinen Elop, hän kannustaa väkensä, vielä määräämättömän määrän, harras-tamaan maksuttomia kulttuuri – ja urheilulajeja ulkosalla sekä kävele-mään päivittäin yömajojen sulkeu-duttua kymmeniä kilometrejä ter-veellisessä ulkoilmassa.

Kaikesta tästä tuntuu mielipi-dekirjoitusten perusteella hallinto-alamaisetkin katajainen kansam-me olevan iloissaan, niin iloissaan, että Jyrki Kataisella ei liene vaaraa pudota ministerinpalliltaan saati eduskunnasta.

Terveyttä kannattaa edistää kannustamalla kansalaisia, etteivät nämä vain juutu arja alholaisten pelkäämiin kannustinloukkuihin ja siten hyödy tarpeettomasti ve-rovaroista. Sama koskee luonnolli-sesti eläkeläisiä, mutta eipä hätää. Enää ei Matti Vanhasen tarvitse yk-sin hiihdellä keväisillä hangilla poh-timalla työurien pidentämistä, sillä Helsingin kaupunki on keksinyt oi-van keinon saada kansalaiset yksis-sä tuumin hiihtämään yhdessä.

Vain innovatiivinen henkilö, yleensä mies, voi keksiä moisen

idean:

Helsingin kaduthan aivan houkuttelevat lumilautailuun se-kä luisteluun ja niinpä kaupun-ginvaltuusto on panostanutkin kansamme terveydenhuoltoon mahdollistamalla lumilautaskeit-tailun tai – luistelun mahdollisek-si jokaiselle ikään ja sukupuoleen katsomatta. Eikä välineistä välttä-mättä tarvitse välittää. Sen kuin lähtee kadulle, ottaa kunnan jal-kineet mukaansa ja siinä se rata on valmiina, varpaiden tai käsi-en tai selän, takaraivon tai polvi-en koeteltavana, ihan kuinka kä-velijä haluaa.

Valinta on vapaa, mutta pa-kollinen.

Hiekoitusta ei tarvita ja sii-nä säästyneen rahan voi sijoittaa hyödyllisempään tarkoitukseen. Hiekoitus sitä paitsi raapisi hiih-toalatuillakin suksien pohjat rik-ki, joten sama koskee myös ka-duilla lumilautailevia, kengillään luistelevia asukkaita. Taloyhtiöi-den asukkaat ovat osallistuneet täysin määrin tämän hyödyllisen harrastuksen tukemiseen poista-malla turhat talonmiehet teolli-suuden työvoimareserviksi tai ka-tujen koehiihtäjiksi.

Juhani Valo

KANTELU EUROOPAN IH-MISOIKEUSNEUVOSTOLLE

Pakkotyön tunnusmerkit Suomen työvoimapolitiikassa.

Asiasta on tehty kantelu Euroopan Parlamentille. Se koskee toimeentulotuesta annetun lain 10 §:n muuttamisesta ja 11 §:n väliaikaisesta muuttamisesta. Lakimuutokset astuvat voimaan vuoden 2011 alussa. Valituksen on voinut allekirjoittaa netissä ja allekirjoituksia on kertynyt 500 nimeä. Kantelu kuuluu seuraavasti:

”Me kantelun allekirjoittaneet 500 kansalaista vaadimme, että tämä Suomen eduskunnan omiin kansalaisiinsa kohdistama ihmisoikeuksien loukkaus käsitellään Euroopan parlamentissa. Vaadimme, että Europarlamentti kumoaa tämän ihmis- ja perusoikeuksia loukkaavan lain. Suomi on hyväksynyt Euroopan ihmisoikeuksien perussopimuksen, joka perustuu vuonna 1948 annettuun yleismaailmalliseen ihmisoikeuksien julistukseen. Sopimuksen neljännessä artiklassa sanotaan: ”Ketään ei saa vaatia tekemään pakkotyötä tai muuta pakollista työtä.”Toiseksi Suomen perustuslaissa määritellään kansalaisille oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon.

Tästäkin huolimatta Suomen eduskunta on ottanut pakkotyön työvoimapolitiittiseksi aseekseen nuorison keskuudessa. Eduskunta on laatinut lain, jonka mukaan ”toimeentulotuen perusosaa voidaan alentaa silloin, kun alle 25-vuotias vaila ammatillista koulutusta oleva nuori kieltäytyy koulutuksesta tai keskeyttää sen niin, ettei hän ole myöskään oikeutettu työttömyysetuuteen.” Hallituksen esitys laiksi toimeentulotuesta annetun lain 10 §:n muuttamisesta ja 11 §:n väliaikaisesta muuttamisesta astuu voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Toimeentulotuki on asuinkunnan sosiaalitoimiston myöntämää rahallista tukea. Se on tarkoitettu sellaiselle kotitaloudelle, jonka jäsenten yhteenlasketut tulot ja varat eivät riitä jäsenten välttämättömiin jokapäiväisiin menoihin.

Toimeentulotuen perusosan pitäisi kattaa mm.: ruokakulut, vaatteet, parturin ja kamppajan kulut, henkilökohtainen hygienia, ei-reseptilääkkeet ja vähäiset terveydenhuoltomenot, lääkkeet johonkin muuhun kuin sairauteen, matkakulut (muut kuin työ- ja opiskelumatkat), tv-lupa, sanomalehti, puhelinelasku sekä harrastus- ja vapaaajankulut.

Lain muutos supistaa alle 25-vuotiaiden työttömien, joilla ei ole ammattikoulutusta, toimeentulotukea 20–40 %, jos he kieltäytyvät ammattikoulutuksesta tai keskeyttävät sen. Toimeentulotuki on jo tällä hetkellä Suomessa tasoltaan surkea. Jos tuesta vielä napsitaan 40 % pois, leikkaus kyseenalaistaa ihmisen välttämättömän toimeentulon

tason. Suomen perustuslain mukaan: ”Jokaisella, joka ei kykene hankkimaan ihmisarvoisen elämän edellyttämää turvaa, on oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon. Lailla taataan jokaiselle oikeus perustoimeentulon turvaan työttömyyden, sairauden, työkyvyttömyyden ja vanhuuden aikana sekä lapsen syntymän ja huoltajan menetyksen perusteella.”

Tämä laki täyttää myös pakkotyön tunnusmerkistön. Pakonomaisuutta lisätään määräyksellä, että jos työtön nuori keskeyttää työvoimapolitiittisen koulutuksen, hän menettää myös oikeuden työttömyysetuuksiin.

Ammattikoulutuksesta kieltäytyminen tai sen keskeyttäminen ovat pääosin osoitus nuorten vaikeista elämäntilanteista, joihin liittyy terveydellisiä, taloudellisia ja sosiaalisia ongelmia. Vammaisten, vammaisten ja syrjäytyneiden nuorten mukaanottaminen yhteiskuntaan ja työelämään heidän tarpeittensa mukaan tuettuna on tehokkaampi menetelmä kuin valtiovallan sanelemat pakokeinot.

Kokemus on osoittanut, että pakollinen työvoimakoulutus on täysin tehoton ja hyödytön koulutuksen muoto. Kukaan ei opi mitään pakosta. Tarjotun koulutuksen pakollisuus perustuu toimeentulotuen alentamiseen ja työttömyysturvan katkaisemiseen nuorelta rangaistumielessä. Se on vallanpitäjien nuorelle osoittama rangaistus siitä, että poliittisen vallan käyttäjät itse eivät ole pystyneet avaamaan nuorisolle tulevaisuuden näköaloja. Virallinen yhteiskunta tunnustaa näin itse epäonnistuneensa sekä nuorten koulutusta työllisyyspolitiikassaan.

Suomen koulujärjestelmä ei perustu pakkoon. Opetusvelvollisuuskin koskee lasten vanhempia eikä lapsia. Nyt käyttöön otettu pakkokoulutus on vastoin Suomen kansan tasa-arvoisia ihanteita. Se kohdistuu kaiken lisäksi tulevaisuuden kannalta kaikkein arvokkaimpaan, mutta laiminlyötyyn väestöryhmään, nuoriin.

Vetoamme Euroopan ihmisoikeusviranomaiseen, että se vaatii Suomen eduskuntaa kumoamaan ihmisoikeuksia ja Suomen perustuslakia loukkaavan pakkokoulutuslain. Nuorten asemaan on osoitettava myönteistä, rakentavaa ja tulevaisuuden näköaloja avaavia toimenpiteitä tasa-arvoistamalla perus- ja ammattikoulutusta sekä rakentamalla työmarkkinoita, joilta nuoret voivat yhtäläisin oikeuksin ja oman kiinnostuksensa mukaisesti löytää oman elämäntehtävänsä.

Helsingissä joulukuun 16. päivänä 2010
Heikki Typpö, Matti Laitinen

Oudot ajat huolestuttavat

Esa Salomaa on STP:n ehdokas Varsinais Suomen vaalipiirissä

Moni odottelee lähenevää kevättä ja sitä seuraavaa kesää ja sen ihanoituksia päivien pidetessä ja talven irrottaessa otetaan vähitellen. Moni ajattelee kukkivia niittyjä ja koko kukkaista maailmaa ja monenlaista satoa, jota saadaan eri kasveista. Mutta kuinka kauan saamme nauttia kaikesta tästä kauniista, sillä uusi uhka kaikelle tälle on ilmestynyt?

Pölyttäjät ja mehiläiset varsinkin ovat vähenemään päin kovaa vauhtia koko maailmasta. Euroopassa väheneminen on noin 10% vuodessa. Iso-Britanniassa on kolme mehiläislajiketta 25:stä kadonneet. Kyseessä on selvä uhka maailman elintarviketeollisuudelle, niin pienelle kuin suurelle elintarviketuottajalle, joka on riippuvainen näistä hyödyllisistä hyönteisistä.

Ruotsin maanviljelyslaitos on tehnyt raportin, jonka nimi oli Mehiläisten joukkokuolema (Massdöd av bina). Laitos arvioi, että mehiläisten tuotto maalle saattaa liikkua 300 miljoonassa kruunussa. Mehiläisasiantuntijat sanovat, että kyseessä saattaa olla summa, joka lähentelee 70 miljardia kokonaisuudessaan! Kyseessä on kuitenkin myös elävä luonto kukkineen, jota kukaan ei halua menettää. Tutkijat ovat hieman ymmällään, sillä on vaikeata osoittaa ai-noata suoraa vaikuttajaa tuhoon. Ruotsissa on usein syynä ollut tavallinen virusperäinen talvi-kuolema, mutta toinen syy on ollut varroapunkit, jotka helposti voivat tuhota koko mehiläisyhteiskunnan. Todennäköisin syy on kuitenkin eri ympäristömyrkyt, jotka yhteistyössä vaikuttavat luultavasti mehiläisiin. Italialaiset tutkijat varoittavat erityisesti neonikotinoideista, joita käytetään melko runsaasti torjunta-aineissa. Ne vaikuttavat mehiläisten aivoihin siten, että ne eivät osaa kertoa tovereilleen, missä hunajakasvit sijaitsevat.

Ratkaisut ovat kovin epäselviä, koska syyt ovat mahdollisesti monet. Mehiläiskuntaa voidaan hetkellisesti lisätä eri keinoin. Punkitutkimuksiin voidaan satsata varoja ja virukselle voi löytyä ratkaisu. Tärkeää on kuitenkin, että py-

ritään uusiin pyrkimyksiin ja toimintamalleihin, pois haitallisista. Yksi on tietenkin biodynaaminen viljely, joka ei milläänlailla voi olla vahingoksi miljoonia vuosia elänneille mehiläisille. EU haluaa ymmärtää ekosysteemiä ja panostaa tutkimuksiin, kunka geenimanipulointi ja ympäristömyrkyt vaikuttavat mehiläisiin! Maatiaisena voi sanoa jo, että vaikuttavathan ne!

Oli syy mikä tahansa, niin on korkea aika alkaa vaatia todellista muutosta niin ympäristön kuin maanviljelyn parissa toimiville poliitikoille ja tutkijoille! Olemme saaneet viime vuoden aikana lukea mitä kummallisimmista eläinkuolemista. Näitä ovat Kalifornian rannikon yhden kalalajin miljoonakuolema, taivaalta putoavien lintujen joukkokuolemat USA:ssa ja Falköpingissä, Brasiliassa 100 tonnia kaloja ajautui kuolleina rantaan ja Lousianan kottaraiskuolemat. Nämä tapahtumat eivät ole normaaleja tapahtumia luonnossa, vaan mahdollisten myrkkujen, asevarustelun aineiden tai geenimanipulointien satoa.

On korkea aika alkaa palata normaaliin luonnonmukaiseen viljelyyn eikä vain rahan perusteella tapahtuvaan voiton maksimointiin pyrkivään viljelyyn, mikä muuttuu uhkaksi koko ihmiskunnalle!

Esa Salomaa

Nationalismin kasvu sikiää finanssikriisistä

Joonas Lohenoja on STP:n ehdokas Kymen vaalipiirissä

Näinä päivinä työväenluokan tyytymättömyys vallitsevaan järjestelmään kanavoituu kovaan oikeistopoliittikkaan. Nationalismi on nostanut päätään ja työväenliike on heikkona. Valitettavasti työläisiä johdetaan harhaan kauniilla puheilla ja loppumatkalla lupauksilla. Kova maahanmuuttopolitiikka ei ole ratkaisu epätasa-arvoon, työttömyyteen tai riistoon.

Kun alamme pohtia syitä laamaan, löydämme syyt siihen finanssipääomista. Olemattomat rahavarat siirtyvät omistajilta toiselle, eikä näille summille löydy kriisin aikana katetta. Nyt kun finanssikriisi on päällä, työläinen pistetään maksamaan. Porvari yrittää keinolla millä hyvänsä pitää finanssitaloutensa kunnossa ja näin hallitsevan järjestelmän hengissä.

Valtionvelka on mediassa arvioitu olevan 6-10 miljardia euroa ja seuraavalla hallituksella tulee olemaan kova paikka leikkauksien kanssa. Nämä leikkaukset tulevat oikeistopoliittikan aikana kohdistumaan sosiaaliturvaan, joka on hankittu kovalla taistelulla 60-luvulla.

Elämme siinä uskossa, että kaikki on hyvin. Todellisuudessa tilanne on maailmanlaajuisesti pahempi kuin koskaan ennen ja se muistuttaa hyvin suuresti toisen maailmansodan ennakkoinutta aikaa. Väkivalta pahimpana esimerkinä tulee kasvamaan työläisten

ten tyytymättömyyden kasvaessa. Yhteiskuntamme kehityksen suunta on huolestuttava.

Tilanne on nyt se, että tulevista vaaleista voimme odottaa Perussuomalaisten voittoa ja samalla koko oikeistopoliittikan kovenemista, kun Vasemmistoliitto tulee menettämään paikkojaan. Meidän työläisten tulee organisoitua tähän uuteen tilanteeseen ja luoda toimintasuunnitelmat pitkällä tähtäimellä.

Olenaisinta olisi saada ihmiset heräämään nykyiseen tilanteeseen, ja varsinkin silloin kun sosiaaliturvia aletaan leikata, saada suuria kansanjoukkoja liikkeelle. Tilanne on vaikea, koska kuten sanottua ay-liike ja koko työväenliike on heikkona, sekä meillä on vastassa koko oikeistopropagandakoneisto vahvimmillaan pitkään aikaan. Usko parempaa on pääsiä, fasismi ei saa nousta.

Joonas Lohenoja
Kotka

Valko-Venäjän opposition presidenttiehdokas maksoi nimien keräämisestä.

Minsk, 18.2. (BelTa) -- Frunzenskyn aluetuomioistuim tuomitsi perjantaina Valko-Venäjän presidentinvaalien yhteydessä 19.12.2010 mellakoita provosoineen Vasili Parfenkovin neljäksi vuodeksi vankeuteen ja maksamaan 14 miljoonaa Valko-Venäjän ruplaa korvauksia valtion hallintorakennukselle aiheuttamistaan vahingoita.

ta. Tuomio perustuu Valko-Venäjän rikoslain lukuun 293/2.

Parfenkov voitiin osoittaa kiistatta syylliseksi kaikkiin syytekohtiin todistajalausuntojen ja videonauhujen perusteella. Hän myönsi syyllisyytensä, mutta sanoi toimineensa ”pikaistuksissa”. Parfenkov otettiin kiinni 4.1.2011 ja julistettiin 6.1.2011 vangituksi lait

toman mielenosoituksen järjestämisestä.

Parfenkov kertoi oikeudenkäynnissä, että hänet oli värvätty keräämään oppositioehdokas Neklajevin tueksi nimiä ”kansalaisadressiin”. Neklajevin vaalitoimisto maksoi hänelle 1.3 dollaria jokaisesta nimestä.
BelTa / KOMINFORM

VALLANKUMOUS TORJUTTIIN VALKO-VENÄJÄLLÄ

Yhdysvaltojen ulkoministeri on eittämättä maailman mahtavimpia mielipidevaikuttajia. Mitä tahansa tämä ulos suustaan päästääkin, niin siitä tulee saman tien maailman virallinen yleinen mielipide. Yhteiseen tajuntaamme saadaan näin iskostettua määrittäjä ajatuksia – ajatuksia, jotka ovat usein täysin järjettömiä ja vailla todellisuuspohjaa: ”Kuu ba tukee kansainvälistä terrorismia”; ”Pohjois-Korea on roistovaltio”; ”Iranilla on ydinaseeseen tähtäävä ydinohjelma”; ”Hugo Chavez on diktaattori”; ja niin edelleen.

Yhdysvaltojen entinen ulkoministeri Condoleeza Rice lausui aikoinaan, että (Valko-Venäjän presidentti) Aljaksandr Lukašenka on ”Euroopan viimeinen diktaattori”. Sen jälkeen tästä lausunnosta on tullut virallinen hokema, jota toistetaan myös suomalaisessa valtamediassa säännöllisesti. Ricen lausuntoa ei milloinkaan kyseenalaisteta tai analysoida, vaan se esitetään jopa uutistenlukijoiden suulla ikään kuin virallisena totuutena.

Lukašenkan nauttima laaja kansansuosio Valko-Venäjällä on aitoa, siitä ei ole epäilystä. Hän on kyennyt takaamaan Neuvostoliiton hajoomisen jälkeisen lyhyen riistokapitalismikokeilun jälkeen kansalle työtä, toimeentuloa ja viime aikoina jopa finanssikiriin oloissa poikkeuksellisen ripeää talouskasvua. Miksi länsi sitten vainoaa Lukašenkaa?

Venäjän vastainen saartorengas

Eräs merkittävä syy selviää vilkkaamalla karttaa. USA ja Nato ovat sosialistisen leirin romahduksen jälkeen pyrkineet saamaan ja saaneekin entisiä neuvostotasavaltoja ja Varsovan liiton maita omaan vaikutuspiiriinsä. Lähtölaukaus tälle prosessille oli yhdistyneen Saksan liittyminen Natoon. Neuvostoliiton presidentti Mihail Gorbatsoville luvattiin tuolloin, että Nato ei laajene tämän jälkeen ”tuumakaan edemmäksi itään” (tarkka sitaatti USA:n ulkoministeri James Bakerin lausunnosta).

Lupausrikkottiin tietenkin lähes välittömästi ja sen jälkeen maa

Valko-Venäjällä yritettiin totutun kaavan mukaista värvallankumousta, joka epäonnistui. Läntisen median raivo on ollut suunnaton. Mitä luulisitte meillä tapahtuvan, jos vaalit hävinnyt oppositio kävisi kirveiden ja hakkujen kanssa eduskuntatalon oviin käsiksi. Kuvassa Valko-Venäjän parlamenttitalo, jota ”oppositio” yritti valloittaa.

yksi toisensa jälkeen on liittynyt Natoon ja myös Euroopan Unioniin. Tätä prosessia on edistetty USA:n toimesta erittäin kyseenalaisin menetelmin lietsomalla eräissä maissa erivärisiä vallankumouksia. Ukrainan oranssi vallankumous on jo tosin kuivunut kokoon sisäisen riitelyn ja menetetyn kannatuksen (jos sitä koskaan todella olikaan?) seurauksena. Georgiassa presidentin virkaa hoitaa edelleen itsevaltainen Mihail Saakashvili, joka nostettiin vallan kahvaan samettivallankumouksen avulla. Baltian maiden poliitiikka Neuvostoliiton hajoomisen jälkeen on niin ikään noudatanut pitkälti värvallankumouksellista linjaa. Valko-Venäjä on sen sijaan yksi yhä harvemmaksi käyvästä puuttuvista linkeistä Venäjän vastaisessa saartorengaassa.

Toinen merkittävä syy Valko-Venäjän demonisointiin liittyy talouspolitiikkaan. Lukašenka on pitänyt merkittävimmät avainsektorit valtion käsissä, eikä maassa ole lähdeetty länsimaissa ainoaksi vaihtoehdoksi esitetyn uusliberalismin tielle.

Samoiista syistä vainottiin taannoin myös Slobodan Milosevicia, joka osoittautui entisen Jugoslavian alueen uusliberalisoinnin tukkeeksi; hänestä oli päästävä eroon. Vaihtoehtoisten mallien olemassaolo pelottaa valtaeliittiä – kansat kun voivat saada näistä vaarallisia vaikutteita!

Viro kyntää yhä syvemmin oikealle

Edgar Savisaaren takana ovat enää venäläiset

Maaliskuun parlamenttivaaleissa Virossa odotetaan nykyisten uusliberalististen hallituspuolueiden, reformistien ja isänmaan saavan entistä varmemman mandaatin jatkaa nykyisellä linjalla. Oikeistopuolueiden suosiota on nostanut onnistunut euron käyttöönotto. Pääministeri, reformipuolueen puheenjohtaja Andrus Ansip oli sitoutunut viemään Viron euroon. Tavoitteeseen pääseminen on vahvistanut entistä enemmän hänen asemaansa. Mielipidemittaukset kertovat, että reformipuolue saattaa saada jopa 40 paikkaa 101 kansanedustajan parlamentista.

Postimees-lehden kyselyn perusteella parlamenttiin pääsisi vain neljä puoluetta nykyisten kuuden sijaan. Vihreät ja kansanpuolue jäisivät ulkopuolelle. Päähallituspuolue reformistit saisi 39,6

prosenttia äänistä, oppositiopuolue keskusta, ikuinen kakkonen, saisi 29,7 prosenttia, nationalistinen Isänmaa 17,82 prosenttia ja sosiaalidemokraatit 12,87 prosenttia äänistä. Eesti Päevaleht puolestaan ennusti reformisteille vieläkin rajumpaa voittoa eli 47 kansanedustajan paikkaa. Politologi Rein Toomla lisäsi vettä myllyyn spekuloiden, että reformistit pystyvät jopa saamaan yksinkertaisen enemmistön parlamenttiin eli 51 kansanedustajaa.

Oppositio kadonnut

Oppositiopuolue keskustan ympärillä on aina kuohunut. Entinen presidentti Lennart Meri kävi leppymätöntä taistelua keskustan johtaja Edgar Savisaaren tuhoamiseksi. Samaa taistelua jatkaa nykyinen presidentti Toomas Hendrik Ilves. Hän on julistanut, ettei keskustalla ole asiaa Viron hallitukseen kävipä vaaleissa miten tahansa. Keskustapuolue sotkettiin ennen jou-

Dollarioppositiion masinoima kaappausyritys

Värvallankumousten kaava on aina ollut sama: Kunkin maan pieni, Yhdysvaltojen dollariavulla ylläpidetty oppositio julistaa tulevat vaalit jo etukäteen laittomiksi. Vaalipäivänä lähdetään ennalta sovitun mukaisesti kaduille ja toreille rettelöimään ja julistamaan vaalituloksen vilpillisyyttä ja vaatimaan vaalituloksen mitätöintiä. Länsimedia on innokkaasti juonessa mukana toistaen oppositiion näkemyksiä ja vaatimuksia kritiikittömästi.

Näin tapahtui myös Valko-Venäjällä, jossa viime vuoden joulukuun presidentinvaalien ratkaisevan päivän iltana oppositio järjesti jo viikkoja etukäteen suunnitellun ja koolle kutsutun mielenosoituksen keskeisellä aukiolla pääkaupunki Minskissä. Mielenosoitus muutettiin etukäteissuunnitelmien mukaisesti väkivaltaiseksi rynnäköksi hallitusrakennukseen tavoitteena vallankaappaus ja hätätilahallinnon perustaminen. Valko-Venäjän poliisi seurasi aluksi yllättävänkin rauhallisena mielenosoittajien riehuntaa ja hallitusrakennuksen ikkunoiden ja ovien rikkomista, kunnes se lopulta torjui päättäväisesti oppositiion presidenttiehdokkaiden ja heidän puolueidensa masinoiman laittoman kaappaushankkeen. Jälkeenpäin on käynyt ilmi, että monet mielenosoittajat olivat vastaanottaneet rahaa oppositiolta vastineeksi ”palveluista” rynnäkössä ja kaappaus-

yrityksessä – rahaa oppositiolta todellakin löytyi edellä mainitun dollariavun ansiosta.

Vaaleille hyvä yleisarvosana

Lukašenka sai vaaleissa 79,67 prosenttia äänistä. Oppositioehdokaiden kannatus vaihteli 0,48–2,41 prosentin välillä. Tulos vastasi siten pitkälti vaaleja edeltäneiden kansainvälisten mielipidetiedustelujen tuloksia. IVY-maiden vaalitarkkailijat antoivat vaaleille puhtaat paperit, eikä todisteita vaalivilpistä heidän mukaansa voitu osoittaa. Myös monien Etyjin tarkkailijoiden arvio vaaleista oli myönteinen. Oppositio presidenttiehdokkaat tajusivat alusta lähtien, ettei heillä ole mahdollisuuksia päihittää Lukašenkaa puhtaalla pelillä vaaliurnilla. Niinpä nämä suhtautuivat vaaleihin yliolkaisesti, ja keskittyivät väen mobilisoimiseen joulukuun 19. päivän kokoontumiseen Minskin keskustassa. Ehdokkaat hyödynsivät tässä häikäilemättömästi esimerkiksi television vaaliohjelmiä. Tämä oli mahdollista, vaikka länsipropagandassa syytetään jatkuvasti Valko-Venäjää sananvapauden rajoittamisesta. Menisiköhän vastaava läpi Suomen television vaalikeskusteluissa?

Huolimatta voimakkaasta Valko-Venäjän vastaisesta läntisestä propagandasta tosiasiaksi jää, että vaalituloksen mitätöinnille

Valko-Venäjä on kuuluisa Belarus-traktoreista. Tässä ensimmäinen 14.10.1953 valmistunut traktori Belarus MT3-2. Se asetettiin näytteille tehtaan 25-vuotisen toiminnan (1946-71) kunniaksi. Pystin vieressä Seppo Aaltonen.

Neuvostomyönteisyys perisyntinä

Keskustan kannattajajoukko on perinteisesti koostunut sekä venäläisistä että virolaisista eläkeläisistä. Savisaaren syntinä oikeiston mielestä on hänen neuvostomyönteisyytensä. Savisaar ei pidä Viron sosialistista menneisyyttä rikollisena. Hän ei tuomitse kommunisteja. Hän puolustaa asteittaista tuloveroa. Keskustaa voisi suomalaisittain pitää vasemmistopuolueena. Puolueen nuoriso-osasto on ryhtynyt voimakkaasti kampanjoimaan sen puolesta, että neuvostoaikana kaikki oli Virossa paremmin.

Eräs kansanliiton kansanedustaja puolestaan totesi, että kommunistit jättivät Neuvosto-Viron hyvässä kunnossa. Pieni kansandemokratia oli hyvin hoidettu, valtion kassa oli kunnossa, kaikilla oli töitä, venäläiset olivat tasa-arvoisia ja maalla saattoi asua. Nyt sen sijaan kaikki on toisin. Oppositio on

ei ole olemassa minkäänlaisia päteviä perusteluja. Tähän päivään mennessä ei ole esitetty minkäänlaisia yksilöityjä todisteita vaalivilpistä. Tämä ei ole estänyt muun muassa Suomen ulkoministeri Alexander Stubbia tuomitsemasta Valko-Venäjän virkavallan toimia laittoman vallankaappausyrityksen tukahduttamisessa. Myös EU uhkaa Valko-Venäjää erilaisilla sanktioilla samoista syistä. Ajatuskokeena jokainen voi miettiä, miten Suomen poliisi tai armeija reagoisi, jos maamme hallintorakennusten, esimerkiksi eduskuntatalon, kimppuun hyökkäisi väkivaltainen ihmismassa, joka rautakankien ja muiden avulla ryhtyisi rikkomaan ikkunoita ja ovia tavoitteenaan vallankaappaus.

Ulkoministeriltämme tuntuvat faktatiedot olevan Valko-Venäjän osalta pahasti hukassa. Tai sitten Stubb antaa tietoisesti tukensa ulkomaalaisrahoitteiselle, laittomalle vallankaappausyritykselle. Voikin aiheellisesti kysyä, kuinka hyvin ulkoministerimme ylipäätään on tehtäviensä tasalla? Onko Stubbin linja samalla myös Suomen virallinen linja? Ulkopoliitikamme joutui hiljattain entistäkin oudompaan valoon, kun ulkoministeriö ilmoitti Suomen olevan valmis antamaan turvapaikan oppositiion presidenttiehdokkaalle Vladimir Nekljajeville, eräälle vallankaappausyrityksen pääpukareista.

TOMMI LIEVEMAA

kadonnut, ay-liike on tuhottu, vähemmistöltä on viety kansalaisuus ja Virossa on ollut rauhan ajan suurin väestökato. Ihmiset pakenevat maalta töihin Suomeen ja Ruotsiin.

Kansanpuolue on kolhoosijohdattajien ja entisen presidentti Arnold Rüütelin puolue. Puolueella on tuskin edes asiaa parlamenttiin.

Leena Hietanen

Muista, että vaalien lisäksi tulee myös Vappu ja vapuksi ilmestyvään Kansan ääneen keräämme vapputervehdykset. Henkilötervehdysten ohella otamme vastaan myös ”laatikkotervehdyksiä”. Muista varmistaa tervehdyksesi. Lomake sivulla 19.

Vilna vääristää historiaa

Tiesin ennestään, että Baltian maiden johtajat kutsuvat neuvostoaikaa ”Neuvostoliiton miehityksen” ajaksi. Kun viime syyskuussa 2010 tutustuin museoon, minusta tuntui häkellyttävältä ja uskomattomalta, että museo on todella omistettu ”neuvostomiehityksen” ajalle. Pietarilainen historian professori Julia Kantor käyttää lainausmerkkejä, sillä Baltian asukkaat saivat Neuvostoliiton kansalaisuuden ja samat oikeudet kuin muutkin neuvostoliittolaiset (Venäjän Aika 4/2010). Miehityksessä baltit olisivat jääneet toisen luokan kansalaisiksi.

Vilnan Kansanmurhan uhrien museon nimi olisi oikeutettu, jos siellä esiteltäisiin hitleriläisen eli fasistisen natsi-Saksan Liettuun miehitystä ja juutalaisten tuhoamista noin 95-prosenttisesti eli holokaustia. Sanan kreikankielinen juuri merkitsee kokonaan (holos) poltettua (kaustos) uhria jumalalle eli kokonaan polttaminen (holokauston). Museo ei mainitse lainkaan sanaa holokausti, vaan keskittyy ”neuvostomiehitykseen”. Neuvostoliiton korkein neuvosto tuomitsi 1985 Molotovin-Ribbentropin sopimuksen ja Baltian liittämisen Neuvostoliittoon. Baltian maista jouduttiin karkottamaan ihmisiä ja torjumaan aseellisestikin väkivaltaisia porvarillisia ja neuvostovastaisia aineksia. Baltit olivat itse mukana organisoimassa Siperian-kydityksiä balteille, venäläisille, puolalaisille ja juutalaisille, mutta baltit lavastavat itsensä uhreiksi. Liettua sai liittämässä Vilnan ja Klaipedan, jotka eivät kuuluneet sille.

Liettuan ja Neuvostoliiton välisen keskinäistä avunantoa koskeva sopimus allekirjoitettiin 10.10.1939. Fasisti-Saksa oli maaliskuussa vallannut Klaipedan maakunnan. Liettuun hallitus suunniteli Liettuun liittämistä natsi-Saksaan eikä lakkauttanut neuvostovastaista toimintaa maassa. Syksyllä ja 1940 ensi puoliskolla pidätettiin maassa noin tuhat kommunistia ja muita antifasisteja. Työätekevien joukot lähtivät 15-17.6.1940 kaduille vaatimaan fasistihallituksen eroa ja kansanhallituksen perustamista. Kansanseimasin eli -par-

lamentin vaalit pidettiin 14-15.7 ja se julisti 21.7 Liettuun sosialistiseksi neuvostotasavallaksi. Kansanseimas pyysi Neuvostoliiton korkeimmalta neuvostolta lupaa tasavallan liittämiseksi sosialististen neuvostokansojen yhteisöön, mikä hyväksyttiin 3.8.1940. Metsäveljien toiminta alkoi kesällä 1940.

Fasistinen Saksa hyökkäsi 22.6.1941 Neuvostoliittoon. Hitleriläiset miehittäjät tekivät Liettuasta osan Ostlandin provinssia. He tuhosivat kaupunkeja ja kyliä ja surmasivat myös siviiliväestöä. Fasistien miehitysaikana surmansa sai 370 000 tasavallan asukasta, ja Liettuasta vietiin Saksaan pakko-töihin 36 000 ihmistä. Neuvostoarmeija vapautti 13.7.1944 Vilnan ja 28.1.1945 Klaipedan. Julia Kantor ei ole koskaan kuullut Baltian johtajien kiittävän siitä, että Neuvostoliitto vapautti maat hitleriläisistä miehittäjistä. Siellä päivinvastoin juhlitaan natsi-Saksan puolella taistelleita sotilaita ja metsäveljiä.

Kun monet baltit valitsivat fasisti-Saksan ”voidakseen taistella ’neuvostomiehitystä’ vastaan”, ei kyseessä ollut itsenäisyyteen suuntautunut valinta. Natsisaksalaiset eivät olisi antaneet balteille itsemääräämisoikeutta (kuten ei suomalaisillekaan). Hitlerin joukot lakkauttivat nationalistien ”väliaikaisen hallituksen” ja järjestivät tiukan miehitysvallan. Ostlandin väestöstä oli tarkoitus myöhemmin tuhota 85 prosenttia.

Michaël Prazan teki 2009 te-levisiodokumentin fasistisen Saksan kuolemanprikaateista Einsatzgruppen. Niiden tehtävänä oli valtauksen jälkeen tappa- miehitetyn alueen kommunistit, bolsevikit, juutalaiset, romanit, katoliset, liberaalit, partisaanit, sairaat ja siviilejä. Balttien annettiin uskoa palkkioon, kun he auttoivat natseja te-loituksissa, mutta balteille ei annettu itsenäisyyttä.

Liettuassa vain kolme päivää hyökkäyksen alkamisen jälkeen Saksan turvallisuusjoukot SD kehottivat paikallisia puolisolitaallisia joukkoja toimeenpanemaan pogromin Kaunasissa. Paikallinen valkoisilla käsivarsinauhoilla varustet-

tu väestö pieksi juutalaisia kepeillä hengiltä. Noin 1 500 juutalaista tapettiin yhdessä yössä ja kaikki- aan tuhansia. Saksalaisilla oli katsojan osa ja he dokumentoivat tap- pamista valo- ja elokuvaamalla. Toisen maailmansodan saksalaismiehi- tyksen aikana kaupunki kärsi paljon ja noin 30 000 kaupungin juutalais- ta tapettiin. Linnoitus 9 oli teloitus- paikka.

Natsi-Saksan poliisin alai- suuteen organisoitiin 24.6.1941 Liettuun turvallisuuspoliisi. Vilnassa Liettuun erikoiskommando- ryhmä osallistui lahtaamiseen. Elo- kuun alussa alettiin ampua naisia ja lapsia. Vilnan ghetto perustettiin 6.9.1941. Vilnan lähellä Ponaryn metsässä tapettiin kaikkiaan noin 100 000 suurelta osin Puolan juuta- laista. Tappajat värvättiin Liettuun kansallismielisten ja poliisin riveis- tä. Saksalaiset organisoivat teloi- tukset Gestapon päämajasta (myö- hemmin NKVD/KGB-talo) ja valvoi- vat niitä. Eräs liettualainen tappaja totesi ikävystyneenä: ”Oli tylsä päi- vä, kun ei ollut tapettavia”. Stah- leckerin raportissa 31.1.1942 Heyd- richille mainitaan, että Liettuassa on tapettu 136 421 juutalaista ja että Viro on juutalaisista vapaa - ju- denfrei.

Koska natseilla oli liikaa tu- hottavia, niin Liettuasta ja Latvias- ta lähetettiin tappajia Valko-Venä- jälle. Siellä fasistit järjestivät ja val- voivat lahtaukset sekä ottivat va- lokuvia niistä. Baltiaan lähetettiin juutalaisia tapettavaksi muualta. Esimerkiksi 1944 lähetettiin Rans- kan Drancysta saattue 73 Baltiaan. Kaunasin linnoituksessa 9 teloitet- tiin 878 juutalaista miestä. Jouk- ko vankeja vietiin Tallinnaan, jossa metsässä työskentelevistä osa ta- pettiin iltaisin.

Liettualaisten nationalistis- ten maanalaisten liikkeiden ryh- mät eli metsäveljet olivat 1947 al- kuun mennessä tehneet noin 8000 terroritekoa ja tappaneet noin 13 000 ihmistä. Metsäveljet tappoi- vat aikuisia, vanhuksia ja lapsia, jo- pa vauvoja. Metsäveljet järjestivät Bartholomeuksen öitä (Pärtylyn yö 23-24.8.1572 Ranskassa): terrori- is- kuja järjestettiin yhtäaikaan monis- sa paikoissa, joissa joukot polttivat

julkisia rakennuksia, rikkoivat maa- talouskoneita, tuhosivat valistus- pisteitä ja kerhotiloja sekä katkoi- vat tietoliikenneyhteyksiä. Nationa- listit surmasivat 1944-56 kaikkiaan 25 108 ja haavoittivat 2965 ihmistä. Surmatuista suurin osa oli liettualai- sia maanviljelijöitä.

Liettuan neuvostoajalta mai- nitaan 200 000 liettualaista ”kan- sanmurhan” uhria. Turha kaiketi mainitakaan, että nämä uhrin ovat pääosin elossa. Dovid Katz kärjisi- ti sanomalla, että liettualaiset ovat kelpuuttaneet ”kansanmurhattu- jen” joukkoon neuvostoaikana van- kilaan tuomitut ja työpaikastaan ir- tisanotutkin liettualaiset. Kaikella tällä hölynpölyllä on Liettuun val- tion tuki. Katzin mielestä kaikissa Baltian maissa on samanlaista valti- ollisella tuella ylläpidettyä kansan- murhateollisuutta, jonka tarkoituk- sena on vain historian vääristämi- nen.

Vilnan Kansanmurhan uhri- en museossa joillain näyttelyillä on antisemitistinen sisältö, mut- ta antisemitismia ei arvostella tai kritisoida mitenkään. Natsi-Saksan miehitysaika kuitataan maininnal- la. Neuvostoliiton ”miehitysaika” esitellään tarkasti. Tämä todistaa nykyisen Liettuun poliittisen eliitin kaksinaismoraalista ja rappeutunei- suudesta. Liettuassa ei ole ollut ai- komustakaan viedä iäkkäitä teloi- tattia oikeuteen rikoksistaan, esittä- ä anteeksipyyntöä, kunnioittaa uh- reja eikä uusia koulujen opetusta. Eliitti koettaa samaistaa holokaus- tin ja neuvostoajan tapaukset tai jopa puhdistaa liettualaisten fasis- tien maine.

Liettuan parlamentti kielsi 2008 natsi- ja neuvostotunnus- ten käytön ”punaisen ja ruskean vastaavuuden” hengessä. Tämä oli vakava moraalinen isku vanho- ja antifasistisia veteraaneja ja hei- dän perheitään kohtaan. Kommu- nismien ja fasismin rinnastaminen on historian vääristämistä. Liet- tuun oikeus Klaipedassa hyväksyi 17.4.2010 hakaristin julkisen esit- tämisen sillä perusteella, että haka- risti on pikemminkin Liettuun his- toriallista perintöä kuin natsi-Sak- san tunnus.

Museo esittää lukuja ”miehi- tyksen” menetyksistä, mutta ne ovat sekavia ja perustelemattomia. Siksi niitä ei kannattaisi käsitellä, mutta esitän ne historian vääristä- misen todisteina. ”Neuvostomiehi- tyksen” aikana 15.6.1940-22.6.1941 oli pidätettynä, vangittuna tai ta- pettu 11 000, karkotettuna 18 000 ja tapettu Liettuun kansallisrinta- man järjestämässä kesäkuun 1941 kansannousussa 700. Toisessa pa- perissa vangittuja, tapettuja tai kar- kotettuja on 23 000 ja kansannou- sussa tapettuja 700. Näistä saada- an laskemalla, että vangittuja tai ta- pettuja oli 5000 ja pidätettynä 6000.

Natsi-Saksan miehityksen ai- kana 22.6.1941-13.7.1944 vangit- tiin ja kuljetettiin keskitysleireil- le 29 500, tapettiin 240 000 (sisäl- tää 200 000 juutalaista) ja kuljetet- tiin Saksaan pakko- eli orjatyöhön 60 000. Museossa fasistien miehi- tyaikaa ei käsitellä lähemmin eikä tietenkään ollenkaan sitä, että liet- tualaiset osallistuivat teloituksiin kotimaassa ja Valko-Venäjällä sekä Liettuun muualta tuotujen tappa- miseen. Museon mielestä metsä- veljet ovat vapauden ja itsenäisyy-

den puolesta taistelevia isänmaal- lisia ihmisiä, joista ”neuvostomiehi- tys” teki marttyyreja.

”Neuvostomiehityksen” ai- kana 1944-1953 oli pidätettynä, kuulusteltavana tai vangittuna 186 000, maasta karkotettuja 118 000 sekä tapettuja metsäveljiä tai hei- dän tukijoitaan 20 500. Tappiotau- luissa metsäveljiä sanotaan parti- saaneiksi. Taulujen mukaan 1954- 1986 ei enää tapettu ketään, vaan pidätettynä tai vankina oli pyöreäs- ti 1000. Taulukot vetävät yhteen, että keskitysleireillä ja vankiloissa kuoli 20 000-25 000 ja karkotukses- sa kuoli 28 000. Liettuun itsenäisty- essä 1991 tapettiin 23 ja haavoitet- tiin tai muuten vammautettiin 900.

Museossa vaietaan täysin metsäveljien rikoksista. Maan- alaista vastavallankumouksellista aseellista liikettä alettiin luoda jo kesällä 1940. Natsi-Saksan erityis- palvelut sekä Ribbentropin ja Ro- senbergin virastot osallistuivat alus- ta lähtien Liettuun aktivistien rint- man perustamiseen. Metsäveljien ryhmät aloittivat heti 22.6.1941 toi- mintansa: ne yrittivät murhata pai- kallishallinnon ja kommunistisen puolueen työntekijöitä, ryöstivät neuvostovirastoja, häiritsivät kul- jetuksia ja viestintäyhteyksiä sekä hyökkäsivät puna-armeijan pieniä osastoja vastaan. Maa julistettiin it- senäiseksi ja ”väliaikainen hallitus” perustettiin 23.6.1941, mutta Hitle- rin joukot lakkauttivat sen. Metsä- veljien poliittisen maineen palaut- tamista on vaadittu 1980-luvun lo- pulta lähtien.

Museo esittelee ensin perus- teellisesti KGB-vankilan kellaris- sa, mutta ei kerro, että myös Gesta- po toimi talossa. Pohjakerroksessa kerrotaan huoneessa 1, kuinka ”vai- no” ja ”miehitys” alkoivat 1940-1941 pidätyksistä ja karkotuksista. Ohim- mennen kerrotaan, kuinka Saksan ja Neuvostoliiton välinen sota alkoi. Huoneissa 2 ja 3 esitetään partisaa- ni- (pitää olla metsäveli-) sota 1944- 1953. Kuvataan metsäveli- eli sissi- ryhmien organisaatio, metsävelji- en tavoitteet ja jokapäiväinen elä- mä. Huoneessa 4 näytetään liikut- tavasti metsäveljien epätasainen taistelu ”miehittäjiä” vastaan. Mu- seon ensimmäisen kerroksen huo- neissa esitellään Liettuun kansa (!) neuvostovankiloissa ja työleireil- lä 1944-1956, maasta karkotukset 1944-1953 ja kansalaisten neuvos- tovastainen vastarinta 1954-1991. Lopuksi käsitellään KGB 1954-1991 salakuunteluhuoneineen.

Museo kääntää asiat pääl- aalleen. Koko Liettuun kansa teh- dään ”miehityksen” uhriksi. Metsä- veljet kaunistellaan ja sievistellään hyväntekijöiksi. He eivät ole muse- on tulkinnan mukaan natseja, ylti- öisänmaallisia eivätkä kiihkokan- sallisia, jotka taistelivat ”miehittä- jää” vastaan motiivinaan luokkavi- ha Liettuun työväestöä kohtaan se- kä vallan ja henkilökohtaisen rikas- tumisen tavoittelu. Museon näytte- lyissä kävijöistä yli puolet on lapsia ja nuorisoa. On korvaamattoman suuri vahinko, että heille annetaan vääristetty kuva historiasta.

Lisäluettavaa: Leena Hieta- sen blogi ja Dovid Katz’s home page.

Hannu Kautto

Ulkumainonta Virossa kielletty

Nationalistisen ja konservatiivisen Isänmaa-puolueen puheenjohtaja Mart Laar kutsuu äänestäjiä kahvilaan, ja on onnistunut välttämään ulkomainontakiellon.

Virossa on kielletty ulkomainonta kuusi viikkoa ennen vaaleja. Tällai- seen poikkeukselliseen käytäntöön on siirrytty sen jälkeen, kun kaik- ki puolueet velkaantuivat pahasti edellisten vaalien aikana.

Virossa vaalit ovat olleet hyvin

kaupallisia ja jättikokoisilla mainok- silla on käyty veristä kilpaa. Suuret puolueet ovat sijoittaneet eniten rahaa mainontaan ja saaneet myös eniten ääniä. Pienillä puolueilla ei ole ollut mitään mahdollisuutta kil- pailla mainosrahojen kanssa. Myös sanomalehdistä mainokset ovat hä-

vinneet. Ainoa kanava poliitikoille tehdä itseänsä tunnetuksi ovat te- levision vaaliohjelmat. Sielläkin on karanteeni siten, että ehdokkaita ei saa kutsua viihdeohjelmiin.

Isänmaa-puolueen puheenjoh- taja Mart Laar on onnistunut rik- komaan mainoskieltoa. Hän pitää kahvilaa, jossa hän tapaa äänestä- jiä. Vihreiden riippumaton ehdo- kas, Eerik Niiles Kross joutui poliisitutkintaan epäiltynä ulkomai- noskiellon rikkomisesta. Hän kut- sui Pärnussa yleisöä kirjansa julkis- tamistilaisuuteen. Hänen kutsuaan pidettiin piilomainontana, sillä hä- nen kuvansa katsottiin olevan tar- peettoman suuri tavaratalon yleisö- tapaamiseen.

Mainoksia saa ripustaa sisäti- loihin, missä ne eivät häiritse suurt- a yleisöä.

Leena Hietanen

Globalisaatio nostaa ruuan hintaa

Ruuan hinta on noussut ennätyslukemiin viimeaikaisten luonnonmullistusten vuoksi. Maailmankaupan vapautuminen on pakottanut valtiot avaamaan rajat vapaalle kilpailulle ja kilpailun myötä pienviljelijät ajetaan suurempien syliin. Samalla maailman elintarviketuotanto siirtyy amerikkalaisten suuryritysten hallintaan.

Elintarvikkeiden maailmanmarkkinahinnat ovat ennätyskorkealla. Vastaavia lukuja on nähty viimeksi vuosina 2007 – 2008, jolloin koettiin edellinen ruokakriisi. Ruuan hinnannousu johtuu yleensä tarjonnan vähenemisestä, mihin puolestaan on useita syitä. Keskeisimpänä syynä ovat tällä hetkellä luonnonkatastrofit tärkeillä viljan tuotantoalueilla. Australiassa on kärsitty tulvista, jotka ovat tuhonneet viljasatoja merkittäväillä viljan tuotantoalueilla. Viimeisimmät uutiset kertovat ennätyksellisestä kuivuudesta Kiinan tärkeimmällä viljantuotantoalueella Koillis-Kiinassa. Pekingin ja Shanghain välinen tasankoalue on kärsinyt kuivuudesta, jollaista ei ole koettu 60 vuoteen. Alue tuottaa normaalisti 80 % Kiinan syysvehnäästä.

Pidempiaikaisia syitä ruuantuotantopinta-alan vähentymiseen ovat globaalissa tuotanto- ja kulutusrakenteessa tapahtuneet muutokset. Ruokailutottumukset ovat muuttuneet erityisesti Kiinassa ja muualla Aasiassa elintason nousun myötä. Ihmiset ovat siirtyneet yhä enemmän eläinproteiinin käyttöön aiemman kasvissyönnin sijaan. Tämä tarkoittaa sitä, että ruuan tuotantoon tarvitaan paljon enemmän pinta-alaa aiempaan verrattuna. Leipäviljan tuotantoon käytäviä alueita käytetään enemmän eläinten rehujen kasvattamiseen.

Biopolttoaineiden tuotanto vähentää myös ruuantuotantopinta-alaa. Erityisesti maissivar-

Ruokaa maailmassa riittää kaikille maailman asukkaille. Se jakaantuu hyvin epätasaisesti ja nykyisillä hinnoilla köyhät ihmiset ei vät kykene ostamaan riittävästi ravintoa. Suuria globaaleja uhkia elintarviketiikalle ovat ilmastomuutos ja kapitalistien ahneus, jotka molemmat liittyvät työväenliikkeen agendaan.

astot ovat huvenneet etanolin tuotannon vuoksi. Maailman suurin bioetanolin viejä vei bioetanolia viime vuonna 2 miljardia litraa ja USA 1,4 miljardia etanolia. Brasilia onkin rajoittanut etanolin viennin turvataksaan edes jonkinlaisen omavaraisuutensa kansalaistensa ruokahuollon varmistamiseksi.

Neljäntenä syynä kannattaa mainita erilaisten nautinto- ja huumausainekasvien viljely länsimaiden ihmisten tarpeisiin. Nämä kaikki kuluttavat viljelysmaata, joka on pois ruuantuotannosta. Lisäksi näiden kasvien viljely on yleensä länsimaisten suuryritysten kontrollissa, jolloin viljelijän asema on usein heikko.

Ruuan hinnannousu kurittaa köyhiä

Ruuan hinnannousu tuntuu erityisesti köyhissä maissa. Köyhyysrajalla kamppailevissa perheissä ruokaan saattaa kulu 60 - 80 % tuloista. Viljan hinnan kaksinkertaistuminen tuntuu heti ja aliravitseminen uhkaa nopeasti. Hintojen kohoamisella on suuri vaikutus myös YK:n ruokaohjelman (WFP) toimintaan, sillä järjestön on vähennettävä ruo-

kaostoja varojen puutteen vuoksi ja siten myös ruuan jakelua kriisialueilla.

Vaikka ruuantuotanto onkin vähentynyt, ei kyse ole kuitenkaan siitä, etteikö ruokaa riittäisi kaikille. Kyse on siitä, että köyhillä ihmisillä ei ole varaa ostaa riittävästi ruokaa. Jos maailmassa tuotettu ruoka jakaantuisi tasaisesti, ei nälänhätää olisi. Vastaavasti voidaan todeta, että ruuantuotannon lisääminen ei paranna maailmanlaajuisia elintarviketilannetta, jos tuotannon lisääminen ei tapahdu omavaraisuuden ja viljelijöiden riippumattomuuden parantamisesta käsin.

Elintarviketuotanto ja globalisaatio

Elintarviketuotannossa on tapahtunut suuria muutoksia viimeisen 20 vuoden aikana. Globalisaation myötä yhä suurempi osa elintarviketeollisuudesta on joutunut amerikkalaisten suuryritysten haltuun. Tärkeänä linkkinä tässä kehityksessä on ollut maailman kauppajärjestön (WTO) politiikka maailmankaupan vapauttamiseksi. Kehitysmaat on pakotettu luopumaan omaa

tuotantoa suojaavasta tullisuojusta mikä on johtanut maailmanlaajuisen elintarvikemarkkinoiden joutumiseen amerikkalaisten suuryritysten haltuun.

Amerikkalainen yhteiskuntakriitikko Noam Chomsky on osuvasti todennut, että USAn taroituksena on levittää amerikkalaisia arvoja WTO:n välityksellä kaikkialle maailmaan. Tämän kehityksen myötä (1) USA:lla on uusi väline, joilla puuttua muiden maiden sisäisiin asioihin, (2) Yhdysvaltalaiset yhtiöt

tulevat hallitsemaan keskeistä osaa muiden maiden talouksista, (3) liike-elämä ja rikkaat hyötyvät, (4) kustannukset maksatetaan tavallisella kansalla ja (5) käytössä on uusia ja tehokkaita aseita demokrati-aa vastaan. Näin sanoi siis Chomsky 11 vuotta sitten. Tänä päivänä on helppo nähdä, että kehitys on vieny juuri tähän suuntaan.

Kohti omavaraisuutta

Globalisaation myötä saamme varautua siihen, että ruuan hinta vaihtelee aikaisempaa enemmän ja että eriarvoisuuden lisääntymisen myötä nälänhädät ja kurjuus lisääntyvät. Länsimaisen demokratiakäsityksen pakkosyöttö kaikkialle maailmaan ei tunnetusti lisää hyvinvointia kehityksimaissakaan. YK:n elintarviket ja maatalousjärjestön (FAO) pääsihteeri on todennut osuvasti, että maiden on tultava elintarviketuotannon suhteen omavaraisemmiksi. Nykyinen kehitys, jossa maailmanlaajuinen elintarviketuotanto uhkaa valua kokonaan amerikkalaisten suuryritysten käsiin, ei lupaa hyvää maapallon tulevaisuudelle. Riippumattoman ja demokraattisen yhteiskunnan kehittäminen tulee yhä vaikeammaksi.

KÄ/Juha Kieksi

Valmistellaanko ilmastohelvettiä?

Poliitikot suunnittelevat ilmastohelvettiä - olisiko aika ottaa oppia egyptiläisistä ja muista arabeista?

Poliitikot puhuvat korkeintaan 2 asteen lämpenemisestä, mutta todellisuudessa heidän toimensa valmistelevat sitä, että maapallo lämpenee tällä vuosisadalla 4 astetta. Pahimmassa tapauksessa jo noin 50 vuoden kuluttua, vuonna 2060, olisi 4 °C esiteollista aikaa lämpimämpää. Tämä

olisi varsinainen helveti, jossa suurin osa ihmisistä kuolisi - jollei muuhun niin nälkään. Asiaa koskevia uusia tutkimuksia vetää yhteen Climate Action Centren uusi raportti ”4 degrees hotter”: <http://www.climateactioncentre.org> Olisiko aika ottaa oppia egyptiläisistä ja suorittaa vallankumous täälläkin: kumota ne valta- ja ajatusrakennelmat, joiden puitteissa on luonnollisempaa tuhota nykyisenkaltainen maapallo kuin fossiilikapitalismi?

Jugoslavian hajoamissotien kysymyksiä

Pitkään Suomi-Albania seurassa toimineena lähetän oheisen jutun täydennyksenä Matti Laitisen artikkeliin Kansan Äänessä 3/10 ”Väärennetty sota – kuinka Jugoslavia tuhottiin”.

Jugoslavian hajoamisesta

Balkanin ainoalla ei slaavikansalla - albaaneilla – on itsenäistymisestään vuonna 1912 alkaen ja tietenkin jo vuosisatoja sitä ennen ollut vaikutuksensa alueen tapahtumiin. Matti Laitisen kirjoituksessa Jugoslavian tuhosta (Kansan ääni 3/10) Albaniaa ei mainittu lainkaan, Kosovakin vain sivulauseessa.

Historiaa

Vuonna 1919 muodostetun Jugoslavian liittovaltion ja Albanian välit olivat toisen maailmansodan jälkeen kommunististen, Jugoslaviassa Titon ja Albaniansa Hoxhan johtamien liikkeiden valtaannousun jälkeen aluksi lämpimät. 1912 Albanian ulkopuolelle jääneen Kosovon asema kylläkin hiersi suhteita. 1946 Tito sanoi Hoxhalle ”Kosova ja muut albanialaisten asuttamat alueet kuuluvat Albanialle ja palautamme ne teille, mutta ei juuri nyt, sillä serbialaiset eivät sitä tällä hetkellä hyväksyisi”. Kosovassa albaani-

väestön asema alkoi kuitenkin huonontua Jugoslavian ja Neuvostoliiton välirikon jälkeen Albanian pysyessä omien etujensa vuoksi Stalinin puolella. Kaikkien kolmen valtion välien erimielisyydet ovat hyvin dokumentoituja toisesta maailmansodasta tähän päivään. Mm. länsimaistenkin tutkijoiden varsin luotettavina pitävien Hoxhan lukuisten muistelmakirjojen ansiosta. Esimerkiksi With Stalin 1978, Reflections´n China 1979 ja The Superpowers 1986.

Kosovan kriisi

Titon kuoleman jälkeen albaanien tilanne Kosovassa huononi nopeasti 1980-luvun alussa Serbian pyrkinessä vahvistamaan johtavaa rooliaan liittovaltiossa.

Suomi-Albania seuran Albania-tiedotteen 3/81 Kosovoa käsittelevä aineisto aiheutti Jugoslavian taholta virallisen vastalauseen Suomen ulkoministeriölle. Vastineessaan seura sanoi ”Jugoslavian viranomaisen hysteerisen suhtautumisen syynä olleen Belgradin pelko, että Kosovon esimerkki hajottaisi koko liittovaltion. Onhan Jugoslaviassa monia kansallisia vähemmistöjä, joiden mielessä elää vieläkin laajempi itsemääräämisoikeus... On käsittämätöntä, että joi-

takin Jugoslavian sosialistisen liittovaltion kansallisuuksia on kohdeltu niin eriarvoisesti ja alentavasti kuin Kosovon albaaneja. Mutta tuloksethan ovat nyt näkyvissä.

Albania seuraa oikeutetusti tarkkaan tapahtumia Kosovassa ja tukee luonnollisesti taistelua serbialaista mielivaltaa vastaan.” Tuolloin marksilais-leniniläistä politiikkaa tiukasti noudattanutta, Kiinaakin sen puutteesta moittinutta Albaniaa ei voi syyttää Jugoslavian hajottamisesta Euroopan yhteisön, Naton tai muiden ulkopuolisten tahojen avittamana.

Tuhon jälkeen

Albania-tiedoteessa 2/93 kirjoitettiin: Albania teki 1960-luvun alussa ensimmäisenä Euroopassa silloisista valталиittoutumista riippumattomana eron Neuvostoliiton ja sen hallitseman Itä-Euroopan kommunististen hallinnon kanssa. Kosova on entisen Jugoslavian alueista etnisesti Sloveniaakin yhtenäisempi. Albaniansa, Kosovassa, Makedoniassa ja Montenegrossa asuvien albaanien kansallisvaltion muodostaminen tuntuisi periaatteessa helpolta.

YK:n erikoislähettilään presidentti Ahtisaaren ratkaisuehdotuksessa 2007 sanotaan mm., että Kosovalla ei ole aluevaatimuksia,

eikä se halua liittoa minkään valtion kanssa. Tämä puoli on medioiden uutisoinnissa jäänyt kokonaan huomioonottamatta.

”Olisihan tämä luonnollinen ja järkevä ratkaisu. Tunnustamme kuitenkin realiteetit ja siksi emme toistaiseksi keskustelekaan yhtenäisestä Albaniasta”, sanoi lähes vuoden 1946 Titon sanoin Kosovon albaanien ”presidenttikseen” nimitämä viime vuonna edesmennyt Ibrahim Rugova vuonna 1992. Etykin tuolloinen pääsihteeri Wilhelm Höyneck lausui ”Ratkaisun on perustuttava kaikkien osapuolten hyväksyntään eikä sotilaallisesti vahvemman saneluun”. Olli Kivinen kirjoitti Hesarissa 29.11.92: Bosnia-Hertsegovina on jo lähes tuhoutunut so-

dan kurimuksessa. Katseet ovat nyt kiinnittymässä seuraaviin mahdollisiin sotänäyttämöihin, Kosovoon ja Makedoniaan... Kosovossa ulkomaailmalla oli mahdollisuus nähdä 1980-luvun puolivälissä, mihin serbijohtajien lietsoma kiihkokansallisuus johtaa.

Silmien sulkeminen aiheutti tunnetut seuraukset, joita nyt yritetään korjata. Uskonpa, että Rugovan mainitsema luonnollinen ja järkevä ratkaisu tulee toteutumaan. Illyrialla on perinteensä Aleksanteri Suuresta Skanderbegiin, äiti Teresaan ja Hoxhaan. ”Elämä on taistelua. Juuri se tekee siitä mielenkiintoisen ja elämisen arvoisen” (Enver Hoxha).

Ari Kukkonen

KOSOVA vai KOSOVO

Tiedotusvälineissä esiintyy kaksi erilaista muotoa Kosova ja Kosovo. Albaniankielessä erisnimilläkin on sekä määräämätön että määrätty muoto. Esimerkiksi Tiranë /Tirana, Kosovë/Kosova. Serbit käyttävät nimeä Kosovo pole (”Varpuskenttä”). Slaavilainen muoto on Kossovo. Albaanit Balkanin –poisluettuna Kreikka- ainoana ei slaavilaisena kansana tarkoittaa nykyisten valtioiden asukkaiden enemmistöjen etnistä ja kielellistä alkupää. Sloveniassa ja Kroatiassa on saksalainen, Serbiassa merkittävä unkarilainen vähemmistö, Albaniansa ja Makedoniassa kreikkalaisia. Kaikkialla, myös Albaniansa, on romaanivähemmistöt.

Ari Kukkonen

Kommunistien Liitto ja Korean työväenpuolue kehittivät suhteitaan

Kommunistien Liiton kaksihenkinen valtuuskunta vieraili Korean demokraattisessa kansantasavallassa ajalla 12-19. helmikuuta Korean työväenpuolueen keskuskomitean kutsumana. Vierailu osui merkittävään ajankohtaan, sillä 16. helmikuuta maassa juhlistettiin näyttävästi työväenpuolueen pääsihteerin Kim Jong Ilin 69. syntymäpäivää.

Yliopisto-opiskelijat juhlistivat Korean työväenpuolueen pääsihteerin Kim Jong Ilin syntymäpäivää ulkoilmatanssiaisilla Pjongjangissa 16. helmikuuta.

Tulopäivänä valtuuskunnan otti Pjongjangissa vastaan työväenpuolueen politbyroon ehdokasjäsen Kim Yong Il, joka johtaa puolueen kansainvälistä osastoa. Paikalla olivat myös kansainvälisen osaston sihteerit Ri Ung Gil, Paek Hyong Chan sekä muita virkailijoita. Keskustelutapaamisen aluksi Kommunistien Liitto luovutti lahjan välitettäväksi pääsihteerin Kim Jong Ilille.

Tapaamisen aikana keskusteltiin useista ajankohtaisista kysymyksistä ja kuultiin selvitykset molempien puolueiden nykyisestä tilanteesta sekä Suomen ja Korean DKT:n yhteiskunnallisista kehityksistä.

Kansanrintamapolitiikka kiinnostaa Korealaisia

Alustuksessaan puheenjohtaja Kalevi Wahrman selvitti isännille Kommunistien Liiton historiaa sekä ny-

kyisin Suomen Työväenpuolueen kautta harjoitettavaa kansanrintamapolitiikkaa. Samalla Wahrman selosti Kommunistien Liitossa käytä keskustelua tieteellisen sosialismin eteenpäin kehittämiseksi. Wahrmanin avauspuheenvuorosta käytiin keskustelua hyvässä yhteishengessä ja Korealaisisännät ilmaisivat kiinnostuksensa Kommunistien Liiton harjoittamaa kansanrintamapolitiikkaa ja Suomen kommunistisessa liikkeessä käytyä keskustelua kohtaan.

Tässä yhteydessä Kim Yong Il toivoi kommunistien Suomessa saavuttavan tulevaisuudessa laajempaa yhtenäisyyttä ja yhteistyötä. Hän myös toivoi Kommunistien Liiton ja Korean työväenpuolueen suhteiden kehittymistä ja tiivistymistä.

Tavoitteena parantaa taloutta ja elinoloja

Kommunistien Liiton ja Korean työväenpuolueen keskustelutapaami-

nessa kuultiin tarkka selostus Korean DKT:n tämänhetkisestä tilanteesta ja työväenpuolueen viimeaikaisista tapahtumista. Puheessaan Kim Yong Il korosti Korean työväenpuolueen nyt tekävän kovasti työtä erityisesti talouden kehittämiseksi ja kansalaisten elinolojen parantamiseksi.

Hänen mukaansa sosialismin rakennustyö sai uuden sysäyksen viime syyskuussa pidetyn puolueen edustajien kokouksen myötä, jossa Kim Jong Ilin työtä tukemaan nousi uusi sukupolvi kenraali Kim Jong Unin johdolla. Korealaisientien mukaan yksistään tammi-kuussa Kim Jong Il vieraili yli 20 kiven teollisuuden tuotantolaitoksessa ja eri talouden kohteissa kannustamassa työläisiä. Korean DKT:n yleisenä tavoitteena on ensi vuonna vietettäviin Korean kansan ikuisen presidentin Kim Il Sungin 100. syntymävuoden juhlaan mennessä avata portit vauraan ja voimakkaan Korean rakentamiseksi.

Alkanut vuosi tulee Kim Yong Ilin mukaan olemaan ”yleisen of-

Korean työväenpuolueen keskuskomitean jäsen Kim Yong Il (kesk.) otti Kommunistien Liiton edustajat Kalevi Wahrmanin ja Antti Siika-ahon vastaan 12. helmikuuta. Tapaaminen ja illallisvastaanotto sujuivat toverillisessa yhteishengessä.

fensiivin vuosi”, jonka kuluessa panostetaan erityisesti kansalaisten kulutustavaroiden, teiden, rakennustuotannon ja IT-tekniologian kehittämiseen. Tämän vuoden aikana tavoitteena on muun muassa kunnostaa yli 800 kilometriä rautateitä ja ensi vuoteen mennessä yksistään pääkaupunki Pjongjangiin valmistuu 150 000 uutta asuntoa. Talouden parantamisessa keskeistä osaa näyttelee Kim Yong Ilin mukaan omat teknologiset innovaatiot, sillä USA:n talouspakotteiden vuoksi maan on vaikea saada ulkomaista teknologiaa.

Vahva tahto liennettykseen

Puheessaan Kim Yong Il teki myös katsauksen maansa suhteista etelänaapuriinsa ja Yhdysvaltoihin. Hänen mukaansa viime vuonna Koreoiden suhteet heikkenivät vakavasti ja nyt tärkeintä on liennyttää suhteita. Tämä on kuitenkin Kimin mukaan vaikeaa, sillä Lee Myung Bakin hallinto Etelä-Koreassa pyrkii kaikin keinoin pitämään tilanteen kireänä. Tästä hänen mukaansa kertovat hy-

vin pari päivää aiemmin 08.02. käydyt Koreoiden sotilasneuvottelut, jotka Etelä-Korea katkaisi alkuunsa. Tämä yhdessä viime vuoden laivastovälikohtausten kanssa kertoo Kimin mukaan selvästi, ketkä ovat rauhan ja ketkä vastakkainasettelun puolella.

Puheensa lopuksi Kim Yong Il korosti maansa pyrkivän ydinaseettomaan Korean niemimaa-han. Tämä ei hänen mukaansa kuitenkaan voi toteutua ennen kuin USA suostuu allekirjoittamaan Korean sodan lopullisesti päättävän rauhansopimuksen ja lopettamaan sotilaallisen uhkailunsa.

Valtuuskunta tutustui Koreaan

Puolueiden keskustelutapaamisen jälkeen Korean työväenpuolueen keskuskomitea tarjosi suomalaisvieraille tervetuliasbanketin. Illallispuheissa keskustelua käytiin muun muassa Suomen poliittisesta tilanteesta, suomalaisten ja korealaisten kommunistien suhteiden historiaa sekä Kommunistien Liiton lähiajan tavoitteista.

Kommunistien Liiton valtuuskunta vieraili viikon aikana useissa teollisuuslaitoksissa, maataloilla ja esimerkiksi Korean tietokonekeskuksessa. Viikon aikana käytiin useita keskusteluja Korealaisisäntien kanssa ja valtuuskunnan otivat vastaan muun muassa Korean yhteiskuntatieteilijöiden seuran varapresidentti, ulkomaan kulttuurisuhteiden komitean päällikkö ja puolueen kaadereiden keskuskoulun rehtori.

Näistä vierailuista, tapaamisista ja Korean DKT:n näkymistä helmikuussa 2011 kerromme lisää Kansan Äänen numerossa 2/2011.

KÄ/Antti Siika-aho

Vietnamin Kommunistisella Puolueella on kunnianhimoiset tavoitteet

Tekstin Unsere Zeit'sta käänsi Wäinö Pietikäinen. Hän on STP:n ehdokas Kuopion vaalipiirissä

UZ kirjoitti 28 tammikuuta Vietnamin Kommunistisen puolueen 11 puoluekokouksesta, joka oli koolla 14-19. tammikuuta. Kokouksessa 1400 puoluekokousedustajaa tarkasteli viimeisen viiden vuoden saavutuksia ja epäonnistumisia ja samalla viitoitti seuraavan kymmenen vuoden tavoitteita. He edustivat 3,6 miljoonaa puoluejäsentä 90 miljoonaisesta kansasta. 60 % vietnamilaisista on alle 35 vuotiaita.

19 tammikuuta antoi puolue julkilausuman saavutuksista ja tappioista. Suurin osa vuoden 2006 puoluekokouksen päätöksistä on toteutunut. Seuraava osa käsiteli seuraavan kymmenen vuoden tavoitteita. Puoluekokous uudisti myöskin puolueen säännöt.

Puoluekokous ja hallitus seuraavat tarkasti maailman

poliittista kehitystä. Annettiin kat-saus itsetietoiseen, menestykselliseen talouspolitiikkaan. Kehitystä voidaan käsitellä rationaalisesti niin kansainvälisesti kuin myös kansallisesti. On kysymys laajasta taloudellisesta tasapainoisesta kehityksestä ja talouden laajentamisesta Vietnamissa. Kansan elintaso on parantunut ja vakaus on saavutettu. Maan turvallisuutta on vahvistettu. Vietnam on säilyttänyt itsenäisyytensä ja riippumattomuutensa. Demokratia ja kansallinen yhtenäisyys on turvattu. Poliittinen systeemi on kehittynyt positiivisesti.

Ulkopoliittinen aktiivisuus on laajentunut. Vietnamin kansainvälinen maine on kasvanut. Maasta tuli v. 2007 WTO:n jäsen ja vai-kutti YK:n turvallisuusneuvostossa v. 2008 – 2009. Vietnam oli mukana Aasian maiden huippukokouksessa huhtikuussa 2010. Maa on erittäin ylpeä taloudellisesta kehityksestä. Keskuskomitean jäsen ja Than Haon maakunnan edustaja Vo Hong Phuc kertoi parannuksista ja saavutuksista talouden alalla. Maa on vapautettu köyhyydestä ja alikehityksestä. Bruttokansantulo on vuosittain parantunut 7,26 %. Tavoitteet saavutettiin ja vuonna 2010 oli kansantulo 102 USA:n dollaria. Se tekee per henkilö 1.160 dollaria. Suurtalous on vakaa ja investoinnit infrastruktuuriin ovat onnistuneet. Edustaja ei kuitenkaan vajonut euforiaan, vaan myös kehityksessä olleen myöskin heikkouksia. Tuotannon tehokkuudessa ja tuotteiden laadussa on toivom-

isen varaa kuin myöskin tuotteiden tunnetuksi tekemisessä maailmal-la. Viennissä on valitettavasti raaka-aineet ja käsityö olleet hallitsevia. Myöskin infrastruktuurin rakennusvauhdissa on toivomisen varaa. Koulutuksen laadussa ammattopinnoissa on toivomisen varaa. Tieteellinen ja tekninen kehitys ei ole riittävä eikä myöskään ympäristön-suojelu eikä raaka-aineiden käsittely. Energiaa ja muita resursseja haaskataan. Sosiaalisella ja moraalisella puolella on toivomisen varaa. Rikollisuutta ja asennevääristymiä esiintyy. Ahneutta, egoismia ja eroja köyhien ja rikkaiden välillä esiintyy. Se näkyy ylellisessä elämäntyylissä.

Näihin asioihin tulee puolueen tulevaisuudessa kiinnittää enemmän huomiota. Tulisi kiinnittää suurempaa huomiota maaseudun ja enstisen vähemmistöjen asemaan ja parantaa heidän elin-htojaan ja henkisiä tarpeitaan. Doi Moi korosti teollistamisen uudistusprosessien kehittämistä, joka oli jo esillä vuoden 1986 puoluekokouksessa. Maan ei tarvitsisi olla maailman markkinoilla vain raaka-aineiden kuten öljyn, hiilen bauksiitin ja elintarvikkeiden tuottaja. Kansainväliset konsernit tuottavat Vietnamissa mm. kenkiä ja vaatteita. Maamme tulee kehittää ja tuottaa enemmän korkealaatuisia tuotteita. Sosiaalitaloudelliset tavoitteet seuraavalle kymmenvuotiskaudelle on asetettu korkealle. Talouden kasvun odotetaan seuraavan viiden vuoden aikana olevan 7-7,5

% vuosittain. Maatalouden odotetaan kasvavan 2,5-3 %:n vuosivauhdilla. Maatalous muodostaa 18 % bruttokansantulosta. Nykyisin teollisuus- ja palvelualat vastaavat 41 % bruttokansantulosta. Uusia työpaikkoja luodaan kymmenvuotiskaudella 8 miljoonaa. Maatalous tulee lähes kaksinkertaistumaan 10 vuoden aikana. Nykyisen 1.169 dollarin per henkilö bruttokansantulo tulee nousemaan 2.000 dollariin. Köyhien lukumäärä tulee vähenemään 2 % vuosivauhdilla. Yhteiskuntapoliittisella alueella puolue vaatii mittavaa kehitystä: siihen kuuluvat mm. koulutuksen ja teollistamisen kehittäminen, infrastruktuurin ja liikenteen kehittäminen. Yhteiskunnallisia palvelu-

ita parannetaan siirtämällä vastuuta palkansaajille. Sosiaaliisiin puutteisiin puututaan. Taistelua korruptiota ja virheellisiä asenteita vastaan voimistetaan.

Uudeksi pääsihteeriksi valittiin Nguyen Phu Drong. Hän on 67 vuotias kirjallisuustiedemies ja hänen edeltäjänsä oli 71 vuotias Nong Duc Manh, joka oli ollut virassa 10 vuotta ja erosi vanhuuden perusteella. Puoluekokouksen enemmistö esitti parlamentille, että nykyinen pääministeri valittaisiin jatamaan seuraavalle virkakaudelle. Hänen nimensä on Nguyen Tan Dung. Politbyroon jäseniä nuorennettiin ja mukaan tuli myös yksi nainen. Jäseniä siinä on 14.

Stefan Kühner.

Vietnam jatkaa marxismi-leninismillä

Vietnamin puoluekokouksessa puhunut Vietnamin sosialistisen tasavallan presidentti Nguyen Minh Triet vahvisti, että Vietnamin yhteiskunnallinen kehitys jatkuu marxismi-leninismillä. Hän viittasi presidentti Ho Chi Minhin ajatuksiin, jotka perustuvat Marxin ja Leninin viitoittamaan historialliseen kehityskulkuun. Marxismi-leninismi on edelleen Vietnamin kehityksen kulmakivi siten kuin 25 vuotta sitten Hanoissa päätettiin, korosti Triet. Hän totesi Vietnamin joutuneen uhraamaan 80 vuoden aikana miljoonia ihmishenkiä itsemääräämisoikeutensa puolustamiseksi ja vakuutti, että näille uhrauksille annetaan niille kuuluva arvo. Vietnamin kommunistisen puolueen johtamalla sosialistisella rakennustyöllä maamme tulee olemaan kehittynyt teollisuusvaltio vuoteen 2020 mennessä, sanoi Triet ja painotti Vietnamin selvi-neen ja selviävän maailmankapitalismin kriisistä omintakeisen tie-deperustaisen politiikkansa ansiosta. Hän korosti erityisesti myös kansallisten kulttuuriarvojen säilyt-tämisen merkitystä.

Prensa Latina / KOMINFORM

Pietarin kuulumisia

Lokakuun vallankumouksen vuosijuhlan merkeissä järjestivät kommunistit Venäjällä myös viime marraskuussa tapahtumia ja juhlamarsseja. Suomesta Pietariin järjestivät matkoja sekä SKP:n että KTP:n toverit, joihin osallistui kommunisteja eri puolilta Suomea. Pietarissa osallistuttiin juhlamarssiin sekä keskusteluihin paikallisten kommunistien kanssa. Näiden keskustelujen pohjalta kuva Venäjän nykytilasta ja kommunistien työstä tarkentui huomattavasti.

Suomalaiset toivat juhlamarssilla esiin omia tunnuksiaan. Paikalliset halusivat kuulla, mitä julisteemme sanoo. Yhtä mieltä oltiin, että ai-noastaan sosialistinen päämäärä luo pohjaa toteuttaa päiväkohtaisia tavoitteita.

Lokakuun muisto pelot-taa omistajia

Vallankumousjuhlan mielen-osoituskulkuetta viranomaiset ei-vät ole vuosikausiin sallineet järjes-tettävän Pietarin keskeisillä paikoil-la Nevski-prospektilla ja palatsiau-kiolla. Muutoinkin EU:sta mallia ot-taen (vert. voitonpäivä, Eurooppa-päivä) Venäjän viranomaiset ovat madaltamassa Lokakuun vallanku-mouksen merkitystä kansallisessa ajattelussa nostamalla sen rinnalle 4.11. vietettävän ”Kansallisen yh-tenäisyyden päivän”. Silloin v. 1612 yhdistyneiden venäläisten ruhti-naiden joukot karkottivat Mosko-vaa miehittäneet Puolan ja Liettuan joukot. Viime vuosien tapaan Pietar-in kommunistien järjestämä juhla-kulkue kokoontui Suomen aseman vierisellä kadulla, josta marssiittiin Nevan rantakatuja pitkin Risteili-jä Auroran viereiselle aukiolle, jos-sa pidettiin juhlakokous (”miitinki”).

Kulkuetta häirittiin

Värikkääseen mielenosoitus-marssiin osallistui tuhansia kom-munisteja, kansalaisia ja aktivisteja, jotka esittelivät järjestöjään ja tavoitteitaan. Näkyvästi esiintyivät Venäjän kaikki kommunistit. Viral-linen Venäjä huomioi myös tapah-tuman asettamalla miliisin erikois-joukot (OMON) ylimitoitetusti varti-omaan tapahtumaa. Häiriöiltä kul-kue ei välttynyt, kun Omonin varti-jat provosoivat välikohtauksen, jon-ka johdosta 15 nuorta vangittiin, joista iltapäivällä 7 vapautettiin. Vangitut nuoret kuuluivat ilmeises-ti ns. 31-liikkeeseen, joka on saa-nut nimensä perustuslain 31. py-kälästä, jonka pitäisi taata kokoon-tumis- ja mielidevapauden. Vaikka liikkeellä ei ole ollut suuria mielen-osoituksia, on valtiovalta reagoinut voimakkaasti.

Venäjällä kuljetaan uusliberalistista polkua

Kommunistien selvityksen mu-kaan v. 2009 tuotanto väheni 10 %. Tuolloin hallinto väitti kriisin olevan hallinnassa ja perustettiin rahastoja (fond) joilla valtio tuki finanssimaailmaa ja tilannetta helpotettiin öljylä ja kaasulla. Viime vaiheessa kriisi kaatui työläisten niskaan. Työttö-

myys kasvoi, palkat jäädytettiin, so-siaalisia ohjelmia (kuten terveyden-huolto) heikennettiin ja eläkeikää ehdotettiin nostettavaksi miehillä 65 (tällä hetkellä 60) vuoteen. Kun miesten keski-ikä on 65 v. ehtii mon-et kuolla ennen eläkeikää. Keski-palkka on noin 500 euroa. Työnan-tajat ja ns. viralliset ammattijärjes-töt pyrkivät sopimaan paketista, jol-la vähennetään viikoittaista työtun-timäärää, helpotetaan irtisanomis-ia ja heikennetään vanhoja opiskelija-etuisuuksia. Paketti yritetään saada läpi ilmoittamalla ensin sen ole-massaolosta, jonka jälkeen otettaisiin muutamia ”taka-askelia” kansan ja ammattiliittojen harhauttamisek-si uskomaan, että se on vain ”puo-let ja puolet”.

Ammattiliittojen tila Ve-näjällä

Venäjällä puhutaan ns. ”viralli-sista (vapaista) ja epävirallista am-mattiliitoista”. ”Itsenäisten ammat-tiliittojen federaatio” muodostui entisistä Neuvostoliiton ammatti-liitoista. Kommunistien käsityksen mukaan näissä liitoissa oli vielä 10 vuotta sitten taistelukelpoisia joh-tajia, mutta myöhemmin heidän ti-lalleen tuli ”selkeitä sopuilojia”. Ns. ”epäviralliset ammattiliitot” ovat vielä pieniä järjestöjä, joita toimii vain Venäjän muutamilla alueilla. Ne ovat tietenkin rekisteröityjä jär-jestöjä ja ”epävirallisuudessa” on-kin kysymys siitä, että valtiovalta ei halua tunnustaa niitä, kun käydään TES-neuvotteluja, vaan viranomai-set pitävät ”Itsenäisten ammatti-liittojen Federaatiota” omana sosia-alisena yhteistyökumppaninaan. Venäjällä käydään myös kolmikan-taneuvottelut, jossa valtio esiintyy ikään kuin välittäjänä ollen kuiten-kin työnantajien puolella. Kun neu-votteluissa ammattiliitot ovat kuu-liaisia valtiovallalle, ei synny mi-tään ongelmia. Nämä ns ”vapaat ammattiliitot” ovat järjestäneet on-nistuneita ja myös epäonnistuneita tapahtumia ja pysyneet niiden an-siosta julkisuudessa ”tapetilla”. Työ-taisteluja järjestettiin mm. maan Volgan autotehtaalla (Venäjän suu-rin autotehdas), Fordin tehtaalla Leningradin läänissä ja Moskovan läänissä sähköjunien veturimiehet osallistuivat lakkoon. Epäviralliset-kin ammattiliitot valtiovalta tah-

too kuitenkin saada valvontaansa. Ne, jotka kieltäytyvät osallistumas-ta tähän ”vedätykseen” nimittävät sitä ”Kremlin projektiksi”. Tällä het-kellä Venäjällä ei ole joukkomittais-ta Ay-liikettä ja mitä tulee perinte-iisiin ammattiliittoihin niin tuskinpa ne koskaan palautuvat entisiin ase-miinsa.

RotFront

Juhlallisuuksien yhteydes-sä suomalaisten huomio kiinnittyi ”RotFront” (punainen rintama)-ju-listetta kantavaan ryhmään. Järjes-tön historia liittyy siihen, että Venä-jän Kommunistinen Työväenpuo-lue (RKRP) ei kyennyt rekisteröity-mään uudelleen eikä voi osallis-tua vaaleihin. Rekisteröintiä yritetiin useaan otteeseen, mutta viran-omaiset torjuivat sen. Tämän joh-dosta RKRP etsii liittolaisia. RotF-ront onkin kahden järjestön, RKRP:n (Viktor Tjulkin) ja Sergei Udaltsovin johtaman Vasemmistorintaman aloite. Tähän liikkeeseen on tullut mukaan myös eräiden epävirallisten ammattiliittojen edustajia. Alus-ta saakka on todettu, että tämä ei ole perinteinen puoluejärjestö. Liike halutaan rekisteröidä, että voi-daan aloittaa toiminta edustajien saamiseksi parlamenttiin. Rekiste-röintiin ei riitä 50000 nimeä, vaan tarvitaan 50000 puolueen jäsentä, joita tulee olla Venäjän 100 alueen joukosta 50 alueelta 100 jokaisel-ta . Näemme, että puolueen rekis-teröinti Venäjällä on laillisesti lähes mahdotonta. Tällä hetkellä Venäjäl-lä on seitsemän (7) virallisesti rekis-teröityä poliittista puoluetta. Puo-llella niistä ei ole varmasti 50000 vi-rallista jäsentä. Kansalaisvoima -ni-misellä oikeistopuolueella sano-taan olevan puheenjohtajan lisäk-si vain yksi jäsen. Mikäli RotFrontin rekisteröintiin liittyisi jokin funktio, joka hyödyttäisi nykyistä valtioval-taa, voisi rekisteröiminen onnistua helpommin. Valtiovalta on kuiten-kin täysin tyytyväinen Zuganoviin eikä tahdo horjuttaa hänen ase-maansa. Siksi rekisteröinnin tulee tapahtua lain kirjaimen mukaan. Monia suomalaisia kiinnosti ajatus voisiko RotFront kehittyä laajaksi

työkansan yhteisrintamaksi. Siitä ei kuitenkaan näytä olevan kyse. Pait-si kahta ryhmittymää, Vasemmisto-rintamaa ja RKRP:ttä, ketään muita siinä ei ole mukana.

Venäläiset puolustavat Auroraa

Ajankohtainen keskustelun aihe Pietarissa ja Venäjällä oli risteili-jä Auroran kohtalo. Tästä kertoi Pie-tarin lakiasäättävän komitean jäsen, Vladimir Fjodorov. Hän edustaa lii-kettä, joka vaatii ettei risteilijä Auro-raa myydä kaupallisiin tarkoituksiin. Puoli vuotta sitten liike lähestyi me-rivoimien sotilaallista komentokes-kusta kirjeitse kysymyksellä, ”mikä on Auroran kohtalo”? Vastauksessa todettiin, että siitä tulee mahdolli-sesti sotilasmuseon haaraosasto. Loppukesällä 2010 merivoimien ko-mentaja käskyssään totesi Auroran olevan Venäjän merivoimissa lippu-laiva, jota komentaa upseeristo ja jolla on oikeus pitää liputuksia. Se muutetaan kuitenkin 1.1.2011 mu-seoksi, jossa eivät palvele merimie-het, vaan siviilihenkilöt. Auroran tu-lee luovuttaa kaikki puolustusvoi-mien tunnukset kuten lippu yms. sotaministeriölle. Tuntien Auroran historian, sen osallistumisen Japa-nia vastaan käytyyn sotaan, Loka-

kuun vallankumoukseen ja toiseen maailmansotaan, venäläiset pitä-vät sitä maansa ensimmäisenä lai-vana, eivätkä hyväksy sen muutta-mista siviilitarkoituksiin. Kansalaiset keräävät adressia Auroran puolesta ja Auroran vieressä sijaitsevan Na-himovskin merisotakoulun oppilaat ovat kirjelmöineet Auroran puoles-ta. Asiassa on myös vedottu presi-denttiin. Todellisenä syynä Aurora-jhtiin lienee, että viranomaiset ha-luavat luopua kaikesta, mikä muis-tuttaa Lokakuun sosialistisesta val-lankumouksesta.

Leningradin puolustaji-en muisto elää

Perinteiseen tapaan suoma-laiset ryhmät vierailivat Piskarjo-vin hautausmaalla kunnioittamas-sa Leningradin piirityksen aikana menehtyneiden asukkaiden ja soti-laiden muistoa. Piskarjovin alueel-la miliisi ja sotilasosastot, harjoitte-livat tulevan miliisien päivän viet-toon. Hyvinkin jäi sellainen kuva, et-tä Leningradin puolustajien muisto elää edelleen vahvana kaikkien Pie-tarilaisten sydämissä.

Huomioita Pietarissa tekivät: Ville Rahikainen Heikki Männikkö

Venäjällä on tänään hyvin vaikea rakentaa uutta puoluetta. Siitä pi-tää tiukka puoluelainsäädäntö huolen. Ehkä yksi mahdollisuus olisi työtätekevän kansan laaja liitto. RotFrontin tapauksessa siitä tuskin vielä on kysymys.

Ei kuolemantuomiolle! Alas Iranin islamilainen hallinto!

Pohjois-Afrikassa yksinvaltiaat ovat saaneet kokea kansan vihan. Tä-sä pelästyneenä iranin nykyhallitus teloittaa ja vangitsee työläisakti-visteja. Iranilaiset kommunistit, aktivistit ja demokraatit ovat osoit-taneet mieltään iranin nykyhallintoa vastaan, vedonneet kansainvä-liseen yhteisöön teloitusten ja vainon lopettamiseksi.

”Vapauttakaa poliittiset vangit ja lopettakaa teloitukset Iranissa” vaa-dittiin Helsingissä kolmella sepällä 29.1.2011

Iranin islamilainen hallitus on jäl-leen kerran kiihdyttänyt painos-tusta Iranin poliittisia vankeja, työväenliikkeen, opiskelijaliik-keen ja naisliikkeen aktiviste-ja vastaan vainoamalla, vangit-semalla ja hirttämällä heitä. Ira-nin islamilainen hallinto vangit-

see jatkuvasti toisinajattelijoita ja hirttää joka 8 tunti yhden po-liittisen vangin tai ihmisen. Nämä painostuskeinot ovat osa islami-laisen hallituksen pitkään jatku-nutta ja harkittua politiikkaa.

Hallitus näkee, että jatkuvat

poliittiset kriisit, yhä syvenevä taloudellinen kriisi, muodostavat kasvavan perustan kansan vahvis-tumiselle ja hallitus on syvästi huol-issaan tässä tilanteessa kansan vah-vistumisesta ja kaduille tulemisesta. Hallitus on militarisoinut yhteiskun-nan.

Toisin sanoen Iranin Islamilai-nen hallinto eli tämä surmakoneis-to on aloittanut poliittisten vanki-en joukkosurman, jotka ovat viet-täneet jo pitkät vankeustuomiot poliittisista syyistä Iranin vankiloissa. Eläköön sosialismi!

Iranin Kommunistinen Puo-lue - Suomen yksikkö
1 helmikuu 2011

Kansan äänen järjestöjen puoles-ta tervehdyksen mielenosoituk-selle esitti Kansan äänen toimit-taja Heikki Männikkö

Hyvät Iranilaistoverit

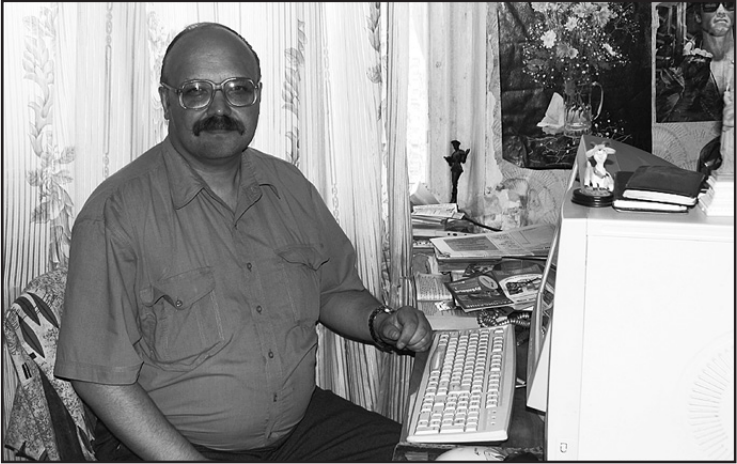
Tänään kansanliikkeiden vaaties-sa Pohjois-Afrikassa demokratiaa ja toimeentuloa,ennakoi Iranin

Jatkuu sivulla 17

Terroristinen teko Domodedovon lentokentällä

Uusi terroriteko, joka tapahtui tällä kertaa Domodedovon lentokentällä, vaati 35 ihmisen hengen ja noin parisataa haavoittunutta. Tämän aineiston kirjoitus-hetkellä kukaan ei ottanut vastuuta tapahtuneesta räjähdyksestä. Joka tapauksessa se on kuitenkin rikos, jota ei voida mitenkään puolustella. NKPN johto tuomitsee täydellisesti tapahtuman ja esittää asianotonsa räjähdyksestä kärsineille, heidän läheisille ja omaisille.

Tietenkin osan vastuuta tästä tapahtumasta kantavat Domodedovon lentokentän asianomaiset virkailijat. Herra Medvedev totesi oikeudenmukaisesti, että kentällä vallitsi tapahtuman aikana täydellinen anarkia. Voin vahvistaa henkilökohtaisesta kokemuksestani sen, että viime vuosina Moskovan lentokentille (eikä ainoastaan Domodedovon kentälle) saattoi tulla ilman mitään tarkastuksia. Sisääntulopaikoilla seisoivat metallinpaljastimia, mutta kukaan ei käytännössä pakottanut matkustajia kulkemaan niiden kautta. Tästä huolimatta päällystämätöntä räjähdettä, jota terroristit käyttivät kentän matkustajien Domodedovon kentän saapumisaueella, olisi ollut vaikeata havaita. Sitä varten olisi pitänyt tietää, ketä ja mitä etsitään. Toisaalta voimamin-

Sergei Skvortsov työpöytänsä ääressä moskavan alueella. Tämä kirjoitus on toimitettu puolueen sähköpostiverkostoon ja tavoittaa entisen Neuvostoliiton alueella 4500 netin käyttäjää

isteriöiden viranomaiset tunnustivat, että valmisteilla olleesta terroriteosta he eivät tienneet mitään. Tärkeintä tässä tapauksessa olisi ollut tiedustelutoiminta. Vuosi sitten olen jo kertonut asianomaisesta tapauksesta, että terroristeja vastaan ei voida taistella ainoastaan sotatoimien avulla. Onko jotain siitä lähtien muuttunut tällä suunnalla? Tulosten perusteella ei ole muuttunut. Monenkertaisesti haukutussa Stalinin aikaisessa Turvallisuusministeriössä rangaistiin niitä virkailijoita, jotka eivät saaneet terroristia kiinni elävänä, koska siinä tapauksessa häneltä ei voitu enää saada

mitään tietoja. Tässä tapauksessa meille ilmoitetaan juhlallisesti terroristien tuhoamisesta ja esitetään huono työ puhtaana voittona. Ehkä viime aikoina kuitenkin juhlamuusiikki ei ole soinut niin äänekkäästi kuin ennen. Kuten huomaamme, destalinisointi, josta on tullut muotia keskustella Kremlissä, on saavuttanut selvän voiton.

Taistelun tehottomuus terrorismia vastaan on käynyt selväksi monille ihmisille. Ensi kerrtaa kymmeneen vuoteen voimaministeriöiden virkailijoiden toimintaa kritisoidaan julkisesti ja herra Medvedev esitti FSBlle toimeksiannon rangaista niitä virkailijoita, jotka ovat vastuussa tapahtuneesta epäonnistumisesta. Mutta tämä ei pelkästään riitä, vaan tarvitaan tiukkoja ratkaisuja johtajien suhteen (muissa maissa kyseiset johtajat olisivat jo pyytäneet eroa viroistaan asianomaisissa tapauksissa). Useiden vuosien aikana heillä oli kaikki mahdollisuudet rakentaa tehokas terrorisminvastaisen taistelun järjestelmä, mutta he eivät kerta kaikkiaan pystyneet siihen. Nyt heidän olisi tehtävä tilaa muille eli niille, jotka kykenevät tähän.

Toisena tärkeänä tekijänä on voimaministeriöiden toiminnan ulkoinen valvonta, joka kuitenkin antaa mahdollisuuden vain osoittaa toiminnan suunnan, joka on näiden virkailijoiden velvollisuus. Mutta tämä valvonta nykyään täy-

sin puuttuu. Tietenkin on selvää, että täydellinen julkisuus näinkin hienovaraisessa asiassa on mahdotonta, mutta ainakin reaalinen parlamentaarinen valvonta voimaministeriöiden työn suhteen on mahdollista. Jopa nykyisessäkin koristeellisessa "parlamentissa", joka puhemiehensä sanojen mukaan on vain keskustelupaikka, se olisi suuri askel eteenpäin sillä ehdolla, että myös oppositio kansanedustajat osallistuisivat parlamentin suoritamaan valvontatoimintaan.

Ja viimein tilannetta voisi kardinaalisesti muuttaa poliittisen poliisiin eli niin sanottujen ekstremismin vastaisten keskuksen hajottaminen ja sen niiden virkailijoiden, jotka todella pystyvät työskentelemään, siirtäminen todelliseen taisteluun terrorismia vastaan. Nykyään nämä entiset taistelijat järjestäytyneitä rikollisuutta vastaan laittomasti vainoavat poliittista oppositio-

ta. Eräänä viimeisenä esimerkkinä tästä on murmanskilaisen aktivistin Jelena Vasiljevan vainoaminen, joka julisti protestina nälkälätkön. Muuten kyseisten uusien santarmien määrä ylittää monenkertaisesti niiden määrän, jotka todella taistelevat terrorismia vastaan. Kyseinen toimenpide voisi monenkertaisesti voimistaa terrorisminvastaisen taistelun suuntaa, erityisesti kun nykyoloissa ekstremismin vastaisen taistelun armeija ei tuota valtiovallalle mitään hyötyä, koska ymmärtämättä politiikkaa se omilla toimillaan vain kärjistää tilannetta.

Mitä tulee taas erilaisiin ammatihienouksiin, niin tämä työ on uskottava asiantuntijoille, joita onneksi on vielä olemassa. Riittää jo terroristien teilaaminen vessoissa – on aika taistella terrorismia vastaan toden teolla.

Sergei Skvortsov
NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteeri

Chilen KP:n 24 puoluekokous

DKP:n edustaja kertoi 17 joulukuuta 2010 ilmestyneessä Unesere Zeitissa vaikutelmiaan puoluekokouksesta. "Campolicán" teatterissa Santiagossa päättyi sunnuntaina puoluekokous, johon osallistui 4 000 jäsentä ja vierasta, joista 400 oli kokousedustajia. Asiallista puoluekeskustelua kokousedustajat olivat käyneet kaksi päivää.

Ensimmäisenä päivänä kuultiin tilikertomus. Keskuskomitean toimintakertomuksen esittivät pääsihteeri Lautaro Carmona ja puheenjohtaja Guillermo Teillier. Sääntömuutokset olivat myös kokouksessa. Pääasiassa keskustelu koski vaalikauden yhteistyötä "Concertación" kanssa, joka on keskustasosialidemokraattien neljän puolueen vaaliliitto. San Miguelin kaupunkikomitea esitti teeman: "Yhtenäisyys ja taistelu uuden tyyppisen hallituksen puolesta". Oikeistohallituksen kaataminen on kuitenkin vaikeata epädemokraattisen vaalijärjestelmän takia. Kommunistit

saivat vain kolme paikkaa valtiopäivillä. Nyt täytyy yrittää liittolaisten kanssa parempaa sopimusta ja vetää muitakin ryhmiä mukaan vaaliliittoon. Loppujuhla televisioitiin poikkeuksellisesti.

Kuluvana vuonna puolueseminaarissa pohditaan järjestöllisiä ja taktisia kysymyksiä. Neljäs kesäkuuta 2012 täyttää puolueen edeltäjä Sosialistinen Työväenpuolue 100 vuotta, jota tullaan juhlimaan. Kommunistipuolue perustettiin 1922, mutta se ei johtunut edeltäjän hajoamisesta.

Puoluekokouksessa oli vieraita 15 veljespuolueesta pääasiassa Etelä-Amerikasta, mutta myös mukana oli Kreikan, Japanin, Vietnamin DKP ja FSLN. Puoluekokousta tervehditi myös Margot Honecker. Hän iloitsi DKP:n osallistumisesta. Hän toivoi kommunisteille ja heidän liittolaisilleen menestystä Saksassa.

Günter Pohl
Käännös: Wäinö pietikäinen

Terrosismi oli venäläisille vierasta neuvostoaikana. Siihen on saatu tottua nyt, kun kapitalistipiirit käyvät taistelua entisen Neuvostoliiton taloudellisista resursseista. Kuva Aurora risteilijän luona viime marraskuussa järjestetystä Lokakuun vallankumouksen vuosijuhlasta.

Ei kuolemantuomioille.....jatkoa sivulta 16

hallitus tätä surmaamalla päivittäin 1-3 työläisaktivistia. Tällainen hyökkäys työläisiä kohtaan on hyökkäys koko maailman työväenluokkaa kohtaan.

Amerikassa uskonnollinen oikeisto näkemysillään perustelee Amerikan oikeuden maailman raaka-ainelähteisiin. Näillä uskonnollisilla käsityksillä tuetaan vain Amerikan suurkapitalisteja. Iranissa ja arabimaissa Amerikan suurkapitalistit saavat vastaansa oikeiston, joka puolustaa näiden maiden kapitalisteja vetoamalla islamiin, joka mm. Iranissa saa kovan fundamentalistisen muodon.

Hyvin monet yhteiskunnalliset kriisit ja luokkataistelut saadaan näyttämään uskonnollisten, kansallisten, rodullisten tms. sosiaalisten, etnisten ryhmien väliseltä kamppailulta, vaikka todellisuudessa kyse onkin suurkapitalistien taistelusta taloudellisten voimavarojen hallinnasta. Hyvänä esimerkkinä juuri maailman öljyvarojen omistus tai vaikkapa Jugoslavian hajoamisodot.

Tärkeintä meille kaikille maailman sorretuille kansoille ja työtekeville ihmisille on omista uskon-

nollisista, rodullisista tai kansallisista lähtökohdistamme riippumatta liittoutua yhteen puolustamaan koko työtätekevän kansan asiaa. Vain sitä kautta ratkeavat kaikki muutkin meille tärkeät asiat. Kansan äänen järjestöt yhtyvät iranilaisten tovereiden vaatimukseen työläisten ja naisten vastaisen terrorin lopettamiseksi Iranissa.

Työläistovereiden vapauttamista vaadittiin eduskuntatalolla 18.12.2011

Investointisuojausopimus Venäjän kanssa kaatui Baltian venäläisiin

Iltalehden pääkirjoituksessa "Venäjä taipuu WTO:n jäseneksi" (08.12.2010) syytetään Venäjää jälleen kerran asioista, joihin Venäjä ei ole syyllinen. Asia koskee Suomen ja Venäjän välistä investointisuojausopimusta. Pääkirjoituksessa annetaan ymmärtää, että Suomen koko ulkopoliittinen johto tuhlaasi energiaansa vuosikausia saadakseen aikaiseksi investointisuojausopimuksen Venäjän kanssa. Sopimus ei suinkaan kaatunut Venäjään vaan Suomeen. Suomen ja Venäjän välinen investointisuojausopimus oli valmis allekirjoitettavaksi jo vuonna 2000. Venäjä tarjosi Suomen talouselämälle investointisuojaan ja vapaan pääsyn markkinoilleen. Suomi ei koskaan keksinyt, mitä sen tulee antaa vastapalveluksena moisesta suosionosoituksesta.

Baltian maiden EU-neuvottelut olivat tuolloin vielä pahasti kesken. Venäjälle oli hyvin tärkeää, että Suomi olisi hoitanut Viron ja Latvian venäläisväestön kansalaisuusasiat kuntoon ennen maiden EU-jäsenyyttä vuonna 2004. Suomi oli pyynnöille täysin kuuromyykkä. Pääminis-

terinä oli Paavo Lipponen (sd.), joka ei lämmennyt Venäjän johdon vetoamuksille. Hän luotti EU:hun. Yhtä kuuroille korville kaikuivat venäläisten toiveet presidentti Tarja Halosen (sd.) ja ulkoministeri Erkki Tuomiojan (sd.) suhteen. Kun pääministeriksi vahingossa nousi Matti Vanhanen (kesk.), hän totesi tiedotustilaisuudessa Tallinnassa, että venäläisten kansalaisuusasioiden ja investointisuojaan koplaaminen on turhaa, "koska Venäjästä tulee juuri WTO:n jäsen. Suomen talouselämä saa investointisuojaan joka tapauksessa". Tämä tapahtui vuoden 2003 lopulla.

Suomessa elettiin täydellisesti pimennossa Venäjän toiveiden suhteen. Venäläinen diplomaatti ja Suomen tuntija Juri Derjabin yritti saada Venäjän viestiä suomalaisen mediaan kirjoittamalla Baltian venäläisvähemmistön asemasta suomalaisiin lehtiin. Hänet vaiennettiin. Helsingin Sanomien päätoimittaja Janne Virkkunen teki "rohkean" päätöksen lopettaa lehdessä Derjabinin kolumnien julkaisemisen. Hesari suorastaan ylpeili asi-

alla. HS sai seuraa Aamulehdestä, jonka silloinen päätoimittaja Matti Apunen myös kieltäytyi julkaisemasta Derjabinin kirjoituksia.

Nyt Janne Virkkunen on palakittu "ansioistaan" tiedonjulkistamispalkinnolla ja Matti Apusta on siunattu Elinkeinoelämän valtuuskunnan puheenjohtajan tittelillä. Se todistaa, ettei Suomessa vieläkaan ole ymmärretty Venäjän merkitystä talouselämällemme. Jos näin olisi, talouselämä olisi esittänyt sekä Virkkuselle että Apuselle vahingonkorvausvaatimuksen Suomelle oleellisen tiedon salaisesta.

Suomessa sekä ulkopoliittinen johto että media yhdessä sensuroivat venäläisen näkökulman suomalaisesta todellisuudesta. Se vahingoitti Suomea, ei Venäjää.

Leena Hietanen
(Toimittaja oli Kauppalehden avustaja Baltiassa 1993-2003.)

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Ei ”eläkepommia” ole olemassa

Eläkerahastojen pääomat eli työeläkevarat ovat kasvaneet yli kolminkertaisiksi vuodesta 1995, jolloin ne olivat 38,1 miljardia euroa. Vuonna 2010 eläkerahastojen arvo on nousnut 130 miljardiin euroon. Eläkkeisiin tarkoitettuja varoja on riskisijoitettu miljardikaupalla mm. hedgearahastoihin, minkä seurauksena eläkerahastojen arvo romahti vuoden 2007 syksyn ja vuoden 2008 lopun välisenä aikana yhteensä noin 21 miljardilla eurolla.

Kansalaisten vanhuuden turvaksi tarkoitetuilla, työntekijöiden ja yrittäjien yhteisesti kokoamilla varoilla tapahtuva uhkapeli ja riskisijoittaminen on lopetettava. Työeläkerahastot tulee siirtää yhteiskunnan enemmistön todelliseen valvontaan ja eläkeläisillä itsellään tulee olla oikeus olla päättämässä säästämiensä rahojen käytöstä.

Ylimittaisiin suhteisiin paisuneita eläkevaroja pitää käyttää kansalaisten eläketason yleiseen kohottamiseen ja erityisesti pienimpien eläkkeiden tason selvään nostamiseen.

Eläkeyhtiöiden johtajille maksetaan satojen tuhansien eurojen vuosipalkan lisäksi lähes palkan

suuruisia ja sen jopa ylittäviä lisäetuuksia palkkio-, bonus- ja eläkemaksujen muodossa. Eläkeyhtiöiden johdon palkat tulisi sitoa eläkkeiden nousukehitykseen. Vuodelle 2010 eläkkeitä on korotettu 0.26 prosentilla ja eläkeyhtiöiden johtajien palkkoja 65-130 prosentilla.

Eettisesti ja moraalisesti on tuomittavaa, että palkansaaja- ja toimihenkilöjärjestöjen johtohenkilöt kuittaavat eläkeyhtiöiden hallitusten jäseninä itselleen kymmenien tuhansien eurojen kokouspalkkioita ja niiden päälle myönnettäviä ylimääräisiä eläkemaksuja.

Ammattiyhdistysliikkeen pitää puuttua tiukin ottein näihin epäkohtiin ja eläkepäättäjiä ylimääräisiin ja ylettömiin lisäetuksiin jotka kuuluvat heidän päätoimisiin tehtäviinsä.

Tai sitten niihin on puututtava lakisääteis in toimin. (lähde: Seppo Ruotsalainen)

**Kalevi Wahrman
Suomen Työväenpuolue STP**

(Leipurinmäki 2B 06650 Hamari puh.040 5523099)

NISKALENKILLÄ TURVATTIIN MARKKINA-VOIMILLE JOULURAUHA

”Ei devalvoida” lausahduksella 90-luvun alun suorapuheinen valtionvarainministeri Iiro Viinanen (KOK) rauhoitteli markkinavoimia. Rahvaanomaisemmalla ”niskalenkillä” rauhoittelee samoja voimia tämän päivän kokoomuslainen valtionvarainministeri Jyrki Katainen. Ensin mainitun ”totuus” kesti yön yli ja kataismainen kesti ainakin loppiaiseen, kuitenkin Suomen Turun julistaman joulurauhan yli.

Antajan rooli näissä Joulujuhlissa oli varattu suomalaiselle ja eurooppalaiselle palkansaajalle, veronmaksajalle. Eurooppalaisen vakausrahasto (olipa muoto mikä hyvänsä) tulee turvaamaan pääoman (arvopaperiomistukset) edut ja jatkuvan tuoton EKP:n keventämin riskein. Näin turvataan pääoman ”saavuttama etu”. Ayliikettä on jatkuvasti syyllistetty samojen ”saavutettujen etujen” turvaamisesta, johon se ei ole kyennyt. Se on mieluumminkin kyennyt tai pyrkinyt turvaamaan pääoman etuja kiinakauhussaan. Tästä asiasta huomautti alkukesästä (vuoden myöhässä) Palkansaaajien omakin tutkimuslaitos, että 0-tupoilla suitetaan kotimaista kulutuskysyntää ja karsitaan työpaikkoja. Ay-liike ymmärtää tänään paremmin yrittystaloutta ja yrittäjiä kuin kansantaloutta, pääoman etuja paremmin kuin jäsenistön ja pienituloisten tarpeita.

Mitä ovat Kataisen niskalenkittämät markkinavoimat? Ne eivät ole tahot, jotka nauttivat ns. tuotannon tekijätuloja (työ, raaka-aine, tavaraan sitoutunut pääoma), jotka ovat terveillä markkinoilla ja markkinataloudessa syntyviä tuloja. Ns. ”voimat”, joita ei selätetä edes puolinelssonilla, ovat arvo-omistuksissa liikkuvat numerot (rahat). Näiden numeroiden säilymisen Katainen ja EKP pyrkivät vakausrahastollaan

turvaamaan, suomaan Joulurauhan numeroiden haltijoille, ei ottamaan ”työvoimaa Brysselin (valtio) vallan erityiseen suojelukseseen” kuten se omassa perustuslaissamme Jouluisen Jumalisesti ilmaistaan.

Parisataa vuotta sitten Adam Smith niminen henkilö nimesi tuon käden, josta Katainen niskalenkkejä vetee, näkymättömäksi. Hänen mukaansa markkinat toimivat silloin kaikkein parhaiten, kun niihin vähiten puututaan. Katainen kumppaneineen on romuttamassa tuon muinaisen aatetoverinsa ihanteen ja pönkittämässä sitä setelipieluksella, jonka tulisi markkinoilta poistua, kuten yksityiseen osakeomistukseen perustuvan pankkijärjestelmän, että tavara- ja palvelumarkkinat toimisivat. Teoreettista tukea ei tarvitse hakea Marxilta tai Smithiltä. Sitä voi hakea Jouluisesti Jeesukselta rahanvaihto-opista.

Aikanaan huomasimme, mitä maksoi suomalaisten pankkiomistajien pelastaminen. Tähän kykeni Viinanen ns. Lipposen linjauks in ay-liikkeen (kolmikanta yhteistyö) tuella ja veronmaksajien tahtomattomalla myötävaikutuksella. Markkinavoimat ovat saaneet Joulurauhansa, veronmaksajat antajan- eli pukin roolinsa ja antamisen ilon. Edellyttää tietyn iän ja ajan ennen kuin usko joulupukkiin hiipuu. Hiipuko usko näihin ”järjestelmien pelastajiin”, ennen kuin koko EU:hun tai Euroon.

**Hannu Ikonen
Porvoo
Vapaus Valita Toisin**

Afganistan mielessä

Afganistaniin miehitysjoukkoja lähettäneiden maitten päämiehet ovat vierailleet maassa vuorotellen. Saksan ja Suomen naisjohtajat viimeksi. Halosen vierailu Afganistanissa oli jollain tavoin harvinainen. Eiköhän Halonen ollut ensimmäinen Suomen presidentti joka vieraillee ulkomailla salaa, tapaamatta kyseisen maan johtajia. Suomen ja Saksan johtajilla on täysin erilaiset näkemykset Afganistanin nykytilanteesta ja tulevaisuudesta.

Saksan Merkel oli ainakin rehellinen kertoessaan Saksan olevan sodassa Afganistanissa. Suomi sen sijaan kertoo jatkuvasti vain rauhan turvaamisesta tai kriisinhallinnasta. Ei olematonta rauhaa voi turvata eikä Afganistanin kriisi ratkea ennenku in miehittäjät on ajettu maasta ulos. Yhdysvallat on apulaisineen ja hienoine aseineen yrittänyt jo 10 vuotta kukistaa käsiase in ja pomme in varustautuneen sissiarmeijan huonoin tuloksin. Jo Vietnamin kokemukset osoittivat Yhdysvalloille olevan mahdotonta voittaa sissiarmeijaa, jolla on kansan tuki. Historian kokemusten pikainen uno hdus on amerikkalaisten ongelma.

Miksi suomalaisia yleensä tarvitaan Afganistanissa. Näkemykseni mukaan vain miellyttämässä ja nöyristelemässä Yhdysvaltoja. Vierailtuaan nyt Afganistanissa Halonen saanee vihdoin kutsun Val-

koiseen Taloon. Toivottavasti uusi eduskunta leikkauslistoja tehdessään kutsuu suomalaissotilaat maailmalta kotiin. Vähennetään turhia kuluja. Jos Yhdysvallat alkaa maksamaan suomalaisten kulut niin puolestani joukot voivat olla Afganistanissa vaikka Harmagedonin taisteluun asti. Vapaaehtoisesti ja rahankiilto silmissään Afganistaniin menneet eivät silloin ole suomalaisten veronmaksajien rasitteena. Kaikkien kansanedustajaehdokkaiden tulisi kertoa kantansa niin Natoon kuin Afganistanin miehittämiseenkin. Jos valituksi tullut pettää lupauksensa annettakoon hänelle sakin hivutus.

Reino Welling, Jämsänkoski

Uutisia Afganistanista

Tieto suomalaissotilaan kuolemasta Afganistanissa ei yllättänyt tavallisia kansalaisia eikä sotilaat Afganistaniin lähettänyttä suomalaiseliittiä, joka koostuu lähinnä kokoomuksen nuorisosivistä. En tiedä onko kokoomuslaisilla sydän, jos on niin toivotavasti siellä tuntui pistos. Sodassa kuoleminen vieraan vallan puolesta on turhista kuolemista turhin, sankaruutta sodassa kuolemisessa en ole koskaan nähnyt.. Wikileaks in paljastukset osoittavat, mik-

si Suomi on Afganistanin miehityssodassa. Miellyttääkseen Yhdysvaltoja on tärkein syy, ellei peräti ainoa. Ymmärtäisin suomalaisten läsnäolon jos Yhdysvallat maksaisi kulut, mutta kun suomalaisten veronmaksajien on kustannettava tämäkin turha sota, jota Yhdysvallat ei voi voittaa koskaan.

Päinvastoin Yhdysvallat on mankunut Suomeltakin miljoonia sotakuluihin. Uskon Talebanjohdon olevan tietoinen Suomen huhtikuun vaaleista. Lisää suomalaisruumiita saattaa olla tulossa ennen vaaleja. Taleban on onnistunut saamaan monen valtionkotirintaman pettämään.

Tulevien vaalien pääteemoiksi tulevat työttömyys, Nato ja Afganistan. Äänestäjien tulee osoittaa kokoomuksen johtajille, ettei pidä mennä lupailemaan Yhdysvaltain lähettiläälle olemattomia liitoksia. Suomen kansan enemmistö on mieleltään tervettä eikä se koskaan hyväksy Suomen Natoon liittämistä.

Wikileaks in paljastukset ovat osoittaneet Suomea voitavan verata eräisiin banaanitasavaltoihin. Suomeahan johdetaan Yhdysvaltain lähetystöstä. Eikö ulkovaltojen hyväksi toimiminen ole lähinnä maanpetokseen verrattavaa ilman suunnasta riippumatta?

Reino Welling, Jämsänkoski

Maailman kirjat ovat muuttuneet

Unsere Zeit pohtii 17 joulukuuta 2010 numerossa maailmanjärjestyksen muutoksia. Analyysi koskee 2008-2010 jaksoa ja taloudellista ja poliittista kehitystä. Kriiseissä ja niiden ratkaisuyrityksissä on tapahtunut merkittäviä muutoksia. Kuvioidin on tullut voimakkaasti Kiina mukaan, kun aikaisemmin valta oli keskittynyt Japanin, USA:n ja EU:n keskuksiin. Talouselämän lainalaisuuksiin kuuluu ei vertailukelpoinen kehitys. Muodostuu uusia vastakkainasetteluja, joista esimerkkinä on Kiinan ja USA:n välinen valuuttakonflikti.

Kyse ei ole vain uusien tosiasioiden toteamisesta, vaan nyt joudutaan imperialismi määrittelemään uudelleen. Nyt joutuvat myöskin marxilaiset pohtimaan, mitä anti-imperialismi on.

Lehti toteaa, että Kiina kommunistisella valtiojohdolla paisuu askeleelta talouden ja politiikan alueille. Näitä asioita pohti jo Lenin ja Bucharin ”uudessa talouspolitiikassa”. Kyseessä on valtion rooli kapitalismin kehityksessä. Kirjoittaja vertaa, että olisiko Venäjän NEP ohjelma nyt kiinalaisessa muodossa.

Deng Xiaoping julisti ”Reformi- ja avauspolitiikkaa”. Kiinasta on tullut itsenäinen tekijä maailman markkinoilla. Se rajoittaa kanssakäymistä ja vaikuttaa valuuttajärjestelmään ja ulkomaankauppa on kontrolloitua.

Artikkelissa eritellään USA:n politiikkaa Etelä-Amerikan suuntaan Rooseveltistä eteenpäin ja siinä todetaan, että vaikka kyseessä on ollut imperialistinen herruus, niin kuitenkin maat ovat pystyneet josakin määrin kehittämään autonomiaa. Globaalikapitalistinen logiikka ja valtiollinen politiikka vaativat uutta määritelmää anti-imperialistisesta politiikasta.

**Unsere Zeit’sta käänsi
Wäinö Pietikäinen**

Tutkivaa journalismia

Useimmilla ihmisillä on varsin hämärä käsitys tutkivasta journalismista, koska pääsääntöisesti medioista tulee vain pajunköyttä. Tilanne johtuu mediamonopoleista, kun vasemmistolehdistö on levikiltään pientä ja myöskin ammattitaitoa puuttuu.

Kun Maiju Lassila oli satakunta vuotta sitten porvarilehden toimittajana, niin päätoimittaja valisti häntä, että kansaa on vedettävä nenästä. Kouriintuntuvasti hän otti kiinni omasta nenästään ja sanoi: ”Vedä tästä”.

Maiju Lassila irvaili asiasta ”Työmiehen” palstoilla ja kutsui porvarilehtien toimittajia ”Tästä vetäjiksi”, jonka tietyt valistuneemmat ihmiset tajuavat tänäkin päivänä.

Merkittävimvät tutkivan journalismin tuotteet ovat minun sivistyspiirissä Julius Mader DDR:ssä, Herbert Kahn USA:ssa ja Ruotsissa on useita. Merkittävän lähimenneisyyden tutkiva journalisti Suomessa on Jukka Rislakki. Hän on tutkinut hyvällä menestyksellä Suomen historiaa tsaarin vallasta 80-luvulle saakka. Hänen kirjojaan ovat Maan alla ja Erittäin salainen. Miksi sitten pitäisi valistua? Mielestäni lähes kaikki suomalaiset törmäävät myös henkilökohtaisesti hämäärän miehiin ja naisiin.

Minun kohdallani voisi mainita pari varmaa tapausta. Olin konttorikonemyyjänä 70-luvulla Helsingissä. Saksalaisen mallin mukaan teimme suoramainontaa, jossa vastaanottajat pystyivät palauttamaan vastauksortin. Eräs vastajista oli helluntaiseurakunnan Ibra radio ja siihen liittyvä lehti Vastaus. Kun herra ei ollut heille suonut riittäviä tuloja, niin vastenmielisesti toimittaja Kontturi, kun oli joutunut taloudellisiin vaikeuksiin, joutui kääntymään CIA:n puoleen. Silloin uskoin vielä ”kristillisiin liikemiehiin”, mutta Rislakki on paljastanut rahanlähteen. Tein toimittaja Kontturille vuoden talousarvion mark-

kinoimastani osoitepainokoneesta. Kontturi tiedusteli CIA:lta määrärahoista ja vastaus oli kielteinen, sillä CIA ei luottanut uskonnollisiin huijareihin ja vaati, että osoitepainatus tulee tehdä tietokoneella, koska siitä saa tiedostokopiot ns. ”lakanan”. Tietokonepainatus oli minun laskelmien mukaan 5,5 kertaa kalliimpi kuin minun tarjous.

80-luvulla tulin perhetuttavaksi patologin professorin Harald Teirinkanssa. Hän auttoi merkittävästi tiedoillaan asbestipotilasyhdistystä. Kerran hänellä oli mahdollisuus näyttää taitojaan ranskalaisen keittien herkkujen teossa. Hän oli itse hiukan maistanut erinomaisia ranskalaisia viinejään. Minä täysin raittiina kieltäydyin viinistä. Hän oli vierailut DDR:ssä kuten minäkin. Hän piti DDR:n lääketietoa takapajuisena. Minä taas sanoin, että olen erinomainen esimerkki DDR:n sairaanhoidosta. Hän sanoi, että hän myöntää fyysikaalisen hoidon erinomaisuuden. Hän lisäsi, että hän on henkilökohtaisesti vierailut siellä ja hänellä oli paljon dollareita mukanaan ja hän joutui kiinni valuuttasalakuljetuksesta. Tulli sanoi, että siinä on taas yksi valuuttasika (Valutaschwein).

Aikaisemmin hän sanoi tarjonneensa Jaakko Okkerille juttua saana-asbestoista, mutta siitä ei tullut mitään. Ilmeisesti CIA oli kieltänyt reportaasin. Minulle se oli yllätys, sillä hämäärän puuhia tehdään paljolti saunassa, koska siellä on vaikea salakuunnella. Professori välitti kuitenkin CIA:n terveiset ja tokaisi viiniin innostamana, että ”nyt sitten Pietikäinen tukkii turpansa”. Sanoin, että tähän mennessä ei kukaan ole pistänyt Pietikäisen turpaa tukkoon ja jatkoin, että haluaisin nähdä kuka sen tekee. Siis Kansan äänen lukijat juoskaa kirjastoon ja kertokaa, mitä olette omassa elämässänne todenneet hämäärän miesten työksi.

Wäinö Pietikäinen

Työtä Varsinais-Suomeen, telakkaa ei pelasteta lopputileillä

STX Finlandin Turun telakan irtisanotut järjestivät lähetystön Helsinkiin 3.2.2011. Telakalta luovutettiin 29.10.2011 Royal Caribbean-varustamolle maailman suurin risteilijä Allure of the Seas. Sen jälkeen työtilanne on ollut heikko. Ainoa merkittävä työllistäjä on nyt Myllysilta-projekti. Telakan väki oli varautunut siihen, että tilanteesta selvitäisiin lomautuksilla ja eläkejärjestelyillä. Yllätyksenä vuoden 2009 lopulla saatiin telakan johdon viesti aloitettavista YT-neuvotteluista tavoitteena lomauttamisen lisäksi vähentää väkeä yli 400 henkeä. YT-neuvottelujen jälkeen väkeä vähennettiin viime vuonna yli 300 henkeä. Uudet YT-neuvottelut käytiin viime vuoden lopulla ja kuluvan vuoden alkupuolella irtisanoitaan jälleen runsaat 100 työntekijää. Tällä hetkellä telakalta on lomautettu 900 henkilöä.

Turun telakan työläiset muistuttivat 2.3.2010 päättäjää harmaan talouden tietoisesta hyväksymisestä. On järjetöntä raahata tänne alipalkattua työvoimaa samoihin töihin, jota omat työttömät voivat tehdä. Sen kautta menetetyt verotulot ovat yritystoiminnan piilotukea.

Viking Line on tilannut Turun STX-telakalta uuden 240 miljoonan euron hintaisen matkustaja-aluksen, jonka on määrä aloittaa liikenne Turun ja Tukholman välillä vuonna 2013. Telakan työllisyyteen tilaus alkaa merkittävämminkin vaikuttaa vasta vuoden 2011 syksyllä. Tilausso-
pimus sisältää option toisesta laivatilauksesta. Suunnitelmien mukaan uusi alus käyttää polttoainettaan nesteytettyä maakaasua, jolloin päästöt ilmaan ja mereen vähenisivät ratkaisevasti. Tähän perustuen Viking pitää sopimuksen ehtona Suomen valtion ympäristötukea. Valtioneuvoston raha-asia-
lainvaliokunta on päättänyt puoltaa alukselle myönnettävää 28 miljoonan euron ympäristötukea. Tilaus tuo telakalle 2 600 henkilötyövuotta.

Laivantekijät eivät niele mitä vain

Helsingin lasipalatsin edustalle 3.2.2011 kokoontuneet laivantekijät eivät kaikkea niele. Turun telakan oma työntekijämäärä putoaa jo alle 1000, kun se on muutama vuosi sitten ollut jopa 3000. Meillä kotimaista työvoimaa korvataan ulkomaisella halpatyövoimalla. Ulkomaisen halpatyövoiman osalta ei noudateta työehtoja eikä sitä vaadita hoitamaan myöskään sille kuu-

luvia yhteiskunnallisia velvoitteita ja maksuja. Jos meillä telakka pyörii vain ulkomaisen vaihtuvan kierätettävän vuokratyövoiman varassa, synnyttää se tilanteen, josta ei selviydytä. Jo nyt meillä on vakavia laatuongelmia, aikatauluongelmia, kaikkia sellaisia, jotka syövät Suomen telakkateollisuuden todellista kannattavuutta.

Harmaan talouden ongelma

Helsingin telakan pääluottamusmies Ilpo Haaja nosti esiin harmaan talouden ongelman. On vaikea ymmärtää tilannetta, että meillä on työttömiä esimerkiksi laivanrakennusalalla sekä rakennuksilla ja tänne rahdataan ns. halpatyövoimaa, jopa Romaniasta saakka. Se on täysin käsittämätöntä, enkä voi ymmärtää sitä nyt, enkä koskaan tulevaisuudessa. Tietysti, jos meillä olisi työvoimapula, he olisivat tervetulleita, mutta noudattaen suomalaista työehtosopimusta palkkauksen kuten kaiken muunkin suhteen. Verot mielestämme tulee maksaa Suomeen. Lähetetyt työntekijät tulevat ns. mekaanikkosäännön voimin tänne kuudeksi kuukaudeksi täysin verovapaasti. Jos suomalainen työläinen lähetetään ulkomaille, hän onkin kokenustöyläinen ja maksaa veronsa

kiltisti Suomeen. Nämä lahden toiselta puolelta ovat niitä mekaanikkosäännön mukaisia, eivätkä maksa veroja minnekään. Haluamme lain olevan EU:ssa kaikille saman eikä niin, että sitä väännetään riippuen missä maassa ollaan.

Harmaan talouden ongelmasta puhui myös kansanedustaja Jyrki Yrttiaho: ”Eduskunta käsitteli äsken tarkastusvaliokunnan tekemää mitattavaa yhteenvetoa ja tutkimusta, harmaan talouden raporttia. Haaja puhui oikein siitä, miten retupe-
rällä on ulkomaisen työvoiman työehtojen valvonta sekä verovalvonta. Muistatte kun suomalaisia komennusmiehiä kiusattiin jälkiveroilla ja verotarkastuksilla satojen verotarkastajien voimin. Nyt seitsemän vuotta Suomessa on laajasti rehot-
tanut ulkomaisen halpatyövoiman riisto, avoin veronkierto ja talousrikollisuus. Tähän ei ole haluttu puuttua. Tänne tulleen vuokratyöntekijän tulisi rekisteröityä verovelvolliseksi 30 päivän kuluessa. Parhaimmillaan rekisteröityneitä on ollut tuhat siitä 30-40000:sta ulkomaisen työntekijän joukosta. Nyt eduskunnassa käsitellyssä olevan selvityksen mukaan vuosi sitten oli rekisteröityneitä enää 82. Meillä on voimassa laki, jota ei noudateta, vaan kaikki suorastaan nauravat tällaisen lain olemassaololle. Tahto puuttuu verohallinnassa, valtiovarainministeriössä ja suurissa yhtiöissä, eikä harmaalle taloudelle ole tehty todellisuudessa mitään. Harmaan talouden takia tässä maassa menetetään 5-6 miljardia euroa verotuloja. Siinä olisi pottia paikata sitä kuulusta kestävyysvajetta, josta nyt näinä viikkoina ja kuukausina paljon puhutaan. Olisi toivonut Ay-liikkeen laajemmin reagoivan telakoiden irtisanomisiin”.

Ammattimiesten irtisanomiset uhka telakoiden tulevaisuudelle

On ennen kuulumatonta, että valtio antaa kymmenien miljoonien tuen, sekä telakoille, että varustamoille ja samaan aikaan edellytyksiä laivojen rakentamiselle tuhotaan irtisanomalla ammattityövoimaa. Valtiolla on liki 4 miljardin sitoumukset varustamo- ja telakatoiminnalle. Sitoumukset ja takaukset, jotka ulottuvat jopa 12 vuoden päähän. Vaikka telakkatoiminta ei Suomessa jatku, niin veronmaksajat varmuudella ovat vielä vastuussa. Siksi on tarpeen pitää esillä Varsinais-Suomen rajusti kasvavaa työttömyyttä ja myös telakan omaa tilannetta. Vain toimimalla ja näkymällä saamme muutoksia aikaan.

Toimitti: Heikki Männikkö

Muuttuuko Nokia historian episodiksi?

NOKIA näyttää olevan myrskyn silmässä. Kukaan ei oikein näytä tietävän, mihin se on menossa. Nostaako Microsoft sen uuteen lentoon vai meneekö se Microsoftin avulla suden suuhun? Kas siinä on kysymys.

Olkoon miten hyvänsä, niin Nokia on suuryritys. Viimevuoden lopussa sillä oli työntekijöitä 132 000. Tuotantolaitoksia oli yhdeksässä maassa. Kuudessatoista maassa oli tutkimus- ja tuoteke-

hitystä, jota teki noin 39 000 henkeä. Sen liikevaihto oli viime vuonna 42,4 miljardia euroa ja liikevoittoa siitä kertyi 2,1 miljardia euroa (5,0 %).

Mikäli vanhat merkit edelleen pitävät, niin siitä jaetaan osinkona 1,5 miljardia euroa eli 2,0 miljardia dollaria, josta 1,7 miljardia menee ulkomaisille omistajille.

Ulkomaalaiset omistavat Nokista 84,4 prosenttia. He ovat kasvottomia, eikä heitä kiinnos-

ta muu kuin osinko ja osakkeiden kurssikehitys. Osinkoa on helpompi hallita kuin osakkeiden arvoa.

Kun Yhdysvallat aina katselee maailmaa yksin sen kannallisten etujen pohjalta, ei kannata suuremmin hämmästyä jos ajan kuluessa toteutuu suomalaisten kauhuskenaario. Siinä Nokia ja Microsoft näkevät enimmäisvoittojen, osinkojen ja osakkeiden markkina-arvon vaativan yhdistymistä ja ne yhdistyvät. Silloin Nokia muuttuu peläksi historian episodiksi. (KÄ)

Äänestä STP:n ehdokkaita eduskuntavaaleissa 2011

Eduskuntavaalit käydään keväällä 17.4.2011. Suomen Työväenpuolue STP rp. asettaa ehdokkaita kaikissa vaalipiireissä. Laajana yhteistyöjärjestönä luomme poliittista vaihtoehtoa nykyiselle kovalle oikeistopolitiikalle. Peruspalveluja ei tule leikata. Tulee suuntautua oikeudenmukaiseen tulonjakoon ja leikata voittoja. Tällä palstalla esittelemme ehdokkaitamme vaaleihin saakka.

Esa Salomaa, Torshälla, Ruotsi Varsinais-Suomen vaalipiiri Opettaja, Toimittaja

Toimintani tavoitteet: Koko Suomi pidettävä asuttuna ja peruspalvelut turvattava kaikille. Pankkien pohjaton tuki korvattava niiden valtiollistamisella. Kauppaa ilman uusliberalismin rajoituksia. Irti EU:sta ja Nato torjuttava aina.

Britt-Marie Valo, Helsinki Helsingin vaalipiiri Rahoitustoimihenkilö

Olen Pipsa Valo, ajan ihmisoikeusasioita. Haluan parantaa vanhustemme tilannetta Suomessa. Pyrin vaikuttamaan maahanmuuttajaperheiden, lähinnä naisten ja lasten asemaan Suomessa kohentamalla naisten tasa-arvoa ja koulutusta.

Juhani Valo, Helsinki Helsingin vaalipiiri Pankkitoimihenkilö

Köyhä, köyhtyvä, sinä, älä syyllistä, potki toista samanlaista, riistäjät vain nauravat ja epäkohdat kasvavat. Älä tue sotahaukkoja, jotka kääntävät katseesi maahanmuuttajiin, pois omista tekosistaan, pois tarkoituksistaan kasvattaa omaisuuttaan avullasi.

Larmo Lehtola, Helsinki Helsingin vaalipiiri Eläkeläinen

Suomen tulee torjua NATO-jäsenyys. Vanhuk-
sille turvattava hyvä hoito ja estettävä siihen kohdistuvat leikkaukset. Eläkkeen ja työpalkan tulee riittää kunnolliseen toimeentuloon. Kaikkien osalta tulee noudattaa progressiivista tulotasoon perustuvaa verotusta.

Paavo Heikkinen, Helsinki Helsingin vaalipiiri Vanhempi ammattimies, eläkeläinen

Terveysturvallisuuden yksityistäminen lopetettava. Perustulo 900 euroon verottomana. Globalitalous velkaannuttaa. Suomi irti EU:n velkavankeudesta. Ei NATO:lle. Suomen sotilaat kotiutettava Afganistanista. Investoinnit kotimaahan, ei kansainvälisille keinottelijoille.

Janne Rahikainen, Helsinki Helsingin vaalipiiri Rakennusmies

Maamme ja koko ihmiskunnan tulevaan kehitykseen vaikuttavista asioista tärkeimmät tulevat olemaan se, miten voimme muuttaa talouden palvelemaan yhteiskuntaa, sekä kuinka saamme luonnonvarojen käytön kestäväälle pohjalle.

Heikki Typpö, Vantaa Uudenmaan vaalipiiri Maalari, Opettaja, Eläkeläinen

Torpparin pojan poika, Kansandemokraatti vuodesta 1962. Nyt STP:n ja Vasemmistoliiton jäsen. Harrastukset: musiikki ja politiikka sekä bloggaus. Vaalilauseeni: Vasemmiston voimat yhteen romahtavan kapitalismin oloissa!

Jaakko (Jaska) Muilu, Vihti Uudenmaan vaalipiiri Pääluottamusmies, Insinööri

Vanhanen kasvatti tuloeroja ja Kiviniemi jatkaa. Tasavero syö köyhän ostovoimaa. Verotus suunnattava tuloeroja tasaaviin toimintamalleihin ja lopetettava päätön yksityistäminen. Uusliberalismin pantava stoppi. On hyvinvointivaltion pelastamisen aika!